

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Marjan Bolhar, Matjaž Brojan, Štefan Marković, Anton Orel, Marjan Gorza, Pavel Pevec, Franc Tekavec, Vera Vojska, Cvetka Zalokar-Oražem.
Glavna urednica: Vera Vojska, tel.: 721-359, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 721-686, tehnični urednik: Franc Mazovec, tel.: 323-841.
Glasilo izhaja v nakladi 12.700 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, p.p. 20, naročene oglase posreduje v uredništvo, Ljubljanska 94. Glasilo je na podlagi sklepa št. 421-1/72 z dne, 26.11.1974 Sekretariata za informacije izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne, 25.7.1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne, 24.4.1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

Potek del na izgradnji telefonskega omrežja v centralnem delu občine Domžale:

Telefoni — po planu

Izgradnja krajevnega telefonskega omrežja, ki je definirana s sporazumom med PTT Ljubljana in SKIS — Enoto za upravljanje s stavbnimi zemljišči Domžale je v polnem teku.

Zaradi tehnologije pri gradnji je potrebno naslednje zaporedje del: gradnja kabske kanalizacije, vlečenje cevni kablov, gradnja kabskih razvodišč, kabsko montažna dela. Po zaključku montažnih del je potrebno dokončati izdelavo izvršne dokumentacije zgrajenega omrežja ter opraviti električne meritve na kompletnem telefonskem omrežju.

Lahko povemo, da so dela na gradnji kabske kanalizacije v zaključni fazi. V tem času je potrebno zgraditi še nekaj kabskih jaskov ter delno urediti trase v prvotno stanje. Kabska kanalizacija je zgrajena po Ljubljanski, Savski in Pokopališki ulici. Poleg tega pa se že polagajo zemeljski kabli in gradijo kabska razvodišča ob Savski, Študljanski, Pokopališki ulici ter na območju Vira. Dogovorjeno je, da se takoj položi, montira in preiskusi cevni kabel od stavbe PTT do tovarne Tosama. Če bo vreme dovolilo, upamo da bo Tosama imela novo kabsko povezavo do konca novembra letošnjega leta. Poleg telefonskega omrežja v gradnji je že zgrajena povezava za novo skladiščno cono v Jaršah ter za predele KS Jarše in Količevu.

Pri pripravi in gradnji opisanega telefonskega omrežja so imeli investitorji in izvajalec del polno razumevanje in pomoč od SO Domžale, komunalnih organizacij ter občanov, ki so dovolili prekope zemljišč pri gradnji telefonskega omrežja.

Žal moramo poudariti, da so tudi posamezniki, ki ne dovolijo gradnje kabskih razvodišč na svojih hišah ali pa ne dovolijo polaganja telefonskega kabla na svojih parcelah. V takšnih primerih seveda ne bo možno na omenjenih območjih vključevanje telefonskih priključkov.

Razširitev telefonske centrale v Domžalah prav tako poteka po dogovorjenem terminskem planu, in kot sedaj kaže, bo rok vključevanja novih telefonskih naročnikov, to je od decembra 1985 do junija 1986, držal.

PTT Ljubljana

Komunisti domžalske občine ob 13. seji CK ZKJ:

Usmerjeni v konkretno...

Te dni v vseh osnovnih organizacijah Zveze komunistov v domžalskih občini potekajo sestanki, ki so usmerjeni v oblikovanje predlogov sklepov 13. seje CK ZKJ. Kot je znano so na 13. seji CK ZKJ zavezali vse člane ZK, da s konkretizacijo svojih razprav spregovore o problemih v vseh okoljih ter tako prispevajo k oblikovanju zaključnih dokumentov 13. seje. S tem se bo zagotovo okrepila akcijska moč, enotnost in ugled ZKJ kot vodstvo sile naše družbe. Da bi zaznali utrip delovanja komunistov v tem obdobju razprav, smo prisostvovali eni od takih sej. Komunisti osnovne organizacije ZK TOZD Kemična tovarna Domžale so se že drugič lotili razprave ob 13. seji.

Uvodoma so člani ZK TOZD Kemična tovarna Domžale obravnavali analizo izvajanja stabilizacijskih ukrepov DO Helios glede na dokumente CK ZKS in CK ZKJ o nalogah Zveze komunistov Jugoslavije v uresničevanju politike ekonomske stabilizacije oz. pri uresničevanju dolgoročnega programa te stabilizacije.

V analizi je moč razbrati pozitivne premike temeljne organizacije, zlasti na področju izvoza. Pokazatelji na tem področju bi bili neprimerno ugodnejši, če bi analiza upoštevala vložene napore pri predelavi krompirja, s katero so v analiziranem obdobju prihranili znatna devizna sredstva. Kljub zelo neugodnim cenovnim razmeram, so uspeli oblikovati dohodkovne odnose med proizvajalci krompirja, TOZD kemično tovarno Domžale in kupci izdelkov na bazi krompirnega škroba. Analiza ne vsebuje podatkov o vključevanju DO Helios v načrta dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije v občini in republiki v letu 1984.

V obravnavi predlogov sklepov 13. seje CK ZKJ so se najprej lotili pregleda aktivnosti v lastnih vrstah. V tej TOZD, kjer se število članov ZK giblje nekje okrog 10 odstotkov, so ugotovili, da je udeležba na sejah slaba, pa tudi da je pri nekaterih članih ZK opaziti preveliko mero neaktivnosti, saj niso vključeni v nobeno od sicer zelo razvejanih oblik samoupravnega in političnega delovanja v tovarni; to je nedvomno naloga za prihodnje mandatno obdobje. Prav tako bodo morali posvetiti večjo skrb tudi kadrovanju, saj ocenjujejo, da je tudi to področje, koder niso še storili vsega. Tako področje je tudi izobraževanje, kjer je preveč prepuščeno iniciativi posameznika in njegovi individualni potrebi po izobraževanju. Izdelali so že program za obdobje 1984-1989, ki vključuje vse komuniste v najrazličnejše oblike izobraževanja.

Ko so se lotili razprave o gospodarskih vprašanjih, so podčrtali nemogoče nelogičnosti, ki jih prinašajo nenehne spremembe gospodarskega sistema oz. pogojev v tem, gospodarjenju.

Zamujanje na področju sistemskih rešitev, ki naj bi izhajale iz dokumentov komisije zveznih družbenih svetov za vprašanja ekonomske stabilizacije, bo samo podaljševalo sedanje težave gospodarjenja.

Govori se o razbremenitvi gospodarstva in krepitvi njegove akumula-

tivne in reproduktivne sposobnosti, vendar tega v praksi ne čutijo. Administrativni ukrepi in razne prepovedi povzročajo znatne težave pri zagotavljanju normalnega proizvodnega procesa. Porušena cenovna razmerja terjajo včasih od predelovalcev, da iz dražjih surovin in repromateriala izdelajo cenejši končni izdelek. Vse to in druge anomalije obstoječega gospodarskega sistema terjajo proizvajalce, „da se znajdejo, kakor vedo in znajo“, če hočejo ohraniti fizični obseg proizvodnje in ustvariti ustrezni dohodek.

Poudarili so nemogoče stanje, ko ni moč ustrezno urejati pomembnih zadev gospodarjenja, paradoks, ki načinja dobro gospodarjenje: dražje surovine in repromateriali kot pa je vrednost končnega izdelka, uvozne nelogičnosti, ko se lahko uvozi tehnologija, drobni, vendar potrebni deli za njeno usposobitev pa ne, omenili pa so še celo vrsto zavor, ki ovirajo dobro gospodarjenje združene-ga dela.

Lotili so se ocene spoštovanja sklepov. Ugotovljeno je bilo, da se na ravni organizacij združenega dela sprejete zahteve in resolucije v glavnem uresničujejo, da pa se druge ravni (občina, republika, federacija) preveč izčrpavajo le v oblikovanju stališč, sklepov, dokumentov, manj ali nič pa pri zaostrovanju odgovornosti vseh, ki naj bi ta stališča, sklepe in dokumente uresničevali. S tem v zvezi je nevarnost izgube zaupanja in ugleda komunistov največja in pri spoštovanju sklenjenega je treba najprej storiti korak naprej.

Zato so v odkriti in dovolj konkretni razpravi komunisti te Heliosove temeljne organizacije sklenili, da omenjene napake in njihovo pojavnost ugotovijo najprej v svojih vrstah, da pregledajo ali so storili, kar so sklenili, kdo je izkazal ustrezno aktivnost in kdo ne ter da se ob tem pogovorijo z vsemi svojimi člani, za katere ugotavljajo, da niso aktivni.

V razpravi so se lotili tudi delovanja na delegatskem področju, kjer so Heliosovi delegati v zboru združenega dela, na ravni SOZD, poslovni skupnosti in drugod med najbolj aktivnimi. Za prihodnje imajo nekaj predlogov, tako da bodo tudi na tem področju svojega delovanja še aktivnejši. Sklepi, sprejeli so jih v nekaj točkah, so dovolj konkretni, da bo moč njihovo uresničevanje pregledati, skladno z njihovimi dogovori, že prav kmalu.

B.

Mladi so se na tej prireditvi pomerili v kvizu...

Mlado veselje na Krumperku

... in v krosu.

Nastopili so tudi člani folklorne skupine...

... in Vinko Šimek — Jaka Šraufciger.

OPRAVIČILO

V 12. številki našega časopisa nam je na 3. strani v članku Strnjeno hotenje — velik skupen uspeh hancev — ponagajal tiskarski skrat. Na začetku članka se je v priimek predsednika SO Domžale Karla Kušarja vrnila napaka.

Predsedniku in bralcem se opravičujemo.

Uredništvo

Živahno sproščeno...

V soboto, dne 29. septembra 1984 je bilo na Krumperku prav živahno. Pionirji iz vseh šol naše občine so praznovali svoj, pionirski dan. Že v jutranjih urah so se zbrali na zbirnem mestu iz vseh krajev. Tudi vreme jim je bilo naklonjeno, kar je še povzdignilo veselo razpoloženje in navdušenje.

Zbor mladih je pozdravila pionirka osnovne šole Matija Blejca Mengeš. Slavnostna govornika sta bila zastopnik občinske skupščine Domžale tov. Čičerov in tov. Žiberna, predsednik republiške Zveze prijateljev mladine. V svojem slavnostnem govoru sta oba poudarila pomen tega dne za naše mlade generacije, ki se tudi po svojih močeh vključujejo v stabilizacijske tokove in se seznanjajo z razmerami doma in po svetu, ki niso rožnate. Koliko otrok po svetu je lačnih, zatiranih, izkoriščanih tudi v najnežnejših letih, posebno še tam, kjer divjajo krute vojne! Zato se moramo vsi boriti za ohranitev miru, ki je naša največja dobrina; pa tudi za prijateljstvo vseh ljudi sveta! Naša družba si prizadeva, da bi bilo vsem otrokom lepo. Po govorih so sledila različna športna tekmovanja, v krosu, teku. Tekmovali so starejši in mlajši pionirji ter cicibani. Vmes so igrali ansambli. Zelo zanimivo je bilo tekmovanje pionirjev-zgodovinarjev iz tem NOB. Zmagali so pionirji „Radomeljske čete“ iz Preserij. Vsi jim iskreno čestitamo!

Zbor pionirjev so še posebno popestrili modelarji „Modre ptice“ iz Domžal s svojimi modeli, ki so letali nad nami. Zelo zanimivi so bili posamezni nastopi pionirjev, tako tudi folklorne skupine iz Mengša. Ob koncu programa je nastopil še Jaka Šraufciger s svojim ansamblom, ki je zabaval navzoče s svojimi dovtipi in pesmimi.

Vsi so bili veseli in sproščeni. Ta prireditvev je bila v počastitev Tedna otroka v naši občini. Vsem organizatorjem, ki so si prizadevali za nemoten potek prireditve, iskrena hvala v imenu vseh pionirjev. Še posebej krajevnemu društvu Prijateljev mladine Dob in občinski Zvezi prijateljev mladine Domžale in vsem ostalim!

Otroci so naše veliko bogastvo in bodočnost. Nudimo jim čim lepše in sproščeno otroštvo in nemoten razvoj!

Danica ZIDARIČ

Najdragocenejše je zdravje našega otroka

(razgovor z dr. Janezom Grošljem, pediaterom, vodjo službe za varstvo žena in otrok v ZD Domžale)

Samo otroštvo in adolescenca sta eno najodločilnejših in najpomembnejših obdobij v življenju slehernega posameznika, v katerem je človek povsem odvisen od skrbi staršev oz. skrbnikov, ki ob pomoči različnih dejavnikov skrbijo za njegov razvoj. Ena izmed zelo pomembnih skrbi je tudi skrb za njegovo zdravje in prav možnosti in delo na tem področju v naši občini vam želimo predstaviti s tem prispevkom.

Morda za začetek nekaj o organizaciji skrbi za otroke?

S prvo skrbjo začnemo že v dispanzerju za žene, kjer skrbno spremljamo zdravje nosečnice in razvoj otroka, ji svetujemo, v to obdobje pa spada tudi prvi obisk patronažne sestre na domu bodoče mamice, ki tako dobro pripravljena pričaka vesel dogodek. Skrb za novorojenega otroka prve dni prevzame babica, ki petkrat (če je potrebno tudi večkrat) obišče mamico in dojenčka, jim svetuje, pomaga in je v primeru kakršnihkoli problemov tudi v stalnem stiku z zdravnikom. Skrb nato prevzame patronažna sestra, ki spremlja otroka do meseca, ko je obvezni pregled za vse otroke. Ta pregled opravimo v posvetovalnici in lahko rečemo, da so vanj zajeti vsi otroci. Če si pomagamo s statistiko, to pomeni v letu 1983 600 novorojenčkov, ki v prvem letu ambulanto oz. posvetovalnico obiščejo približno 6 krat ali več. Istočasno spremljamo tudi psihomotorični razvoj otroka, svetujemo, odkrivamo boleznin in bolezenska stanja, opravimo tudi predvidena cepljenja, posebna skrb pa je namenjena tudi otrokom, pri katerih že ob rojstvu opazimo katero od bolezenskih stanj.

Skrb nadaljujete s sistematskimi pregledi otrok in mladostnikov vse do konca usmerjenega izobraževanja?

Prvi sistematski pregled zajame vse triletnike (klinični, laboratorijski ter pregled sluha in vida in obisk psihologa), nato pa bi omenil pregled otrok pred vstopom v šolo, v sodelovanju z OŠ pa pregledamo tudi vse otroke v 1., 3., 5. in 7. razredu ter dijake 1. in 3. letnika usmerjenega izobraževanja. Del skrbi za šolske otroke pa je poleg sistematike tudi preventiva, vendar o tem več kasneje. Otroci nas obiščejo tudi pred vstopom v vzgojnovarstvene organizacije, pred letovanji in podobno, pa seveda ob različnih boleznih.

Glede na to bi lahko rekli, da so vaše ambulate kar dobro obremenjene, so tako dobro tudi kadrovske zasedene in opremljene?

Imate prav, statistični podatki kažejo, da imamo od 1. do 6. leta v občini 4378 otrok, od 7. do 14. leta 5794 in od 15. do 18. leta 2719 otrok, katere zajamemo v 4 predšolskih (ena v Mengšu) in 3 šolskih ambulantah, v katerih delajo 3 pediatri, 1 specialist za šolsko medicino, 4 s postdiplomskim tečajem, od tega je 1 na specializaciji, imamo pa tudi psihološko službo (klinični psiholog, otroška psihologinja). Kadrovske smo primerno zasedeni, po normativih, potreba je po šolskem logopedu, ki bi delal v OŠ in po okulistu. Pri zahtevnejših diagnostičnih in terapevtskih posegih se poslužujemo Kliničnega centra, ker pač nismo veliko oddaljeni od Ljubljane. Poudariti pa velja, da kar več kot 90 % obolelih otrok pozdravimo „doma“. Z opremo smo zelo zadovoljni, saj se je v zadnjih letih marsikaj premaknilo, tako da vrsto storitev lahko opravimo v našem zdravstvenem domu, ne moramo pa biti zadovoljni s prostori. Ambulate so v redu, medtem ko so čakalnice nefunkcionalne, pozimi mrzle in bo preureditev nujno potrebna. Sicer se pa poslužujemo opreme in storitev, ki jih poznajo bolj odrasli npr. EKG, avdiogram, fiziološki laboratorij, rentgen, aparat za oči in laboratorij, ki je pri nas dovolj kvaliteten. Imamo tudi svojega fizioterapevta, ki dela tudi s prizadetimi otroki.

Ambulantni pediater mora dobro poznati splošno pediatrijo pri svojem delu na terenu. Ker pa se medicina zelo hitro razvija, se poslužuje določenih specialističnih storitev v Kliničnem centru.

Ali lahko ugotovimo, da je za naše območje značilna kakšna posebna obolevnost?

Ne le za naše območje, temveč za celotno kotlino so značilna obolenja dihal, katerih vzroke lahko najdemo v samem podnebnju, veliki onesnaženosti zunaj in znotraj naših stanovanj, ne moremo pa tudi mimo kajenja. Ob tem bi nekaj rekel tudi o osveščenosti naših staršev. Kot je znano, je možnost informacij danes zelo velika, zato bi lahko bila osveščenost staršev večja, vendar včasih le zapadejo mnenju okolja (npr. prehrana otroka). Sicer pa so zelo skrbni in v večini

primerov, ko opazijo pri otroku kakršnokoli bolezensko stanje, takoj prihitijo k zdravniku, tako da skoraj ne bi mogel reči, da kdo od staršev pripelje otroka prepozno, rajši prezgodaj.

Bi morda opozorili starše na stvari, ki bi izboljšale zdravje njihovih otrok?

Na kratko zelo težko, saj vemo, da je otrokovo zdravje odvisno od faktorjev samega organizma (individualna odpornost) in od zunanjih vplivov. Pri tem sta zelo pomembni mikro in makro klima, prehrana, primerno oblačenje, gibanje, varstvo, primerna fizična aktivnost. Zlasti bi opozoril na primerne gnotne razmere, ki se odražajo predvsem v družinah, ki se v našo občino preselijo, imajo navadno težave z zagotavljanjem varstva in nas kar velikokrat obiščejo, preden se dokončno adaptirajo. Sicer pa je znano podatek, da je v naši občini zelo veliko zaposlenih žensk in je tudi sicer precej problemov na področju zagotavljanja primerne varstva slehernemu otroku.

Kakšno je vaše sodelovanje z VVZ in OŠ?

Dobro, čeprav je potrebno tako poudariti, da kljub trudu v VVZ za otroke ni idealnih pogojev, ker so skupine prevelike. Naš zdravnik redno obiskuje otroke v vrtcih in ima pregled nad trenutnim zdravjem otrok, vseskozi smo v kontaktu z njihovo medicinsko sestro, omenim naj skupne sestanke, medtem ko sodelovanje z OŠ še ni tako dobro. Vzroke je potrebno iskati v prenatrpanosti šolskih urnikov, ki komaj prenesejo ure za sistematske preglede. Dosegli smo pa napredek, saj smo se s skupnostjo OŠ dogovorili za poseben dan, namenjen zobozdravstvenemu varstvu. Glede same povezanosti šolskega zdravnika s posamezno šolo je potrebno povedati, da se je ta stik kar malo izgubil in da bo skupaj z vodstvom šol potrebno še marsikaj storiti. Tako naj bi v posamezne predmete uvrstili več zdravstvene vzgoje, več skrbi naj bi namenili nadzoru nad higieno, kjer je še kako potrebna prisotnost staršev. Ob tem naj omenim, da smo zdravnik večkrat tudi socialni delavci in da bi tudi na tem področju morali zlasti OŠ zagotoviti določene strokovne delavce, ki bi neposredno spremljali socialne razmere zlasti tistih otrok, ki imajo težave.

Ali imajo naši otroci slabe zobe in kako bi jim pomagali?

Karies je pri otrocih praktično 100 %, zato popolna sanacija zob ni možna ne kadrovske in ne finančno. Ubrati bo potrebno drugo pot, zlasti zdravstveno prosveto o pravilni prehrani in pravilnem čiščenju zob. Le tako bo mogoče v nekaj letih doseči zmanjšanje obolevnosti zob. Seveda je pri tem nujno potrebna pomoč staršev, vzgojiteljev in prosvetnih delavcev. S prosveto smo že začeli pred nekaj leti, pa tudi sistematski pregled zob od 3 leta dalje služijo temu namenu.

Pojedo naši otroci preveč zdravil?

Lahko bi rekel da. Včasih smo tudi zdravniki preveč radodarni z različnimi tabletkami in sirupi, pa tudi starši večkrat mislijo, da se njihov otrok brez zdravil sploh ne more pozdraviti. Vsi skupaj poskušamo porabo zdravil zmanjšati, vendar imamo tu še kar precej prostora. Ob tem naj omenim, da smo v prvem polletju letos imeli že čez 6000 pregledov (prvih) nevštevš različne kontrole in da smo zdravnik (na enega pride 1000 predšolskih oz. 1400 šolskih otrok) kar dovolj obremenjeni.

(V.V.)

Sedemdesetletnica narodnega heroja Franca Avblja-Lojka

V domžalski občini skorajda ni človeka, ki ne bi poznal narodnega heroja Franca Avblja-Lojka. Kljub svojim 70-im letom je čil in mladosten, prepoln energije, neprestano v gibanju in delu, ki mu ga nalagajo njegove številne funkcije. Srečujemo ga povsod, kjer je potrebna akcija in prostovoljno delo, nikoli še ni odklonil dolžnosti, ki mu jih nalaga družba, vedno je pripravljen nuditi toplo in pristrčno pomoč sočloveku. Iz vsega njegovega dela in življenja diha neomadeževani ideali naše narodno-osvobodilne borbe, njegovo zavzetost za doseg ciljev naše samouprave socialistične družbe občudujejo vsi, ki so kdaj prišli v stik z njim.

Rodil se je 27. oktobra 1914 v Trnjam pri Lukovici v delavski družini. Njegov oče Anton je padel v I. svetovni vojni. Težke socialne razmere, ki so spremljale njegovo otroštvo, so ga prisilile, da si je že z osmimi leti začel sam služiti svoj kruh. Zato ni čudno, da se je že kot mladenič opredelil za napredno delavsko gibanje v sindikalnih organizacijah. V OF se je vključil julija 1941. Zaradi vse hujšega pritiska okupatorja je v prvih dneh septembra 1941 zapustil svoje domače in odšel v ilegalo. Na območju Notranjih gor je nadaljeval z organiziranim delom OF, 11. decembra 1941 pa se je že kot borec - mitraljezec pridružil partizanom v Koželjku na Notranjskem. V mnogih bojih se je odlikoval s svojim junaštvom. V Italijanskih napadih na osvobodeno ozemlje junija

1942 je bil ranjen v desno oko, po končanem zdravljenju pa je v borbi proti okupatorju pokazal še večji pogum. Sodeloval je v Roški ofenzivi, nato odšel na Štajersko, kjer naj bi organiziral Kozjanski bataljon, vendar so njegovo skupino ustaši razbili. Vrnil se je v Kamniški bataljon in se z njim in s Savinjskim bataljonom udeležil vseh večjih bojev.

Lojko pa se za zmago ni boril samo kot borec, ampak tudi z neutrudnim moralnopolitičnim delom. V komunistično partijo je bil sprejet junija 1942.

Kot komandir tretje čete Savinjskega bataljona je pri preboju ob veliki nemški ofenzivi na Šlandrovo brigado v Murovici pri Moravčah z svojo odločnostjo mnogo prispeval za preboj preko Save na Dolenjsko. Bil je komandant bataljona Gubčeve brigade in pozneje komandant iste brigade, ki je bila težke boje za Žužemberk, Trebnje, Novo mesto...

Poleti 1944. leta je bil Lojko premeščen za komandanta Notranjskega odreda, ki se je bojeval z Nemci in domobranci po Notranjskem. Zaradi potrebe po kadru je bil premeščen za komandanta Dolenjskega odreda. V času boja z okupatorjem je tov. Lojko stal v prvih vrstah. Nešteto krat se je izkazal s svojim pogumom in bil pri tem enkrat težje in štirikrat lažje ranjen.

Po osvoboditvi se je takoj vključil v prostovoljno delo pri obnovi porušene domovine. Dobival je težke in odgovorne funkcije in opravljal

razne službe. Bil je upravnik doma onemoglih v Mengšu, upravnik okrajin zaporov v Kamniku, upravnik Usnjarske šole v Domžalah. Bil pa je tudi izvoljen za predsednika Skupščine občine Domžale.

Poleg navedenih del se je vključil tudi v politično delo na Viru in bil predsednik krajevnega ljudskega odbora, pozneje predsednik stanovanske skupnosti na Viru. Več let je bil sekretar OO ZK na Viru, predsednik krajevnih konferenc SZDL Vir in predsednik krajevnih organizacij ZB na Viru. Bil je tudi predsednik ZRVS Domžale in predsednik Zveze združenih borcev NOV občine Domžale. Dela pa tudi pri republikem odboru ZB Slovenije. Povsod je aktiven in mnogo svojega prostega časa posveča družbenopolitičnemu delu.

Za vsa prizadevanja in neumorno delo je tov. Lojko prejel visoka vojaška in mirmodobna odlikovanja.

V jubilejnim letu mu vsi iz srca želimo še mnogo zdravja in uspehov.

Z.

100-letnica domžalske godbe

Slavnostni koncert, ki so ga domžalsko godbeniki pripravili v soboto, 22. septembra, je pomenil resnično kulturno doživetje pihalne glasbe. Domači godbeniki so pripravili izjemno zahteven program, ki so ga izvedli pod vodstvom kapelnika Toneta Juvana izredno uspešno. Ocenio koncerta, ki jo je napisal skladatelj Samo Vremšak, prinašamo na drugem mestu.

Domžalčani so le malokdaj doslej v tako velikem številu napolnili dvorano Komunalnega centra kot so jo ob slavnostnem koncertu.

Kapelniku Tonetu Juvanu, ki že 10. let uspešno vodi ta orkester, so se godbeniki zahvalili s priložnostnim darilom.

Govornik na zaključni prireditvi je bil Jernej Lenič, predsednik Skupščine Kulturne skupnosti.

Drago Tavčar je od predsednika pripravljalnega odbora Staneta Habeta sprejel predvodniško palico.

Nedeljsko dopoldne je bilo v znamenju imenitnega muziciranja godbe iz Trbovelj, ki je pod vodstvom prof. Mihe Gunzka navdušilo zelo številne poslušalce.

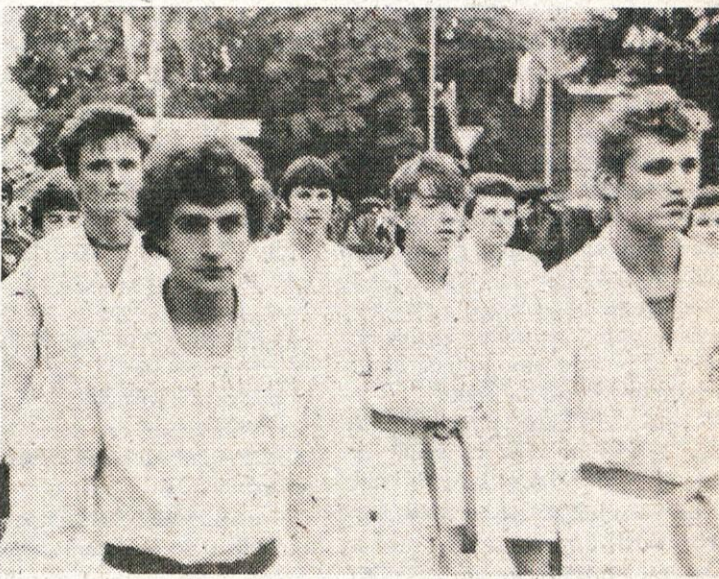
Slavnostni govornik je bil predsednik SO Domžale Karel Kušar.

V slavnostni povorki so sodelovale številne narodne noše, ki so jih našli več kot 300.

Sprevod je krenil iz Prešernove ulice po Ljubljanski na Kidričevo, od tam pa na prizorišče popoldanske zaključne slovesnosti za Halo KC. V sprevodu je sodelovalo 7 godb. Na sliki: sprevod v centru mesta.

Kljub dežju so v sprevodu sodelovale mnoge športne skupine, med njimi tudi člani judo in karate kluba.

V sprevod so se vključili tudi člani različnih družbenopolitičnih organizacij, društev, klubov in drugih.

Posebno popestritev je pomenil nastop skupine ljubljanskih mažoret, ki so navdušile gledalce.

Mažoretke so pripravile tudi poseben revijski nastop na prireditvenem prostoru za Halo KC, ko so prikazale južno-ameriške ples.

Vsi se bomo greli, toda...

Pravzaprav so se stvari glede kurjenja nekoliko zapletle že ob sklepu prejšnje kurilne sezone. Obračuni za minulo in predračuni za novo kurilno sezono, ki morajo biti sprejeti in biti potrjeni na zborih stanovalcev — niso bili sprejeti v dveh soseskah. Aprila in maja 1984 ni bilo moč opraviti obračuna za nazaj — in tako tudi ne predračuna za naprej za stanovalce soseske SPB-1 in blokov ob Kamniški cesti v Domžalah. Nastal je položaj, ko je morala minule obveznosti stanovalcev — pa žal neporavnane, kreditirati samoupravna stanovanjska skupnost. Kako bo v novi kurilni sezoni, pred katero se nahajamo? Podatke o tem nam je posredoval JANEZ KONČAN, vodja delovne skupnosti SIS materialne proizvodnje.

Kakšen je naš domžalski stanovanjski „saldo“? Seznanite nas z njim, nakazite prosim tudi osnovni problem!

V občini obstajajo 1703 stanovanja (bodisi v zasebni ali družbeni lasti), v katerih živi nekako 10.000 občanov. Poleg teh stanovanj je še okrog 7.000 individualnih hiš, v katerih živi 32.000–33.000 občanov. V stanovanjskih naseljih rešujemo problem ogrevanja preko centralnih kotlovnice, ob tem pa prevzemamo tudi ogromno delo, administracijo in ostalo.

V zvezi s plačevanjem ogrevanja so nastale težave, ob tem, ko vemo, da problemi neplačevanja stanarin tudi niso od včeraj. Kako ste se lotili tega vprašanja?

Znotraj posameznih hišnih svetov se pojavljajo neenotnosti, stanje je neurejeno. Ker v SPB-1 in v blokkih ob Kamniški cesti nismo že pri obračunu za minulo kurilno sezono mogli „priti skupaj“, ni bilo mogoče sprejeti niti predračuna za novo kurilno sezono. Pri SPB-1 se je pojavil tudi problem izredno visokega odstotka dolgovanja za kurjavo, ki je junija znašalo nekako 4 milijone dinarjev. Ostale kurilnice oz. občani v pripadajočih stanovanjih so se odločili za ogrevanje, pristali na predračune in akontacije, kljub temu, da gre resnično za drago ogrevanje.

Katere so te kotlovnice in katere občane to zadeva?

Dve kotlovnici sta na Veljka Vlahovića, 1 na ulici Ljube Šerčerja in 1 na Župančičevi ulici. Seveda gre ob tem za občane, ki živijo na teh naslovih in v neposredni bližini.

Ti občani so se zedinili, da vendarle pristopijo k ogrevanju v novi sezoni, medtem ko prebivalci v SPB-1 in na Kamniški ulici tega niso pravočasno storili oz. so storili tik pred kratkim, pa še to ob velikih naporih strokovne službe, na izrecno angažiranje koordinacijskega aktiva občinskega izvršnega sveta. Prevladal je k sreči razum...

Kako so potekale priprave na novo sezono?

Na strokovni službi vršimo tehnične usluge za ogrevanje, v sklopu teh del pa je tudi pobiranje denarja za ogrevanje. Dolžnikov za kurjavo je bilo na dan 30.6.1984 za cca 4 milijone dinarjev, za stanarine pa so občani dodatno dolgovali 2 milijona dinarjev.

Zaradi izpada tega denarja nismo mogli kupiti olja v predsezoni oz. smo še pred podražitvijo kurilnega olja morali angažirati stanovanjska sredstva, da smo napolnili rezervoarje pri kotlovniceh.

V tem času smo opravili vse remonte v vseh kotlovniceh, toplotnih telesih, očiščeni pa so bili dimniki, odpravljene ugotovljene napake. V blokkih na Kamniški cesti so bila opravljena večja vzdrževalna dela,

povsod so opravili servise gorilcev, kontrolirana je bila poraba, izkoristek, itd...

Ali ni to anarhizem, da se morajo celotne občinske strukture brigati za to, ali bo četrtina občanov v 1703 stanovanjih na toplem, medtem ko nikogar ne boli glava in se tudi nihče ne vpraša, ali je ona velika večina občanov v 7.000 individualnih hišah — na toplem?

Res je, neodgovornost je velika, izpad teh sredstev, ki jih občani čim dlje obračajo, je velik in nam dela velike težave. Dolžnike za ogrevanje in stanarine prioriteto obravnava sodišče, vendar je mnogokrat tudi s sodbo dolg težko izterjati. Pač ni zavesti, ob tem pa je res, kar ste rekli: za stanovalce v blokkih se brigamo, ostali so prepuščeni sami sebi.

V korist onih, ki se ogrevajo iz takih kotlovnice, je treba reči, da je njihovo kurjenje drago in da pri tem ne morejo izbirati virov, s katerimi se bodo ogrevali. Odklopiti se pa enostransko ne sme, kot se je nedavno glasila sodba Vrhovnega sodišča.

Dolžnike tožimo preko sodišča na tri mesece. Formalni del je uspešen, izterjava težka. V večini primerov gre za malomaren odnos, ne pa za slabo materialno oz. socialno stanje stanovalcev. Če bi bil socialni položaj stanovalcev tako slab, bi bilo tudi upravičencev do subvencij stanarin več in ne le okrog 30. Res pa je, da marsikdo, ki bi bil do subvencije za stanarino še upravičen, teh ugodnosti noče iskati, ker se boji očitkov okolice, kjer živi ali dela.

Kako bi lahko občani vplivali na višino zneskov, ki jih morajo plačati za ogrevanje?

Varčevanje je možno na dva načina. Po zveznem odloku ogrevati stanovanja na toplotni minimum. Seveda niso pogoji za to povsod enaki. Ponekod se pojavljajo napake na inštalacijah, izolacijski materiali so različni, gradnje tudi niso povsod enako izvedene ipd.

Drugi način je zapiranje radiatorjev v dnevih in ob pogojih, ko ni potrebna največja intenziteta ogrevanja. Ljudje bi lahko tako veliko prihranili, če bi seveda posredovali ustrezno mero odgovornosti.

Kako pa bi se tako varčevanje dalo evidentirati in tudi stimulirati?

V SPB-1 že dajemo v posamezne objekte kalorimetre, tako da bomo lahko videli, v katerih objektih občani varčujejo in v katerih objektih so največji porabniki ali pa so izgube zaradi slabe izolacije največje. Sicer pa bi v principu občani z varčevanjem lahko vplivali na ceno, v praksi pa to izgleda tako, da vsak troši toliko toplote, kolikor se le da, to pa je tudi eden glavnih razlogov za resnično čezmerne cene.

Ali cene ogrevanja zlasti po novem že ogrožajo socialno varnost stanovalcev?

Doslej je družba subvencionirala le plačevanje stanarin in sicer tridesetim občanom. Ob novi podražitvi so stanovalci hkrati z obvestilom dobili tudi informacijo, da lahko vsak, ki izpolnjuje pogoje, zaprosi za ugodnost subvencije.

Sicer pa bodo po priporočilu sindikalne organizacije in po predhodnem preverjanju socialnega statusa upravičenci lahko deležni tudi subvencij za stanarino, v kolikor bodo sredstva za to našli v delovnih organizacijah, kjer so posamezniki, potrebni take pomoči, zaposleni.

Kakšne so cene po novem? Če pogledamo cene za ogrevanje za Grosuplje, Logatec, Kočevje, Laško, Slovenj Gradec in Ravne, tedaj vidimo, da smo neke v povprečju. Pri nas ogrevanje za 1 m³ površine stanovanja stane nekaj več kot 80 dinarjev. Cena je visoka, vendar tako neke v povprečju. B.

Grel nas bodo premog, drva — in visoke cene

Na domžalskem „Kurivu“ kurjave letos ne manjka, saj je na voljo dovolj premoga, drv in druge kurjave. Pred novo ogrevalno sezono govori Elizabeta Kralj, komercialist v TOZD Opremotehna, domžalskega Napredka.

Domžalski Kurivo je centralna prodajalna kurjave v Domžalah, prodajalna, ki pa je v okviru TOZD Opremotehna v zadnjem času pridobila popolnoma novo podobo. Več kot vidna so prizadevanja Napredka in njegovih delavcev urediti pogoje prodaje, pregled nad razpoložljivim blagom ter druge okoliščine. Kljub indikativnemu naslovu prodajalne „Kurivo“ pa ne gre le za prodajo kurjave. V tej poslovalnici Napredka prodajajo poleg kuriva tudi celotno paletno gradbenega materiala, stavbnega pohištva, izolacijskih materialov, keramike in drugega.

Kako s kurjavo letos?

Premog prihaja od dveh dobaviteljev in sicer REK Zasavje (iz rudnikov v Trbovljah in Zagorju) ter od Kurivoprodaje iz Ljubljane. Le ta zagotavlja velenjski lignit, brikete iz uvoza in premog drugih jugoslovanskih rudnikov iz Breze in Banovičev. Drva Napredku dobavlja Emona kooperacija in Gozdno gospodarstvo Domžale.

Kolikšno povpraševanje po kurjavi letos?

Letos so kot ocenjujejo v Napredku prodali: cca 1200 ton visokokaloričnega črnega premoga iz lanske zaloge, velenjskega lignita so prodali 5000 ton, 2000 ton je bilo premoga iz Zasavja, 1000 ton Breza — Banoviči, madžarskih briketov, ki so še na zalogi, so prodali 300 ton, 50 ton pa jih je še na voljo.

Briketi relativno, glede na kalorično vrednost, niso dražji od drugih premogov, njihova kalorična vrednost pa je višja in zato jih občanom zelo priporočajo.

Koliko še do konca leta?

Pri Napredku ocenjujejo, da bodo do konca letošnjega leta prodali še najmanj toliko kot lani, ko so prodali 13.800 ton različnih premogov. Do danes t.j. do 28.9.1984 so pri Kurivu prodali cca 9.500 ton, to pa ob bližnjih dobavah in večjem povpraševanju občanov ob prvem mrazu pomeni, da bodo prodali vsaj toliko kot lani. Letos pri zagotovitvi kurjave in količini premoga ni potrebna nobena prenapetost in panika občanov, kajti dobave premoga zagotavljajo tudi za december letošnjega in januar prihodnjega leta.

Koliko stanejo drva?

Zagana drva stanejo za prostorninski meter 3830 din, dobi pa se jih lahko v poljubnih količinah. Če bo le jesen kolikortoliko lepa, bodo drva celo leto na razpolago.

Povpraševanje in „vpisovanje“

Največ povpraševanja je po velenjskem lignitu pač zato, ker je najcenejši. Trenutno na Kurivu sprejemajo vplačila za vse vrste premogov, treba pa je vplačati naprej t.j. akontacijo. V Kurivu obetajo, da bodo vplačani premog dobavili najkasneje v roku 30–45 dni.

Novo v Opremotehni

Sicer pa v tej Napredkovi temeljni organizaciji pripravljajo tudi prodajo kmetijske mehanizacije in sicer od 10.–15. oktobra. To prodajo bodo organizirali na ploščadi pred Veleblagovnico, uspeli pa so že zagotoviti izdelke Hmezada, iz Žalca in Agrotehnik Ljubljana in grosističnih delovnih organizacij. Prav tako bodo v Opremotehni nadaljevali tudi s prodajnimi akcijami posode, keramike in drugega.

Naročite domžalski stenski koledar za leto 1985:

Spomeniki s poti spominov NOB občine Domžale

Pred časom smo bralce že obvestili, da se pripravlja koledar, s katerim bo akademski slikar Danijel Fugger predstavil v oljnati tehniki in perorisbi nekatere od spomenikov NOB in delavskega gibanja v naši občini. Likovno društvo Peter Loboda, Občinski odbor ZZB, Skupščina občine Domžale in Kulturna skupnost bodo občanom ponudili izredno lep koledar po ceni okrog 280,00 din, ki bo izšel v mesecu novembru v nakladi 15.000 izvodov. Vse delovne organizacije z območja občine Domžale so se v to akcijo že vključile in do danes že naročile 12.500 izvodov koledarja za svoje delavce. Vendar pa je še mnogo občanov izven združenega dela, šolske mladine, upokojencev in drugih, ki bi prav tako želeli imeti ta naš krajevno obeležen koledar. Tako želijo so izrazili tudi mnogi pohodniki, ki se udeležujejo Poti spominov NOB domžalske občine. Zato vsem takim občanom organizatorji tiska koledarja nudijo možnost dodatnega naročila posamezne številke, ki lahko z izpolnjenjo spodnjo naročilnico do 10. novembra naročijo poljubno število izvodov koledarja, ki ga boste dvignili na Občinskem odboru ZZB Domžale.

NAROČILNICA

Podpisani
stanujoč
naročam izvodov stenskega koledarja „Pot spominov NOB in revolucionarnih tradicij občine Domžale“.
Koledar bom dvignil ob sprejemu obvestila o izidu.

Podpis:

Naročilnico pošljite na Občinski odbor ZZB Domžale, Ljubljanska 70.
O izidu koledarja vas bomo obvestili tudi v našem časopisu.

CENE PREMOGOV na domžalskem Kurivu

vrsta premoga	kosi	kocke	oreh
TRBOVLJE	9.205,00	9.054,00	8.899,00
ZAGORJE	9.374,00	9.224,00	9.069,00
KANIŽARICA (Črnomelj)	9.050,00	8.638,00	8.267,00
T. VELENJE (vagonsko)	5.145,00	4.817,00	4.685,00
BREZA	8.059,00	7.984,00	—
BANOVIČI	7.233,00	7.347,00	7.477,00
BRIKETI — uvoz Madžarska	12.679,00		

Te cene veljajo od 1. avgusta naprej. V primeru podražitve prevoza ali drugih storitev, bodo cene višje.

Turistična agencija INTEGRAL GOLFTURIST PE Domžale:

Poslej v novih prostorih

Znana turistična agencija Integral Golfturist, ki je imela doslej svoje prostore v neposredni bližini vhoda v Veleblagovnico v Domžalah, bo 11. oktobra 1984 pričela poslovati v novih prostorih.

Turistične usluge in storitve bodo doslej občanom nudili v SPB-1 neposredno ob Ljubljanski cesti. Ta agencija pripravlja različne turistične aranžmaje, prodaja letalske in železniške vozovnice za vse relacije, prodaja usluge letnega in zimskega oddiha na morju in v planinah, organizira sindikalne izlete in druge turistično-gostinske storitve. Z novimi poslovnimi prostori obetajo, da bodo svojo dosedanje ponudbo občanom še razširili, tako da bomo imeli občani domžalske občine poslej celovitejši turistično-gostinski servis.

Ne le poročila o aktivnostih

(Pred programskimi sejami krajevnih organizacij SZDL)

Dosedanje izkušnje s pripravo in izvedbo letnih programskih konferenc organizacij SZDL bomo koristno uporabili tudi pri pripravi in izvedbi letošnjih, ki bodo potekale v mesecu oktobru, v novembru bomo izvedli občinsko letno programsko konferenco, naše aktivnosti pa bodo zaključene na republiški ravni v mesecu decembru.

Vendar moramo opozoriti, da ne gre le za preverjanje opravljenega dela in oblikovanje usmeritev za naslednje obdobje, temveč gre predvsem za oceno uspešnosti političnega dela skozi usklajeno akcijo družbenopolitičnih organizacij in društev v Socialistični zvezi. Ob tem bo moralo vsako temeljno okolje odgovoriti zlasti na vprašanje, koliko in kako so bile posamezne družbenopolitične organizacije skupaj z vodstvi vključene v razreševanje družbene problematike, kako so bili upoštevani skupni interesi in ne nazadnje, kaj socialistična zveza v svojem okolju pomeni.

Vemo, da smo v naši občini v letošnjem letu največ skrbi namenili javni razpravi in samemu glasovanju za podaljšanje samoprispevka za izgradnjo družbenih objektov ter prizadevanjem za čimdoslednejše uresničevanje dolgoročnih programov gospodarske stabilizacije v vseh sredinah, kar mora biti tudi ena naših glavnih nalog v prihodnjem obdobju. Na letni programski seji moramo oceniti, kako smo vse te naloge izpolnjevali, uresničevali sprejete sklepe in upoštevali glas delovnih ljudi in občanov, ki včasih ugotavljajo, da je njihov glas še premalo vgrajen in upoštevan v procesih demokratičnega odločanja.

Oceniti moramo, koliko je socialistična zveza uspela v mobilizacijski vlogi, v kolikšni meri je razširila fronto za odgovornejše delo, za spoštovanje samoupravnega dogovorjenega in sprejetega, za stabilizacijo, za moč samoupravljanja, za take odnose med ljudmi in take pogoje dela, da bo vedno dovolj volje za družbeno akcijo, za ustvarjalno politično delo.

Tudi letos naj bi veljala temeljna vsebinska pozornost družbenoekonomskim odnosom in vprašanjem uresničevanja gospodarske stabilizacije. Na sejah moramo biti kritični predvsem do slabosti v lastnih okoljih, v programske usmeritve pa moramo vključiti tiste rešitve, ki bodo vzpod-

budne, izvirne in ki bodo vključevale vse potencialne možnosti — tako materialne kot idejne.

Prihodnje leto bo tudi zaključno leto pri uresničevanju srednjeročnih načrtov, hkrati pa tudi izhodiščno za pripravo novih. Tu bi morale organizacije SZDL oceniti realnost družbenih načrtov, ki so malokje realno zastavljeni, pri tem pa moramo tudi oceniti, koliko smo sami prispevali k njihovem realnemu oblikovanju.

Pri razvijanju političnega sistema socialističnega samoupravljanja bomo tako kot doslej veliko pozornost namenili uresničevanju delegatskega sistema, pri čemer morajo biti naše aktivnosti odgovorne in konkretne. V SZDL moramo z lastnim delom in z delom v drugih družbenopolitičnih organizacijah hitreje ustvarjati možnosti za vpliv delovnih ljudi in vzpostavljati mehanizme za zagotavljanje in preverjanje odgovornosti vseh nosilcev za razvoj vseh delov in družbe v celoti, pri čemer pa ne smemo pozabiti tudi na ugotavljanje lastne odgovornosti za delo in do dela v temeljnih okoljih.

Prihodnje leto bomo intenzivirali tudi kadrovske priprave na skupščinske volitve 1986, zato bomo že letos to nalogo uvrstili kot odgovorno kontinuirano aktivnost, ki mora biti sestavni del celote naših aktivnosti.

Na programskih sejah bomo nadaljevali z ocenjevanjem številnih vprašanj naše lastne organiziranosti in delovanja posameznih organov, pri

čemer moramo upoštevati razmere, vprašanja in probleme v posameznih okoljih. Odgovoriti moramo na številna vprašanja npr.: ali so se organi SZDL s svojimi oblikami dela odzvali na vsa pomembna vprašanja, ki so jih zastavili delovni ljudje in občani in ali so se organizacijsko in politično uveljavili njeni politično izvršni organi, kako so se razvili frontni in delegatski odnosi in ali je v delovanju vodstev več demokratičnosti, odgovornosti, javnosti dela ipd.

Svoje izkušnje iz dosedanjega dela pa bomo upoštevali pri sprejemanju usmeritev za naše nadaljnje delo, kjer bo naša osnova temeljila na interesih in potrebah temeljnega okolja kakor tudi širše družbene skupnosti. Pri tem naj opozorimo le na nekatere naloge, ki morajo najti svoje mesto v usmeritvah:

— poglobljanje socialističnih samo upravnih odnosov, kakor tudi krepitev medčloveških odnosov, zlasti pa sodelovanje med vsemi krajanji,

— nadaljnji razvoj in krepitev delegatskega sistema (odpravljanje slabosti in težav, preverjanje uresničevanja sprejetih skupščinskih programov),

— sprejemanju srednjeročnih in dolgoročnih planov ter preverjanje uresničevanja sprejetih planskih ciljev ter zagotavljanju realnosti planskih ciljev (mobilizatorska in koordinativna vloga SZDL) in uresničevanju stabilizacijskih prizadevanj,

— aktivnostim na področju SLO in DS,

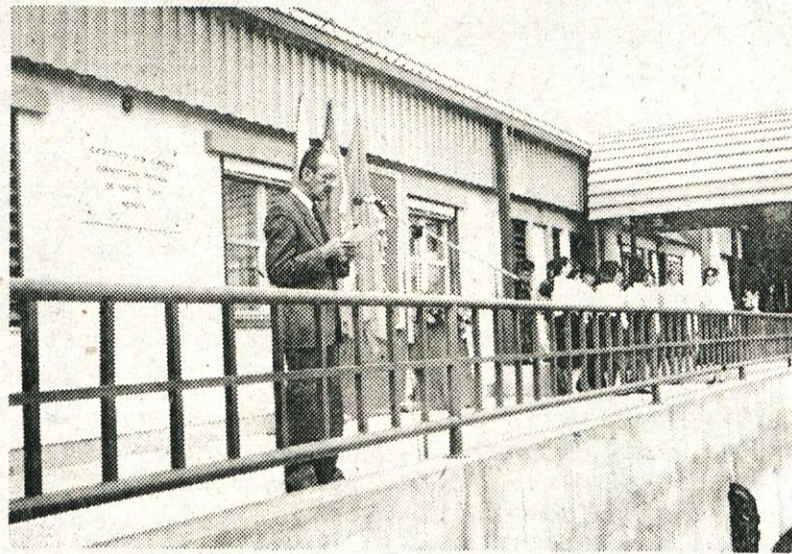
— sodelovanju krajanov pri uresničevanju socialne politike in v zvezi s tem zagotavljanju takšnih socialnih pogojev, ki bodo slehernemu delovnemu človeku in občanu omogočili primerno življenje v krajevni skupnosti,

— kadrovske politiki

— in drugemu.

Predsedstvo OK SZDL Domžale bo na seji v začetku oktobra sprejelo rokovnik, na osnovi katerega bomo v naši občini izpeljali vse te konference, v pomoč predsedstvom KK SZDL pa bodo oblikovane tudi posebne delovne skupine, ki bodo pred konferenca-mi obiskale krajevne skupnosti in se pogovorile s političnimi aktivni KS.

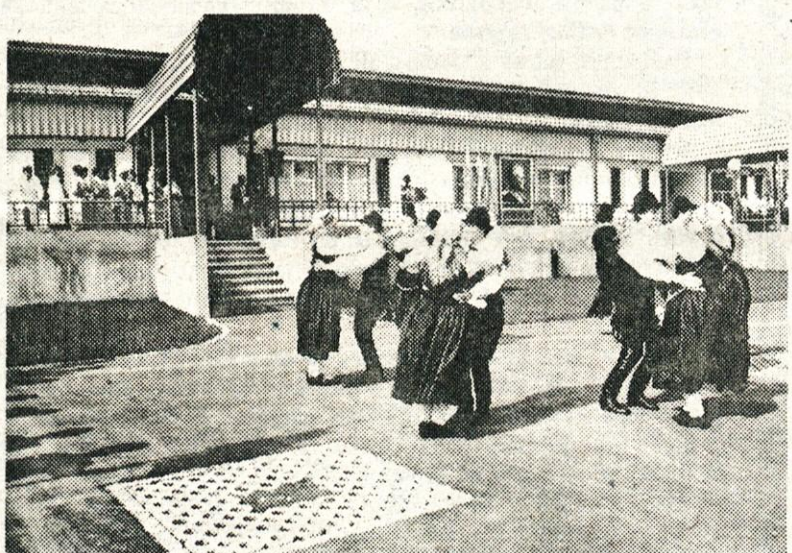
OK SZDL Domžale

Nova Zdravstvena postaja dr. Tineta Zajca v Mengšu pomeni za kraj izredno obogatitev. Govoril je predsednik SO Domžale Karel Kušar.

Občani so si po otvoritvi lahko ogledali notranjost nove pridobitve.

V kulturnem sporedu so sodelovali člani folklorne skupine DPD Svoboda Mengeš.

V Mengšu odprli novo zdravstveno postajo:

Velik korak bliže zdravju

Ob prisotnosti velikega števila družbenih javnih delavcev, zdravstvenih delavcev, izvajalcev različnih del ter občanov Mengša, so v četrtek dne, 27. septembra 1984 v Mengšu svečano odprli novo zdravstveno postajo, ki pomeni veliko krajevno obogatitev, realizacijo dalj časa načrtovane gradnje novega zdravstvenega objekta. Slavnostni govornik na otvoritvi je bil predsednik SO Domžale Karel Kušar.

Ko so v Mengšu pred dvema letoma proslavili trideseto obletnico delovanja zdravstvene postaje dr. Tineta Zajca, so poudarili, kako nujna je gradnja nove, saj je stara delovala v izredno težkih pogojih, v katerih so z največjo težavo vzpostavljali minimalne higiensko-tehnične pogoje za nudenje zdravstveno-medicinskih storitev. Akcija, ki je bila naravnana tako, da bi bila gradnja realizirana že v minulem srednjeročnem obdobju 1976-1980, je stekla z vso intenziteto v obdobju od leta 1981 naprej. Ob veliki podpori menseskega združenega dela je investitor — Občinska zdravstvena skupnost Domžale — pridobil izvajalca GP Graditelj Kamnik, ki se je letos lotil gradbenih del z vso intenziteto. Težave so bile sprva s

pridobitvijo zemljišč, vendar so bile uspešno premagane, tako da je zdravstvena postaja danes že odprta.

Goste so pozdravili predsednik KK SZDL Mengeš Slavko Pišek, predsednik Skupščine KS Mengeš Janez Dimec ter vodja SOZV Zdravstvenega doma Domžale dr. Ivo Pevec.

V simbolično naravnem govoru je podčrtal tezo nove pridobitve, ki jo za nudenje kakovostnih zdravstvenih storitev ta zdravstvena postaja ima. Slavnostni govornik je bil predsednik Skupščine občine Domžale Karel Kušar. V svojem govoru je poudaril novo obliko ustvarjanja finančne konstrukcije, katere temelj so delovne organizacije. Ta način zbiranja je bil že uporabljen pred letom dni, ko smo v občini združili 30 milijonov dinarjev

iz skupne porabe za izvoznike v občini, ki so temelj gospodarske rasti, povečevanje deviznega suficita in drugih uspešnih rezultatov delovnih organizacij.

V novi zdravstveni postaji je v pritličju 470 m² površin. V njej sta dve splošni ambulanti za odrasle in dve za otroke, laboratorij, kuhinja, čakalnica, pomožni prostori, 4 zobne ambulante (2 za odrasle in 2 za otroke). V kleti objekta se nahajajo vsi pomožni prostori in zobni rentgen.

Objekt, katerega nadgradnja je možna, je stal šestdeset milijonov in pol dinarjev, denar zanj so zbrale kot rečeno OZS, menseske delovne organizacije, del sredstev so dobili od prodaje starega objekta, sredstev iz amortizacije in iz posojila.

Zdravstveno postajo je odprla Marinka Repič, predsednica Skupščine Občinske zdravstvene skupnosti, pred tem pa so pripravili krajši kulturni program. V njem sta sodelovala mešni pevski zbor zdravstvenih delavcev pod vodstvom Katarine Arčon-Žavbi ter menseska folklorna skupina.

B.

Pričetek vadbe v TVD Partizan Mengeš

Od 10. septembra dalje se je pričela vadba v vseh oddelkih in sekcijah pod strokovnim vodstvom vadiateljev po naslednjem urniku:

PONEDELJEK	ob 16.30 uri	— gimnastika starejše pionirke
	ob 18.00 uri	— smučarji
	ob 20.00 uri	— rekreacija ženske
TOREK	ob 16.30 uri	— gimnastika starejši pionirji
	ob 18.00 uri	— karate
	ob 20.00 uri	— odbojka (člani, članice)
SREDA	ob 18.00 uri	— smučarji
	ob 20.00 uri	— odbojka (mladinci, mladinke)
	ob 16.30 uri	— cicibani
ČETRTEK	ob 18.00 uri	— gimnastika mlajše pionirke
	ob 20.00 uri	— rekreacija člani
	ob 16.30 uri	— gimnastika mlajši pionirji
PETEK	ob 18.00 uri	— karate
	ob 20.00 uri	— košarka člani.

Šahisti imajo vadbo vsak četrtek, od 18. do 22. ure.

TVD Partizan Mengeš

Delavska univerza — pobudnik dodatnega znanja

Mnogo je izobraževalnih oblik, preko katerih skuša Delavska univerza Domžale izobraževati občane na mnogih področjih. Prav zaradi te širine in celovitega in odgovornega pristopa k znanju, ne glede na to, za katero smer gre, je vloga te izobraževalne ustanove — namenjena predvsem odraslim — zelo dragocena, četudi ji ne dajemo tistega mesta in tudi materialne pomoči, ki bi ji jo — kot ustanovi posebnega družbenega pomena — morali dati. O teh stvareh ter zanimivostih pred novo izobraževalno sezono, za katero smo v dveh prejšnjih številkah natisnili razpis DU Domžale, smo se pogovarjali z direktorico Delavske univerze Metko Zupanekovo.

Predstavite nam, prosim celotno „ponudbo“, ki jo nudi Delavska univerza zainteresiranim občanom...

Pravzaprav delimo naše izobraževanje na troje področij: družbenopolitično, strokovno in splošno. V družbenopolitičnem izobraževanju izobražujemo in usposabljammo nosilce družbenopolitičnega izobraževanja t.j. družbenopolitične organizacije, usposabljammo delegate, nosilce samoupravnih funkcij in druge, organiziramo in izpeljemo pa tudi različne storitve obrambnega usposabljanja.

V oblikah strokovnega izobraževanja omogočamo pridobivanje novih strokovnih znanj, funkcionalnih znanj, izpopolnjevanje že osvojenih strokovnih znanj, omogočimo pa tudi osvojitev drugih znanj, ki so potrebna zaradi zakonskih predpisov.

Seveda pa je tudi v t.i. splošnem izobraževanju cela vrsta oblik. Tu pripravljamo različne jezikovne tečaje, osvajanje funkcionalnih znanj in veščin ter vzgojno-prosvetno izobraževanje.

Glede na obseg, ki ste ga omenili, so za zagotovitev takega programa potrebna tudi gotovo velika gmožna sredstva.

Za družbenopolitično izobraževanje zagotavlja sredstva Občinska izobraževalna skupnost, vendar pa se dana sredstva praviloma ob rebalansu ne vključijo v ta ukrep. To prinaša zato vsako leto relativno slabši materialni položaj, četudi so nominalno sredstva nekaj večja.

Za financiranje osnovne dejavnosti Delavske univerze dobiva sicer od Občinske izobraževalne skupnosti določena sredstva, vendar pa so ta sredstva v primerjavi z dohodkom, ustvarjenim na področju izobraževanja, resnično neznatna. Tako je materialni položaj izobraževanja na Delavski univerzi Domžale odvisen od neposredne menjave dela, od delovnih organizacij in občanov, ki se za oblike našega dela zanimajo. Ker standard eventuelno pada, se z njim manjšajo tudi možnosti občanov, da bi sami financirali tudi izobraževanje.

Nalog, ki ste jih omenili, je mnogo, delavcev na Delavski univerzi

pa za vse to malo. Kako urejate te zagate?

Zaradi znanega gmožnega položaja seveda ne moremo ustrezno kadrovsko profesionalno obravnavati vseh področij izobraževanja, kot bi bilo za njegovo družbeno pomembnost potrebno. Skušamo pa ustrezno odreagirati vse objektivne potrebe, koder se le pokaže interes in ustrezna pobuda. Obremenjenost naših strokovnih andragoških delavcev na področju izobraževanja je bistveno večja od obremenjenosti delavcev na podobnih ustanovah drugod v republiki.

Kadrovske smo šibke pri pripravi razvoja, svetovanja in širjenja oblik. Tu nas je odločno premalo in odtod izhaja tudi bojazen — da bomo, če bomo omenjena področja zanemarili, kmalu v nevarnosti stagnacije.

Majhno število profesionalno redno zaposlenih strokovnih delavcev pa je tako seveda le osnova, jedro, na katerega se navezuje 120–160 zunanjih sodelavcev.

Pa vendar gotovo kljub kadrovskim težavam skušate razvojno vendarle iti naprej. Kakšne so nove oblike izobraževanja?

Kljub vsem težavam seveda težimo za tem, da bi organizirali nove izobraževalne oblike. Lani smo denimo v okviru Delavske univerze pripravili 4 tečaje za mikroracionalništvo. Zanje je bilo zanimanje zelo veliko, zlasti seveda med mladino. Skušamo pa seveda pripraviti tudi nove oblike za izobraževanje, četudi ni zelo množičnih pobud.

Racionalništvo je tačas gotovo zelo atraktivna tema...

Res je. Poleg racionalništva so taka tema, ki je zanimiva, predvsem jezikovni tečaji, ki jih skušamo pripravljati skupaj z osnovnimi šolami; to pa z namenom omogočiti pouk tujih jezikov tudi otrokom iz oddaljenih krajev. Ta način tako šolanje nekoliko poceni, dostopnejši je, na voljo so različna učila, ki jih šole že imajo. Pri pouku tujih jezikov oz. pri jezikovnih tečajih nasploh, bi si zlasti želeli pomagati s strokovnjaki oz. kadri, ki na teh šolah že delujejo.

Kako razširjene so med občani oblike izobraževanja, ki jih pripravljate na DU Domžale?

Zelo. V ilustracijo naj povem, da je v enem letu zajeto v naše izobraževalne oblike cca 18.000 občanov, kar statistično pomeni, da je skoraj vsak drugi občan enkrat letno vključen v naše izobraževanje. Naš program je zastavljen tako široko, da je docela približan potrebam občanov po raznovrstnem usposabljanju.

Ali za te napore naletevate na ustrezno mero razumevanja?

Delavska univerza je vzgojno-izobraževalna ustanova, ki pa se ne tretira enakovredno z ostalimi podobnimi ustanovami. Ne rebalansira se naš program, četudi nismo samo mi tisti, katerih dejavnost je vključena v t.i. obvezni program Občinske izobraževalne skupnosti.

V vašem okviru deluje tudi tiskarna...

Po naravi svojega dela tiskarna sodi v naše delovanje. Ustanovljena je bila za tisk skripta, brošur in drugih izobraževalnih stvari in sicer za potrebe izobraževanja organizacij združenega dela, KS, DP skupnosti in drugih samoupravnih skupnosti. Razvila se je v dokaj močan in suveren del DU, saj ustvarja 3/4 vsega prihodka DU. V njej se tiskajo poleg skripta, učbenikov, merkantnega tiska, za interno in zunanjo rabo organizacij združenega dela, internih glasil, diplom, letakov, plakatov tudi različne brošure, ki občino obravnavajo tako ali drugače.

Kaj menite, da je v vaši izobraževalni dejavnosti takega, kar bi veljalo podčrtati?

Preko naše dejavnosti je vsem občanom v vseh življenjskih obdobjih približano osvajanje najrazličnejših znanj. Ker se tega izobraževanja občani v zelo velikem številu poslužujejo, daje ta podatek svojevrstno obeležje našemu prizadevanju, obeležje zaradi katerega vidim v našem delu to, kar resnično tudi je, dejavnost posebnega družbenega pomena. B.

ZAPOSLOVANJE V LETU 1984:

Za mlade ni dela?

ANALIZA ZAPOSLOVANJA V DOMŽALAH V PRVI POLOVICI LETA JE POKAZALA NEKAJ ZELO ZANIMIVIH PODATKOV

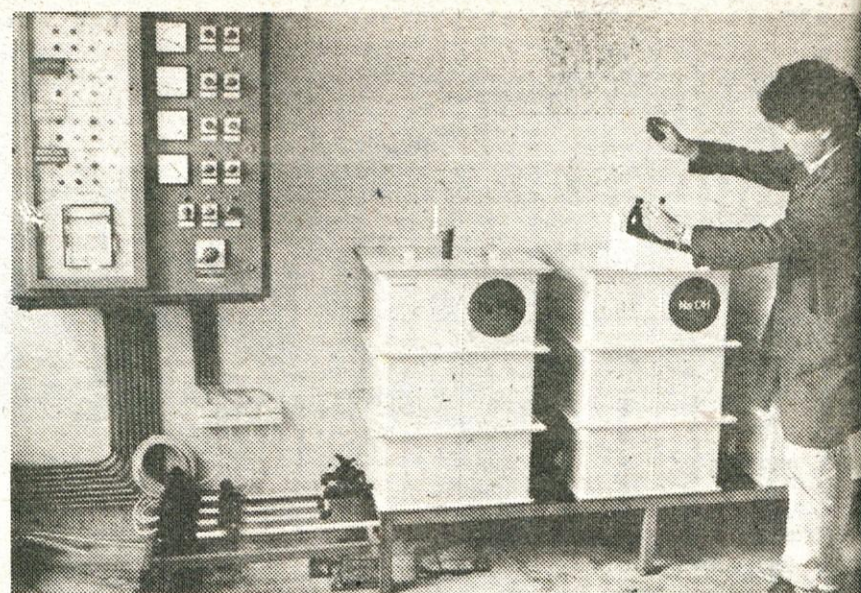
V primerjavi z enakim lanskim obdobjem je zaposlenost porasla za 3,4 %, kar je tudi vplivalo, da se število nezaposlenih ni povečalo. Žal pa se je zaposlovanje bolj povečalo v gospodarstvu kot v kmetijah. Pozitivna rast zaposlovanja se kaže v kmetijah in zasebnem sektorju, kar je v skladu z družbeno usmeritvijo. Že vedno pa zaposlujejo nižjo izobrazbeno strukturo kot pa so izkazane potrebe.

Največje število iskalcev zaposlitve po poklicih je med gimnazijskimi maturanti (7), prodajalci (4), gradbenimi tehnikami (3) itd. Med iskanci zaposlitve se je povečal delež strokovnih kadrov od vključno poklicne šole (3-letne) navzgor.

Vseh iskalcev zaposlitve je 123, od tega je 29 tistih, ki iščejo zaposlitev prvič. Denarno nadomestilo oz. denarno pomoč prejema trenutno 7 iskalcev zaposlitve.

V prvem polletju se je zaposlilo samo 38 pripravnikov, po izkušnjah prejšnjih let pa pričakujemo, da bo zaposlovanje pripravnikov bistveno poraslo v drugem polletju.

Pogodbeno delo je v primerjavi z lanskim letom realno upadlo, medtem

Nova čistilna naprava v Radomljah popolnoma zagotavlja ustrezno kakovost odpadnih voda. Na sliki: delo na Šrajevi čistilni napravi.

Nova čistilna naprava v Radomljah:

Nov prispevek ekologiji domžalske občine

Domžalska občina je že dobro desetletje na vrhu slovenskih občin, koder je bilo zabeleženo največ onesnaženj vode in s tem v zvezi pomorov rib.

Posebno pereča so bila dovolj pogosta onesnaževanja voda, ki so jih povzročili usnjarji in galvanizerji, saj so njihove odplake za floro in favno tudi najnevarnejše.

V zadnjem času pa se je v domžalski občini vendarle premaknilo na bolje, saj je ekološka osveščenost vse večja, četudi marsikje kljub zakonskim predpisom niso ničesar storili za zaščito voda. Z občinsko centralno čistilno napravo se je ostro postavila zahteva po takih odplakah tehnoloških voda, ki so sprejemljive za tehnologijo te centralne čistilne naprave.

Pred dnevi pa so z občinskim inšpekcijskim pregledom dali „zeleno luč“ še za eno čistilno napravo in sicer v Radomljah pri zasebniku Martinu Šraju.

Šrajeva proizvodnja v Radomljah ima dvajsetletno tradicijo, ker pa je v tej proizvodnji del procesa tudi galvanizacija sanitarnih krogličnih in drugih verižic s plastičnimi in kovinskimi dodatki, je bila l. 1975 zgrajena čistilna naprava, ki je zahtevala tri do štirikratno dnevno tretiranje, delo je bilo ročno, nevarnost onesnaženja pa je zahtevala nenehno skrb.

V tej proizvodnji so pomenile posebno nevarnost kromove in nikljeve odplake.

Z veliko mero inovativnosti ter s sorazmerno velikimi stroški (cca 130 milijonov starih dinarjev) za rekonstrukcijo je v Radomljah danes popolnoma avtomatizirana čistilna naprava. Z avtomatizacijo čistilne naprave je dosežena tako stalna avtomatična kontrola, doziranje kemikalij, hkrati pa je potrebno manj neposredne skrbi zanje.

Člani občinskih inšpekcijskih služb so ugotovili, da avtomatična čistilna naprava v celoti ustreza ter da bo opravljala svojo vlogo čiščenja odpadnih voda omenjene proizvodnje. Njihova strokovna pomoč in usmeritve pa so potrebne tudi drugim zasebnim investitorjem, ki svoje večje ekološke osveščenosti in zakonskih predpisov še niso poravnali. Njih malo, ki bodo morali v domžalski občini to še storiti, če želimo, da se izvleče z neuglednega mesta med občinami, kjer je onesnaževalcev največ.

Na podlagi 16. do 20. člena Pravilnika o oblikovanju cen plina, trgovskega blaga in storitev TOZD INA PLIN KOZINA, določil Odloka o oblikovanju cen nafte in naftnih derivatov (Uradni list SFRJ, 28/84), je delavski svet TOZD na seji dne, 5/9-1984 sprejel naslednji

SKLEP

1) Določa se nova cena uparjenega plina za potrošnike plina iz PLINARNE TRZIN, ki znaša din 166,87 za m³ uparjenega plina. Nova cena velja od prvega popisa stanja števec dalje.

2) Sklep o spremembi cene se objavi v Občinskem poročevalcu občine Domžale.

PREDSEDNIK DS TOZD
Zdravko ŠKRLJ, l.r.

Odgovor na članek...

V eni izmed prejšnjih števil Občinskega poročevalca so bralci lahko zasledili informacijo o sestanku Komisije za socialna vprašanja v KS Lukovica in med sklepi tudi ugotovitev, da 70 % rejnic na območju te KS ne izpolnjuje pogojev za oskrbo tujih otrok.

Taka ocena je med rejnicami povzročila mnogo „vroče krvi“ in prizadetosti, saj je ravno območje KS Lukovica zibelka rejniške tradicije. Sedaj živi v 174 rejniških družinah 350 otrok.

Še enkrat pomota ali »pomota«

V prejšnji številki (12) Občinskega poročevalca je bilo v rubriki Pisma bralcev objavljeno pisanje „bralca“ in „novinarja“ Igorja Matičiča Pomota ali „Pomota“... Vsebine tega pisanja ne komentiramo, ker je že nepozornemu bralcu jasen namen pisanja, to je blatenje poštenih in prizadevnih delavcev alpske sekcije Športnega društva Slavka Šlandra in petje slavonspevov tekmovalcem Matičičem in Smučarskemu društvu Domžale.

Istočasno se čudimo uredništvu, da za tako pisanje takoj najde prostor v Občinskem poročevalcu, druge pomembnejše informacije pa morajo dalj časa čakati na objavo.

za alpsko sekcijo
Janez Cerar, dipl. psih.

Zgledno stanovanje...

Zgleden primer, kako se da s sodelovanjem rešiti marsikatero zaga-te, sta Veterinarski zavod Domžale-Kamnik in delovna organizacija Svilanit, ki sta s skupnimi močmi omogočila, da je veterinarska pomoč še hitrejša.

Veterinarski zavod je kupil radijsko postajo, ki so jo montirali delavci Svilanita. Varnostniki te delovne organizacije pa so sprejeli obveznost, da bodo prek nje obveščali dežurnega veterinarja. Vsak delavnik po 14. uri ter vsake sobote in nedelje sprejemajo telefonske pozive tistih, ki potrebujejo nujno veterinarsko pomoč, v Svilanitu na telefonsko številko 831-711. Varnostnik natoprek postaje takoj obvesti dežurnega veterinarja, ki ima v službenem vozilu sprejemnik, kje ga potrebujejo.

Ugodnosti, ki jih je prineslo to sodelovanje, so številne: povečala se je varnost v Svilanitu, saj so tudi njihovi varnostniki ves čas v radijski zvezi, dežurni veterinarji lahko mnogo hitreje pridejo tja, kjer potrebujejo njihovo pomoč, najbolj razveseljiva pa je ta novost za živinorejce, ki bodo lahko tako hitreje prišli do pomoči.

M. REBA

V občini je bilo v zadnjih letih letno od 300 – 400 rejencev v 170-ih do 190-ih rejniških družinah.

Glavni očitki, ki letijo na račun rejniških družin so, da so to predvsem kmečke družine, preobremenjene s kmečkim delom in zato nimajo časa za otroke, da je generacijska razlika med rejniki in rejenci prevelika, saj se vzpostavlja odnos stari starši – vnuki, kar otežuje vzgojni pristop in tudi pogled na potrebe mladostnika, da v marsikateri rejniški družini niso najbolj urejeni medsebojni odnosi, da imajo nekateri otroke samo zaradi denarja in podobno.

To je ena plat medalje, kaj pa druga?

Od teh družin pa pričakujemo in zahtevamo:

Da so vsak trenutek pripravljene sprejeti vsakega otroka, ga v najkrajšem možnem času vzljubiti kot svojega in ga biti vsak trenutek pripravljene zopet dati od sebe, biti morajo dobri in sposobni vzgojitelji, saj vsak otrok prinese v hišo vrsto sprememb, navad in motenj, ki mu jih je dalo neurejeno okolje lastne družine, v kateri je živel, nadalje od rejnikov zahtevamo, da bodo tolerantni in imeli vedno odprta vrata za starše svojih varovancev, čeprav so to običajno in v glavnem problematični ljudje, ki imajo velike zahteve do drugih in okolja, do sebe in svojih obveznosti pa so zelo nekritični.

Če naštevam dalje ugotavljam, da mora rejniška družina z rejnino, ki jo dobi in znaša sedaj za šolskega otroka 9.822 din, nuditi rejencu hrano, stanovanje, ga oblačiti, kupovati šolske potrebščine, plačati šolsko malico in mu ev. dajati tudi žepnino. V tej rejnini pa je zajeta tudi plača – osebni dohodek rejnice, ki pa za 24 ur skrbi, dela in odgovornosti za otroka, znaša le 2.600 din mesečno.

Zahteve do rejniških družin bi lahko še naštevali, saj so od otroka do otroka drugačne in različne. Mnoge je potrebno voditi na najrazličnejše zdravniške preglede (korekcija govora, čustvena motenost zaradi neurejenih družinskih razmer idr.). Sem spada tudi veliko prečutih noči, ko je potrebno otroka potolažiti, ga pomiriti in se truditi, da kolikor se le da pozabi na čimveč neprijetnih in hudih dogodkov, ki so jim jih v njihovem življenju prizadejali lastni starši.

IN KAJ JIM MI KOT DRUŽBA, KI NUJNO POTREBUJE TE DRUŽINE, NUDIMO?

Rejnino, ki je bila vsa leta tako nizka, da so z njo komaj pokrivala stroške, ki sedaj zopet tako hitro naraščajo, da postaja zopet iz meseca v mesec bolj nerealna. O osebnem dohodku rejnice za celodnevno delo in odgovornost pa ne moremo niti govoriti.

Kot delo je rejništvo priznано šele od leta 1977, čeprav obstaja kot nepogrešljiv del družbene skrbi za otroke že od leta 1924. Rezultat tega je, da imamo vrsto rejnic, ki so celo življenje posvetile temu družbeno tako visoko cenjenemu delu, sedaj po 40-tih, 50-tih in več letih, pa so prestare za otroke in brez vsake priznane denarne pravice. Za svoje dolgoletno, brezplačno delo.

Ostane jim le povračilo ljubezni od svojih otrok-rejencev, ljubezni do otrok in tega dela, ki jim jo vračajo tisti, ki so jih uspešno usposobile za življenje, jih naučile ljubiti in jih sedaj s svojimi obiski, skrbjo, s pravilno vzgojo svojih otrok, vračajo, kar so od njih dobili.

Rejnice so se na odboru, kjer so razpravljale o sporni ugotovitvi njihove krajevne skupnosti izrekle:

„Kdor dela, dela napake, kdor ne dela, ne more delati napak!“

Važno pa je, da poznamo obe strani in da si prizadevamo stvari izboljševati in odpravljati napake, pri tem pa tudi drug drugega bodriti in podpirati.

Tako bomo čez leta lahko govorili, da imajo naši otroci v rejništvu in tudi rejnice, res vse kar je potrebno in da smo kot družba izpolnili svoje obveznosti.

Socialna delavka:
Ljubica Zgonec-Zorko

OB DNEVU PIONIRJEV V SOBOTO, 29. SEPTEMBRA NA KRUMPERKU

Razmislmo

V soboto, 29. septembra je bil dan pionirjev, praznik učencev osnovnih šol, pouka prost dan, ki naj bi minil prijetno; ob spominu na prve pionirske čete naj današnji učenci uživajo svobodo in sproščenost. Pri pouku smo učencem predlagali, naj, kdor želi, opiše svoje vtise o praznovanju na Krumperku. Dobro prispevke bi objavili v šolskem glasilu in jih poslali v mladinske časopise. V ponedeljek se je zbral zajeten kup opisov in mnenj.

Prebrala sem vse, večina je anonimnih, kar me prav nič ne moti. Mnenja so kratka, jasna in neposredna, kakršna znajo napisati samo otroci. Gledam te popisane liste, razmišljam o vsebini in edino pošteno se mi zdi, da mnenja pionirjev posredujem širšemu krogu bralcev. To sem dolžna učencem – pionirjem, ker govorijo o svojem prazniku, dolžna pa sem tudi organizatorjem, ki so nedvomno vložili veliko truda in materialnih sredstev, da bi pionirjem pripravili lep dan.

Moje pisanje ne sme izveneti kritizersko ali pristransko. Vse spoštovanje vsem in vsakomur, ki so pomagali pri izvedbi sobotnega praznovanja. Po vsakem opravljenem delu pa je stara človeška navada, porojena iz stoletnih izkušenj, kritično pogledati na dosežene uspehe, analizirati potek dela, ugotoviti, kaj smo uspeli ujeti in kaj se nam je izmuznilo, izkušnje so pač najboljši učbenik. V tako konstruktivnem smislu naj se sliši in razume to pisanje. Priluhnim komentarjem pionirjev, objektivno in neprizadeto razmislmo in naslednje leto pripravimo tako praznovanje, kot si ga želijo, praznovanje, ki bo slonelo na zgodovinskih tradicijah, imelo v sebi nova vedenja o naši preteklosti, pa tudi obilo športa, razvedrila in zabave, kot upravičeno pričakujejo današnji otroci.

Pionirji se navdušujejo za šport, krosa nihče ni pozabil omeniti, spremljali so tek in uvrstitve svojih sošolcev, enkratni so se jim zdeli zmaji, premalo pa je bilo konjev in jahanja. Na Krumperku so pričakovali praznično razpoloženje, zanimiv, a kratek program, zatem pa veselo raganje. Domov so se vračali nepotešeni in z dolgočasni.

Ti komentarji nam nedvomno kažejo, na kaj moramo misliti, ko bomo pripravljali naslednje pionirsko praznovanje. Misliti moramo na otroke. Upoštevati njihove psihofizične sposobnosti, starostno stopnjo, poznati želje, pričakovanja in interese. Otroci so radoživi in radovedni, hlastajo za novostmi, njihova sposobnost zbranosti in aktivnosti pa je omejena.

Pogosto omenjajo Šimeka, ki pa je nastopil prepozno, prav nič pa ne obžalujejo, ker niso bili deležni smeha od njegovih domislilcah. Verjetno Šimek nima pionirjem kaj povedati, ne razumejo ga in mu ne morejo slediti.

Zgodovinskemu kvizu bi pa mnogi radi prisluhnili, zanimalo jih je tudi, kako se bodo odrezali njihovi sošolci, a jih nismo slišali in ne razumeli. Tu

se upravičeno vprašamo, če ta zanimiva in priljubljena oblika merjenja znanja doseže namen na odprtem prostoru, pred tolikim številom gledalcev in poslušalcev. Pionirji so se zelo resno pripravljali na kviz, pri tekmovalstvu pa ni bilo željenega odziva iz publike. Iz dolgoletnih izkušenj učitelji vemo, da je tudi pri organizaciji otroškega praznovanja nujno misliti na vsebino in ambient; določene vsebine namreč ni mogoče izpeljati kjerkoli, vemo, da se učenci dobro počutijo v prirčnem, toplem in pestrem razpoloženju.

Vsi otroški komentarji se zaključijo s prepričanjem, da bi svoj praznik lahko praznovali lepše, pestreje in zabavneje in prav tako pričakujejo od prihodnjega praznovanja. Lahko bi navedla mnenja dobesedno. Naloga hranim in če jih kdorkoli želi sam prebrati, naj se kar oglasi.

Zavedamo se truda in sredstev, ki jih je terjala prireditve na Krumperku. Te pripombe pa naj pripomorejo, da bomo ob naslednjem prazniku zares zadovoljni.

Ema NOVAK

V pojasnilo Bredi Smolnikar in Domžalčanom

Po naključju mi je prišel v roke Občinski poročevalec občine Domžale. V prispevku Breda Smolnikar, v rubriki Pisma bralcev, sem našla tudi svoje ime in ustanovo, v kateri sem zaposlena Kosovelovo knjižnico v Sežani; ki naju citira, ko razglablja o krivicah, ki jih je doživela. Da ne bo nesporazuma in ker so Domžale sorazmerno oddaljene od Sežane, v bencinski krizi se razdalje še večajo, je razumljivo, da Domžalčani ne morejo spremljati naše dejavnosti drugače, kot preko informacij javnega obveščanja.

Naša knjižnica resnično ni le izposojevališče knjig, ampak je postala s svojo pestro dejavnostjo znana v vsem slovenskem prostoru. V vseh raznolikih oblikah dela v knjižnici, pa nas vendar vodi temeljna naloga, širjenje bralne kulture in knjige med občani sploh. Tako ni redek primer, da po literarnem večeru in predstavitvi posameznih knjig, pogovorih s pisatelji poskrbimo, da si obiskovalci lahko kupijo knjige avtorja, kar jim ostane kot lep spomin na največkrat prijetno srečanje. Tako je bilo tudi ob srečanju s Francem Šetincem in še večkrat. Toda ker knjižnica ni trgovina, je treba poudariti, da prodajo prevzame določena založba ali poverjenik te založbe. Knjige se prodajajo v knjižnici izključno le ob priliki prireditve, že naslednji dan ne več, čeprav se zgodi, da se nekateri, ki mogoče ob prireditvi niso imeli

denarja s seboj, se vrnejo v knjižnico naslednji dan z željo, da bi kupili knjigo. A v tem primeru jih napotimo v knjigarno, ali pomagamo do naročila.

Toliko – da ne bi tudi nas preganjala kakšna inšpekcijska služba. Bredi Smolnikar pa naj sporočimo, da ima tudi na sežanskem mnogo bralcev in jo imamo namen povabiti. Takrat bomo prav tako poskrbeli, da si bodo lahko njeni prijatelji kupili knjige.

LUČKA ČEHOVIN
v imenu Kosovelove knjižnice

JANEZ ZOREC
Kemična čistilnica
Domžale Rodica

UREDNIŠTVU OBČINSKEGA POROČEVALCA

Dne 11. junija 1984 ste v 9. številki Občinskega poročevalca v novi rubriki Pisma bralcev natisnili Odprto pismo Breda Smolnikar in nekakšen odgovor občinskih inšpektorjev, tovarišev Kitina in Anžina na to pismo, ki pa se v glavnem ne nanaša na omenjeno Odprto pismo Breda Smolnikar, temveč se loteva mene kot obrtnika. V tem pismu obeh inšpektorjev se namreč omenja moje ime, saj se me oboja in tretira kot krivca že kar vnaprej, ne da bi mi bila dana možnost zagovora oziroma pojasnitve od obeh inšpektorjev namišljenih obtožb.

Ker menim, da bi bila slika vandalskih dogodkov v zvezi z nagrajeno trilogijo Breda Smolnikar – predvsem pa, da ne bi bila enostranska – vam prav zato pošiljam v objavo pismo, poslano Inšpekcijskim službam Domžale dne, 26.3.1984. Prosim, da ga v celoti objavite skupaj s tem pismom v prvi naslednji številki Občinskega poročevalca v vaši novi rubriki Pisma bralcev, ki jo – mimogrede povedano – veselo pozdravljam. Že tretji mesec teče namreč proti meni krivični sodni postopek, ki sta ga takoj po Odprtem pismu Breda Smolnikar sprožila oz. sprovedla oba inšpektorja, tovariša Kitin in Anžin, v zvezi s tako imenovanim mojim „nepravilnim“ poslovanjem, ki pa je bilo nepravilno samo toliko, kolikor so bile nagrajene knjige Breda Smolnikar v napoto obema inšpektorjema.

O samem sodnem postopku in celem sklopu nepravilnosti okrog tega postopka, ki so si sledile kot v kakem napetem filmu, ki sem jih doživljal in jih še doživljam, pa bom moral verjetno še pisati.

JANEZ ZOREC
samostojni kemični čistilec

Pripis uredništva:

Ker je bila stvar, ki se je vnovič loteva J. Zorec že osvetljena z dovolj vidikov, je uredniški odbor Občinskega poročevalca na svoji seji dne, 27.9.1984 sklenil, da pisem oz. prispevkov s to in podobno problematiko ne bomo več objavljali.

KEMIČNA ČISTILNICA
VRENJAK BOJANA, VIR

vas obvešča, da lahko svoja oblačila oddate v kemično čiščenje tudi v lokalu!

PRAELNICA

Kocjančič, Domžale, Ljubljanska 89.
(poleg lokala „Burek – dobrota“)

Pridite, prepričali se boste, da čistimo solidno in po zmernih cenah!

Kakšen pod v kuhinjo?

V kuhinji moramo zamenjati pod, oziroma tlak. Prosimo bralce Poročevalca, kaj nam svetujejo za toplotno izolacijo. Sami smo popolni laiki.

Pa še to. Ali je lahko v kuhinji lesen strop?

Občanka

Stane Maselj

V glavnem sem dosedaj predstavil občane, ki s humorjem niso imeli preveč opravka. Tokrat pa želim predstaviti Vojškovega Staneta — Staneta Maslja, ki je doma na Prevali, nedaleč od Studenca, kjer ima Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan svoje letno gledališče. Kdor pa zahaja v to gledališče, — in teh ni malo — in to ob blizu in daleč, Staneta pozna, predvsem po njegovih odličnih komičnih vlogah. Že takoj, ko pride na oder, nastane pri obiskovalcih prijetno vzdrušje, ki se seveda stopnjuje, ko odigra svojo vlogo. Čeprav sem bil malo skeptičen, če bo v razgovoru tudi tak, kot ga poznamo z odra, me ni razočaral, bil je res prijeten sogovornik, pa čeprav je bilo vreme kislo in je padal dež in je z njive pospravljali še zadnje pridelke. Takoj, ko je pod streho s traktorjem zapeljal peso, je stopil v kuhinjo in nato v sobo in že je bil pripravljen za razgovor.

Čeprav ga že dolgo poznam, sem ga najprej povprašal in poprosil za osnovne podatke.

„Rojen sem bil leta 1942 na Prevali. Prevala leži med Črnim grabnom in Moravsko dolino, kajti prav mimo nas poteka stara cesta proti Moravčam. Izučil sem se za

peka pri pekovskem mojstru Ivanu Vovku v Lukovici. Tokrat so bili pri njem zaposleni 4 vajenci, 3 pomočniki, mojster in gospa, ki je prodajala kruh. Sedaj sem pa zaposlen v ljubljanskih mlekarnah kot skladiščnik konzumnih izdelkov. Ko se pa vrnem domov, sem kmet in pomagam

PISMA BRALCEV

Odgovor na odmev na slamice iz slamnika

Pričakoval sem tak odgovor. Lepo, da se sploh kdo najde, da na nekaj odgovarja in ob tem razmišlja. (Upam celo, da jih veliko razmišlja, ne upajo pa z besedo na dan — ne vem, zakaj, ko jih pa uredništvo naravnost prosi, naj karkoli polemičnega napišejo.) Torej, še enkrat, prav vesel sem odgovora.

Ali se nam ne zdi, da v današnji družbi večina samo sprašuje in na debelo kritizira; če pa že kaj pove, je to: TREBA BI BILO, TO BI MORALI, NUJNO JE ... itd. Od tega nas že ušesa bolijo, saj take besede in stavke poslušamo od najvišjega predstavnika federacije do občine, pa spet od gospodarske zbornice do navadnega občana. TREBA BI BILO je zame pravzaprav vprašanje, še bolj zato, ker na vse to sproti skoraj nihče ne odgovarja.

Pa se vrnimo k slamicam. V Odmevu je slutiti, da stari mladih ne razumemo. Toda, kako naj si predstavljamo petnajstletnega mladeniča (mladenko), ki ga sredi tedna proti večeru mercedes-taksi pripelje (tudi samo enega ali dva) v disko in ga potem spet pozno ponoči odpelje, in to sredi tedna. Kaj ta mladenič da od sebe? Ali je to dijak, ki se pridno uči, ali je vajenec (pardon, učenec v gospodarstvu) ali delavec, ki bo moral ob štirih ali petih zjutraj vstati, da bo šel na delo? Ali je to človek, ki pri

Pisca Odmeva povabim tudi v avtobus, pa bo v enem mesecu v vseh avtobusih skozi Domžale, lahko na eni roki pošten mladenič in mladenke, ki odstopijo sedež starim. Ali pa na postaji, kjer čaka na avtobus npr. 50 srednješolcev in 20 starejših delavcev — ko pride avtobus, v eni minuti 45 srednješolcev sedi in v treh minutah 20 delavcev stoji. Da pa o nizki kulturni stopnji govorjenja ali preklinjanja sploh ne govorimo.

Brez skrbi, razumem mlade. Tudi plešejo in zabavajo naj se in tudi ponoči, toda ob petkih in sobotah. In napravljajo naj svoj denar, ki so si ga sami prislužili.

Ne razumem pa tega, zakaj socialne razlike postajajo vse večje tudi med mladimi.

V osvetlitev svojih misli nekaj spominov na moja mlada leta:

Tudi sam sem bil nekoč mlad — otrok v številni družini. Takrat so pekovski vajenci s košem nosili v šolo sveže žemljice, ki so tako prijetno hrustale. Tudi maslene štručke so bile vmes. Toda žemljica je stala 50 par, maslena štručka pa 1 dinar. Mi (večina) pa dinarjev in par nismo imeli, nismo imeli denarja za take dobrote. Za malico smo žulili do en teden star ječmenov ali koruzni kruh, za prigrizek pa so bila jabolka.

5. decembra 1936 sem kot osemletni otrok zvečer ušel in tekkel v sokolski dom na miklavževanje. Toda sokolski sveti Miklavž je „nosil“ samo bogatim sokolskim otrokom, po dvakrat, trikrat. Jaz pa sem stal v temnem kotu dvorane, čisto zadaj — in debele solze so mi tekle po licih. V grlu me je tiščalo in dušilo, da sem komaj dihal ... le kako more sveti Miklavž nositi samo sokolskim otrokom ... in to samo bogataškim otrokom, ki v šoli vsak dan jedo hrustajoče žemljice. So pa najbolj poredni in razposajeni otroci, ki se jim ne ljubi učiti, pa še zabiti so in tudi škodo si upajo narediti. V mojem otroškem srcu se je nekaj lomilo ... le kako? ... saj sveti Miklavž obdari samo pridne ... le kako? ...

Odgovor na vse to. Živeli smo v izkoriščevalski družbi. Bogati so bili bogati na račun revnih. Proti taki družbi smo se borili že takrat.

Ob revoluciji smo rekli: „Zdaj ne bo več bogatih in revnih!“ Nesmisel! Uravnilovka je nemogoča, saj ne bi bilo nobenega napredka. Sploh nisem proti temu, KAJ kdo ima. Sem pa odločno za to, naj bo jasno in vsem znano, KAKO kdo pride do denarja in imetja in KOLIKO davka plača. V urejenih družbah vse to deluje, zato naj BI tudi pri nas.

Še to. Na tone kruha gre v smeti! Ko so volili MISS DISKA, je bila vstopnina 50 starih tisočakov, aperitiv 0,3 je bil po 35 tisočakov, buteljka vina pa po 60 tisočakov. „Zlate“ mladine se je kar trlo, „Železna“ mladina pa je ta, „šunder“ opazovala s sosrednjih streh.

Ljudje so rekli, zakaj so tako oderuške cene in tako draga pijača. Ljudje, dajte no mir, buteljka naj bo po 300 jurjev, dokler se tare mladine, pa naj bo zlata ali železna!

Naslov v uredništvu

na kmetiji mami; pa še stara mama, kljub 85. letom pomaga po svojih močeh.“

Kdaj pa ste pričeli igrati?

„Letos mineva 25 let, kar sem pričel igrati v KUD Miran Jarc Škocjan. V svoji prvi vlogi leta 1959 sem igral trgovca, oz. mešetarja Jovanča Mišiča v igri „Navadni človek“. Istega leta je pričel igrati tudi sedanjí predsednik društva Lojze Stražar. Seveda sem bil zaskrbljen, pa še tremo sem imel. Seveda sem se zanašal tudi na suflerja, čeprav mi je prvi režiser France Stražar to odsvetoval in rekel, da se moram vloge kar najbolj naučiti na pamet. Že moja prva vloga je bila vesela in tako sem veselim vlogam ostal zvest še danes, in v komedijah igram najraje še sedaj.“

Katerih vlog se pa najraje spominjate?

„Rad se spominjam vloge vaškega posebneža Andreja v igri „Bratova kri“, ki jo je napisal domačin Stane Stražar in smo jo večkrat igrali leta 1974, ponovili pa leta 1979. Zelo rad se spominjam tudi vloge cesarja v „Martinu Krpanu“ in Josina v Kolonovi igri „Klobčič“. V resni vlogi sem pa menda igral le v vlogi videmskega nadškofa v igri „Kaplan Martin Čedrmac“, pa še tu je bila dvorana polna smeha, ko sem v krtinski šoli v talarju stopil na oder. Šele, ko so gledalci spoznali, da tokrat ne gre za komično vlogo, sem bil kljub temu deležen izrednega aplavza. To dramsko delo smo odigrali najmanj petnajstkrat.“

Znano je, da društvo za svoje delo do nedavna ni imelo strehe nad glavo, saj je za 30-letnico društva izšla brošura Staneta Stražarja „Gledališče pod kozolcem“.

„Čeprav društvo dolga leta za svoje delo ni imelo prostora, se je s postavitvijo montažnega prostora v letnem gledališču to vprašanje vsaj

zasilno rešilo. V glavnem smo večino iger do leta 1968, ko smo zgradili zasilno letno gledališče na Studencu igrali v Osnovni šoli v Krtini, le nekaj veselih večerov sva z Lojzetom Stražarjem odigrala v Gasilskem domu na Studencu, ki je bil do postavitve montažnega prostora naš drugi dom. Veliko smo gostovali in to na Viru, Trzinu, Mengšu, Mostah, Zalogu, Komendi, Kamniku, Domžalah, Šentvidu, Lukovici, Krašnji, Blagovici, Žalcu, Izlahah, Mlinšah, Dolu, Moravčah, Vrhpoljah, Motniku, Pečah, Radomljah, Rovah, Šmarci, Ihanu, Šentjakobu, Dobu, Ljubljani, Ribnici na Dolenjskem pa verjetno še marsikje, pa se vseh krajev trenutno ne spominim. Obisk je bil vedno dober, razen v primeru dežja in snega. Največji obisk smo pa vedno imeli v letnem gledališču na Studencu, saj je bilo nemalokrat na nastopih tudi do 1200 obiskovalcev.

Verjetno se kot dolgoletni igralec spominjate kakšnih posebnosti, ki so vam še sedaj ostale v živem spominu?

„Nekoč smo igrali v Dolskem. Za prevoz je bilo težko, zato se je v avto, ki je bil na razpolago zbasalo kar 8 igralcev, dva sva bila v prtljajniku. To je bilo smešno, ko so odprli prtljajnik, rekel bi skoraj več, kot kasneje pri sami igri. Zgodilo se je zopet v Moravčah, ko sva si z Lojzetom Stražarjem nazdravila s skodelicama čaja. Bilo je pozimi in čaj bi se mi še kako prilegel. Toda glej ga šmenta, še predno sva trčila, se je skodelici odtrgalo dno in nisem bil le moker po hlačah, še pošteno sem se opeknel. Pa je pripomnil Lojze „Neroda, ali ne moreš popiti?“, jaz pa „Popil bi že, toda le kako, ko imate pri hiši tako posodo?“. Nekoč smo igrali na Rovah. Vsi igralci smo bili že maskirani in pripravljeni za igro, dvorana pa tudi polna. Čeprav je padal dež, smo se vsi pripeljali s kolesi, le enega igralca ni bilo in nihče ni vedel, kaj je z njim. Zato smo morali predstavo odpovedati, obiskovalcem pa vrniti denar. Šele kasneje smo izvedeli, da je imel igralec nove hlače in se je bal, da bi si jih v dežju zmočil. Nekoč je moral režiser France Stražar odigrati kar dve vlogi, kajti nek igralec je v jesenskem času le malo preveč srknil kache sline. Nekoč smo igrali v Zalogu pri Komendi. Tja smo se peljali z gumi vozom in bili vsi mokri od dežja in snega. Pokojni masker Kavka se je za nami pripeljal s kolesom, kljub svojim 65-letom. Članice pa niso bile nič kaj navdušene, ko jih je maskiral, bil je namreč kmet in ni imel neznih rok za nežna ženska lica. Ko je opravil svojo nalogo, je zopet sedel na kolo in se odpeljal domov. Ker ni imel luči, je zašel in šele pozno prišel domov.

Igrali smo tudi v Moravčah in to pozimi. Po predstavi smo jo štirje zaljubljeni pari kar peš po zmrznjenem snegu mahnili domov. Seveda smo prišli domov dosti kasneje kot ostali, ki so se odpeljali z avtom. Na vajah je bilo največkrat veselo, saj smo se nemalokrat zavrteli ob glasbo, včasih je prišlo tudi do hude krvi, v glavnem ker ni bilo nekaterih igralcev. Da smo bili igralci dobri prijatelji, je prav gotovo dejstvo, da se je poročilo najmanj 6 parov igralcev. Tudi sam sem bil zaljubljen, enkrat v igralko iz bližnjega Zaloga, drugič me je omrežila igralka iz Krtine. Toda na žalost sem ostal še sam in še vedno čakam, da bi morda le kakšna razveselila tudi našo hišo, prav gotovo ji ne bi bil žal.“

Kaj pa vaši prvi spomini iz otroštva?

„Oče je bil doma v Gradišču na Lukovici. Ko sem bil še majhen, me je mama nekoč peljala v Gradišče. Dolgo je ni bilo pome, jaz pa jokal in jokal. Ker so se bali, da ne bi umrl, so me peljali k zdravniku Komotarju v Lukovico, ki je seveda ugotovil, da sem zdrav kot riba. Najraje se spominjam, kako sem v vreči iz Gradišča do Lukovice in mimo Šentvida do Prevale nosil domo mklavžino. V vreči, ki je segala skor do tal, sem nosil domov dobroto, ki so mi jih dale tete.“

Kaj pa vaši spomini na staro Prevalo?

„Včasih je bilo tu le osem hiš in to pri Lebarju, Vojšku, Bolfču, Ratjaču, Papežu, Starcu, Boštjanu in na Kostelu. Grunti so bili le na Kostelu, pri Starcu, Lebarju in Boštjanu, ostalo pa so bile le male kmetije. Nespremenje ne so ostale le še domačije pri Starcu, Boštjanovcu in lesena na Kostelu, vasi sta pa tudi dva vikenda. Le še družin se pretežno ukvarja s kmetijstvom, ostali so napol kmetje, napol delavci. Vas ima izredno lego, saj se od nas lepo vidi Triglav in Kamniške planine, zrak je čist, voda dobra. Najbližji vasi sta Škocjan in Imovica. Spadamo pod KS Prevoje, pošta je v Lukovici, šola na Brdu, spadamo pa pod dobsko faro. Veliko je vreden mir, saj če bi bila v kraju gostilna, tega miru ne bi bilo več. Lahko rečem, da kraj ravno tega ni ne pogreša.“

Stanetu Maslju, ki je za svoj dolgoletno kulturno delo prejel dve društveni priznanji ZKO Domžal želimo, da bi še dolgo z veselimi vlogami razveseljeval staro in mlado, saj je zanj kot sam pravi največje zadovoljstvo aplavz.

Tone Ravnikar

Predstavljamo radio Glas Ljubljane:

»Glas« seže v deveto vas

Pravzaprav je že malo občanov, ki ne bi poznali oddaj radia Glas Ljubljane, ki nam v popoldanskih urah prinaša v naše domove predvsem kvalitetno glasbo, pa tudi zanimive informativne oddaje, ki govore zlasti o ljubljanskem dogajanju. V zadnjem času je na njegovih valovih moč slišati vse več informacij tudi o drugih dogajanjih v ljubljanski regiji. Pogovor je stekel z glavnim in odgovornim urednikom radia Glas Ljubljane Marjanom Remicem, ki se je mudil na OK SZDL Domžale, koder se je razvil pogovor o sodelovanju med to radijsko „hišo“ in domžalskimi predstavniki na področju obveščanja.

Katere so bile okoliščine ustanovitve Glasa Ljubljane?

Znano je, da je Ljubljana zadnja med večjimi republiškimi središči, ki se je odločila, da naposled dobi svojo radijsko postajo. Pred tem so svoje radijske postaje dobili celo večji kraji in občinska središča v Sloveniji, da ne govorimo o Jugoslaviji. Treba je povedati in oceniti, da so v svetu lokalne

radijske postaje zelo uspešne, saj so ljudem bližje, bolj pri roki, bolj povezane z življenjem.

MK SZDL je dal pobudo za ustanovitev RG Ljubljana, vendar je bilo delo radia in financiranje preveč prepuščeno bolj kolektivu samemu.

Kakšna so vsebinska izhodišča vašega oddajanja na radiu Glas Ljubljane?

V osnovah vsebinske zasnove je zapisan naš programski koncept namenjen informiranju Ljubljane in njene okolice. Naš medij želimo podružljati, zato težimo v regionalizacijo radia Glas Ljubljane, kar je tudi naš cilj. Že doslej smo bili zelo odprti naše delo je vsakodnevno bogato s kontakti z občani, trditi smem, našim širšem ljubljanskem okolju, da koder sega slišnost, zelo odmevno. Zlasti naša glasba, ki je najbolj aktualna, sodobna, sveža, zelo vleče, to glasbo pa nam je uspelo zagotoviti samo s pomočjo poslušalcev.

Kdaj vaša radijska postaja oddaja na katerih valovih?

Naša radijska postaja oddaja program preko celega tedna, razen nedelje in sicer oddajamo med 11. in 19. uro. Poslušalci nas lahko poslušajo na UKV valovih, frekvence pa so 102,7

Število nesreč pri delu narašča

Člani predsedstva OS ZSS so razpravljali in sklepali o analizi nesreč pri delu in o stanju varstva pri delu v organizacijah združenega dela. Iz poročila je razvidno, da je bilo na območju občine v letu 1983 1048 nesreč pri delu, ki so skupno zahtevale 14063 delovnih dni bolniškega staleža. Izračuni kažejo, da je bilo v primerjavi z letom 1982 v preteklem letu število poškodb večje za 232 primerov, število izgubljenih dni pa za 2922 dni. Obenem je bilo ugotovljeno, da se je resnost poškodb zmanjšala, saj je za 0,2 dneva manjša na posamezni primer in znaša 13,4 dneva. Število nesreč na 1000 zaposlenih se je povečalo od 69,9 primerov v letu 1982 na 71,5 v letu 1983. Število nesreč se je največ povečalo v industriji in to za 96 primerov in v obrti ter osebnih storitvah za 74 primerov. Največji porast bolniškega staleža je v industrijski panogi in sicer za 1501 delovnih dni. Resnost poškodb je največja v industrijski panogi in to v proizvodnji živil, kjer znaša 32,9 dni na 1 primer.

Poklicne bolezni so bile registrirane v 10 primerih in so zahtevale 96 dni bolniškega staleža. Ugotovljene so bile v industriji, obrti in zdravstvenem in socialnem varstvu.

Pri vzrokih poškodb je bilo ugotovljeno, da pretežno pri nesrečah, ki so vezane na proizvodni proces, igra prvenstveno vlogo slaba discipliniranost in vzgojenost zaposlenih, manj pa so zastopane neustrezno opremljene mehanizirane priprave in ostali škodljivi vplivi delovnega okolja. Iz števila nesreč je razvidno, da niso neposredno povezane z vrsto mehanizirane opremljenosti ali kemijske škodljivosti pri delu, saj v določenih panogah takih problemov skoraj ni, kljub temu pa je zabeleženo 117 nesreč, ki so zahtevale 1335 dni odsotnosti z dela.

Analiza kaže, da je bilo največ nesreč v industriji in sicer 636 primerov: teža poškodb je največja v gozdarstvu in sicer 27,5 dnevna na 1 primer, v specifikaciji industrije pa v predelavi živil in proizvodnji nekovinskih rudnin, kjer je 30,6 in 32,9 dni na primer: panogi strojne industrije in sicer preko 212 primerov na 1000 zaposlenih, gradbeništvo 180 in proizvodnji lesa in papirja 147 primerov na 1000 zaposlenih.

Pri vrstah poškodb so najpogostejše ugotovljene odrgnine in zmačkanine pri mehanskih poškodbah, poškodbe oči, v okviru notranjega transporta in pretoka materiala pa predvsem zlomi zaradi padcev delavcev ali padcev predmetov. V primerih ročnega transporta, so pogoste poškodbe hrbtenice in sklepov ter notranjih organov, kar je značilno tudi za prometne poškodbe.

V razpravi so se člani predsedstva zavzeli, da je treba v osnovnih organizacijah ZS oceniti stanje varstva pri delu v svojih delovnih sredinah in da predlagajo ustrezne ukrepe in vztrajajo, da se kljub zaostrenim ekonomskim pogojem dosledno izvajajo ukrepi s tega področja... Predsedstvo OS ZSS pa bo skupaj s svojimi organi v okviru svoje aktivnosti sklical poseben sestanek s predstavniki OZD, ki so odgovorni za področje varstva pri delu, na katerem bo celovito obravnaval problematiko varstva pri delu, poklicnih bolezni in izostankov z dela.

J.A.

Gonars

Marjan Remic

in 105,1 MHz. Uredništvo in studio sta na dveh ločenih lokacijah, kar nam dela dodatne težave, toda te urejemo, saj bomo v novem letu delovali skupaj na Kopitarjevi 2. Več prostorov bo omogočilo tudi nadaljnjo širitev programa, pri katerem imamo ambicijo začeti s programom kako uro ali dve prej, v nekoliko bolj odmaknjenem načrtu pa imamo tudi oddajanje v nedeljo.

Kolikšna je poslušnost vaših programov?

Poslušnost radia Glas Ljubljane je v zadnjih letih skokovito narasla, kar je ugotovila analiza „Ljubljanskega dnevnika“. Ugotovili so, da v konicah posluša naš program tudi do 300.000 ljudi. Danes skoraj ni več Ljubljančana, ki te radijske postaje ne bi poznal, včasih pa je bilo takih več kot 80 %. Izmed vseh radijskih sprejemnikov, ki jih ima v evidenci Radio Ljubljana in ki plačujejo radijsko naročnino, seže naš glas kar do 65 % teh naročnikov.

Kakšne so kadrovske okoliščine vašega dela?

Kolektiv šteje 23 ljudi, od tega je 5 delavcev v tehniki, 6 novinarjev, v EPP delajo 4 zaposleni, v glavni redakciji 2, ostali pa smo drugi za delo potrebni...

Kako je s takojmenovano regionalizacijo vašega radia?

Že od začetka nismo delovali le za Ljubljano, temveč za širše okolice, recimo ji regija. Vendar zaradi kadrovske materialnih možnosti tega nismo mogli uresničevati v večjem obsegu,

Pogrebne dejavnosti v občini po novem

Precej časa je že minilo, odkar so se pojavile prve zahteve, da uredimo v občini pogrebne storitve enotneje, da se doreče donedavni nered oz. neenotnost v zvezi s pogrebi. Pred nedavnim je celotno pogrebno dejavnost v občini prevzelo Komunalno podjetje Domžale, v okviru katerega že deluje posebna pogrebna služba. Da bi za bralce priskrbeli čimveč podatkov o tem, kako bo pogrebna služba poslej delovala, smo povabili k razgovoru nekatere sodelavce Komunalnega podjetja. V razgovoru so sodelovali Konrad Vrbančič, skupinovodja pogrebne službe, Karmen Pevec, referent za pogrebno dejavnost in Srečko Krevs iz TOZD Komuna.

Dosedanje storitve — zasebnik

Doslej je pogrebne storitve v Domžalah nudil zasebnik, ki je to svojo dejavnost opravljal v okrilju Krajevne skupnosti. 8. maja letos pa je različne naloge v zvezi s pogrebi prevzelo Komunalno podjetje Domžale. V upravljanje z vsemi obveznostmi, ki iz tega izhajajo, je prevzelo domžalsko pokopališče z vsemi spremljajočimi objekti.

Ker gre za novo dejavnost, v Komunalnem podjetju praktično niso imeli od kod vzeti sredstev. Kasneje so jih — da je delo sploh lahko steklo in da je bila zagotovljena delavcem v pogrebni dejavnosti osnovna socialna varnost — solidarnostno združili znotraj TOZD.

Dolgoletne potrebe

V Domžalah so težili že dalj časa za tem, da bi ustanovili skupno

službo, ki bi pomenila začetek organiziranega pogrebnega servisa tako za vse tri domžalske krajevne skupnosti, kot tudi za krajevne skupnosti Mengeš, Radomlje, Homec, Presejce, Dob, Ihan. V prav vseh teh krajevnih skupnostih bodo že v oktobru prevzeli v celoti organizacijo in izvedbo kompletnih pogrebnih storitev in sicer na pokopališčih, kamor posamezni kraji gravitirajo. Če jim to ne bo v celoti uspelo letos, potem bodo te storitve nudili v celoti v prihodnjem letu. Pri tem bodo nudili tako v celoti prevozne storitve, organizacijo in izvedbo pogrebov, različnih aranžmajev, objav osmrtnic in zahval in vsega, kar k tej dejavnosti sodi. Občan bo lahko poslej vse, kar zadeva pogreb pokojnika, naročil na enem mestu in vse opravljene usluge oz. storitve prav tako plačal na enem mestu.

Vse te storitve v Domžalah tačas že nudijo, za ostale krajevne skupnosti pa zagotovijo trenutno le opremo in prevoz. V celoti bodo nudili te storitve kot rečeno čimprej, za kar že vlagajo velike napore.

Težavno in zelo delikatno delo

Delo pri opravljanju različnih zadolžitev v zvezi s pogrebom pokojnika nikakor ni lahko, rekli bi lahko, da je zelo delikatno, saj so stranke, ki iščejo storitve te službe, v izjemno težkih psihičnih stanjih. Delo v tej službi zato zahteva izjemno pozornost, koncentracijo ter specifične človeške kvalitete, saj je znano, kako zelo smo ljudje v takih trenutkih občutljivi tudi na najmanjše spodrslije. Tudi temu področju želijo dati v Komunalnem podjetju ustrezno mesto, tako da tudi po tej plati ne bo prihajalo do pritožb.

Zagotoviti red na pokopališčih

Ena od nalog je, da zagotovijo red na pokopališčih. Delno je bil red že vzpostavljen, saj na domžalskem pokopališču denimo ni več moč postaviti spomenika (enako velja že tudi za Dob) brez poprejšnjega soglasja krajevne skupnosti. Na ta način naj bi po enotnih kriterijih dosegli enotnejše urejanje grobov. Enako velja tudi za lesena ohišja, kadar jih občani postavljajo kot začasne. Tudi za te dobe ustrezne napotke in navodila na pogrebni službi.

Mnogo težav je povzročalo odlaganje odvečne zemlje. Občanom sporočajo, da je za odvečno zemljo in odpadke namenjen poseben zabojnik (kontejner), ki ga redno praznijo. Prav tako si prizadevajo urediti javno razsvetljavo na pokopališču, ter zagotoviti na njem več reda. Še vedno se pojavljajo posamezniki, ki se vozijo po pokopališču s kolesi, motorji in celo avtomobili. Pri montaži spomenikov lahko občani uredijo na pogrebni službi, da jim za dovoz spomenika in ob večjih gradbenih delih, odprejo vhodna vrata na pokopališče.

Na pogrebni službi prav tako sprejemajo naročila za enkratno ali celoletno urejanje grobov, teh storitev pa se občani poslužujejo v vse premajhnem številu. Ugotavljajo namreč, da je mnogo grobov zanemarenih in za te grobove bi sorodniki, ki živijo v oddaljenejših krajih, lahko naročili omenjene storitve. V pogrebni službi se trudijo, da bi kar najbolj zadostili potrebam občanov. Pred bližnjim dnevom mrtvih bodo zagotovili prodajo belega peska v vrečkah in tudi druge storitve, ki jih bodo občani zahtevali.

Sedež dejavnosti — za Zdravstvenim domom

V pogrebni dejavnosti so danes tako zaposleni 4 delavci. Za delo službe so pridobljeni prostori: za skladišče, garaže ter sprejemno pisarno. Le-ta je v prostorih ob KS Slavka Šlandra, Kidričeva 14, t.j. na dvorišču za Zdravstvenim domom v Domžalah. Odprta je vsak dan od 6. do 14. ure, ob sredah pa od 6. do 16. ure.

Telefon pogrebne službe je 721-328.

Sicer pa so vpeljali tudi dežurno službo, ki deluje izven delovnega časa, tudi ob sobotah, nedeljah in praznikih. Ime in priimek ter naslov dežurnega občani lahko preberejo na vratih pogrebne službe na sedežu, Kidričeva 14.

Obisk v Gonarsu

„Zato naj naš skupni spomin na žrtve iz protifašistične vojne utrjuje prijateljstvo in sožitje med narodi, naj bi se nikoli več ne ponovile grozote vojne in vojni zločini. Ko se poklanjamo spominu nekdanjih internirancev iz Gonarsa, jim vnovič zatrjujemo, da bomo ostali zvesti njihovi žrtvi za svobodo in mir, spomin nanje ne bo nikoli zblede v naši zavesti,“ je poudaril tov. Matevž Štefe, podpredsednik ZZB NOV ob obisku 50 članov ZZB NOV iz Mengša in Trzina v Gonarsu, obisk je organiziralo Društvo upokojencev Mengeš.

Pred spomenikom v Gonarsu so borci položili venec in obudili spomine na leto 1942, ko je bilo v februarju zgrajeno prvo veliko taborišče ograjeno z visoko žično ograjo in stražnimi stolpi, od koder so stražarji nenehno prežali na internirance, živeče v

šotorih in barakah s pogradi. Pettisoč-glava množica internirancev v Gonarsu, med njimi večina Slovencev, se je hitro in dobro organizirala, tako je partijski in frontni organizaciji uspelo urediti svoje vrste in obvladati razmere v taborišču. Organizirana so bila različna poverjenišтва (za vojaške zadeve, obveščanje), preko katerih so imeli interniranci vpliv na izbor za vodjo barake, delo v ambulantni, pisarni in kuhinji, organizirali pa so tudi pevski zbor, kulturne programe, predavanja demonstrativne nastope. Interniranci so zgradili tudi 66 metriški podzemski rov, izpod katerega je konec avgusta 1942 pobegnilo osem tovarišev: Boris Kraigher, Maks Perc, Franc Ravbar, Janez Učakar, Franc Pangerc in Bojan Štih. To je povzročilo ostrejši nadzor fašistov nad interniranci, najbolj vplivne med njimi so selili v oddaljenejša taborišča, obenem pa so se poslabšale tudi razmere za internirance, katerim so se pridružile ženske iz taborišča na Rabu. Ob kapitulaciji Italije se je izpolnilo hrepenenje tisočev internirancev, katerih večina se je odločila za partizane in se z bolečino v srcu poslovila od 410 internirancev, ki so ostali v Gonarsu.

„Mrtvi ne spe. Kako naj tisočev imena nosi tega pomnika skromna površina! Posebej, popotnik, spomni se zločina, molitve druge te nihče ne prosi!“ so besede, ki jih je zapisal veliki francoski pesnik Aragon žrtvam taborišča druge svetovne vojne, katerim bi morali še kako prisluhniti tudi živi. V.V.

bolj kontinuirano. Z regionalizacijo — taki so načrti — pa bomo tudi to zagotovili.

Kakšno je sodelovanje z našo domžalsko občino?

Z Domžalčani že vsa leta dobro sodelujemo, čeprav le občasno. Občina ima dovolj zanimivosti za to, da se večkrat pojavi na naših programih.

Ob vašem obisku v Domžalah ste se dogovorili za trajnejše sodelovanje...

Res je. Ob priliki obiska pri predsedniku OK SZDL Domžale tov. Miru Ukmarju smo se dogovorili za tesnejše redno sodelovanje. Lahko zagotovimo, da bomo vaši občini nudili ustrezne potrebne terminske možnosti, vesel pa sem, da ste nam na vašem uredništvu zagotovili vso pomoč pri zbiranju podatkov in informacij o vaši občini. Če bodo še občani v večji meri prisluhnili našim programom, tedaj lahko obljubim, da bomo že v kratkem, povsem enakovredno z ljubljanskim, obravnavali tudi življenje in delo v domžalski občini.

B.

Z vseh tekmovanj se vračajo z imenitnimi uvrstitvami

Radioamaterji R.K. „Domžale“ so v letošnji, že tako uspešni sezoni, zabeležili še en uspeh: jugoslovanska reprezentanca, ki so jo skoraj v celoti sestavljali domžalski radioamaterji, je na svetovnem prvenstvu v amaterski radiogoniometriji na Norveškem v Oslu osvojila 5. mesto.

Prva letošnja preizkušnja po nizu treningov in tehničnih priprav je bilo regijsko prvenstvo v amaterski radiogoniometriji, ki je bilo 19. maja letos v Mengšu v organizaciji R.K. Domžale. Domači tekmovalci so se dobro odrezali. Proga je bila dolga in tehnično zahtevna; najboljši čas, ki je bil dosežen v vseh kategorijah, 1 ura in 36 minut, pa je dosegel domačin Andrej Osterman (R.K. Domžale). Ker pa domačini niso imeli tekmovalcev v kategoriji veteranov, je zmagovalni pehar v generalnem plasmaju osvojil R.K. Vrhnika. Kljub temu pa so se vsi tekmovalci domačini uvrstili naprej, to je na republiško prvenstvo.

Na regijskem tekmovanju so Domžalčani tudi prvič uporabljali mikroročunalnik za kompletno obdelavo podatkov: od startnih časov preko vmesnih kontrol tekmovalcev (preko brezžične veze) pa do končnih časov oziroma uvrstitev. Kot monitor je bil uporabljen večji barvni televizor. Ta program, ki je bil kasneje uporabljen tudi na republiškem prvenstvu, je bil sestavljen v domžalskem klubu in je cilj, ki so si ga v klubu zastavili že pred mnogimi leti: čimprej usposobiti čim več svojih članov za delo na mikroročunalnikih. Klub ima svoj mikroročunalnik že od leta 1980.

V terminu med regijskimi tekmovanji in republiškim prvenstvom pa Zveza radioamaterjev Slovenije vsako leto organizira tudi pionijsko republiško prvenstvo v amaterski radiogoniometriji. Namen le-tega je afirmirati in popularizirati to športno-tehnično zvrst prav med najmlajšimi tekmovalci — pionirji. Ta kategorija je starostno omejena. Letošnje prvenstvo je potekalo 26. maja v Novi Gorici. Vrstni red prvouvrščenih je bil naslednji:

1. Janez Puhan R.K. Domžale
2. Jani Kuselj R.K. Sevnica
3. Matjaž Seljak R.K. Domžale.

Najboljše tekmovalce z regijskih tekmovanj je 9. junija gostilo Celje. V močni konkurenci (preko sto udele-

žencev) so bili doseženi naslednji rezultati:

PIONIRJI

1. Janez Puhan R.K. Domžale (čas 41 min. 20 sek.)

2. Andrej Osterman R.K. Domžale

3. Matjaž Seljak R.K. Domžale

SENIORJI

1. Simon Mermal R.K. Domžale (čas 46 min. 8 sek.)

2. Aleš Gerčar R.K. Domžale

3. Goran Krajcar R.K. Celje

ŽENSKES

1. Tanja Zajc R.K. Domžale (čas 64 min. 10 sek.)

2. Bernarda Zemljak R.K. Domžale

3. Mojca Pinterič R.K. Sevnica

VETERANI

1. Matija Japelj R.K. Vrhnika (čas 56 min. 20 sek.)

2. Miha Oslak R.K. Slov. Gradec

3. Makovec Zvonimir R.K. Ljutomer.

Domžalski tekmovalci, ki sestavljajo republiško ekipo, so se tehnično pripravljali doma, fizično kondicijo pa so si nabrali s pohodi na Menino planino in Grintavec, ter se od tukaj, z višine 2558 m udeležili tudi letošnjega evropskega tekmovanja v vzpostavljanju zvez na ZHF-SHF-EHF področjih, to je na 432 MHz, 1296 MHz in 10 GHz. To tekmovanje poteka s sodelovanjem treh držav: Avstrije, Italije in Jugoslavije pod naslovom Alpe-Adria Contest.

Uradnih rezultatov še ni, neuradno pa so zasedli 1. mesto v Jugoslaviji. Organizatorji letošnjega tekmovanja so italijanski radioamaterji.

Predah med posameznimi tekmovanji pa je bil polnjen z akcijami — prostovoljnim delom članov radiokluba na Menini planini. Od tu (z višino 1500 m) se domžalski radioamaterji oglašajo na Kratko Valovnih, predvsem pa Ultra Kratko Valovnih tekmovanjih že več kot 25 let.

Na tej lokaciji je bila v letih 1972–1974 s prostovoljnim delom radioamaterjev domžalske občine in

občasni pomoči kolegov iz drugih radioklubov, zgrajena koča — brunarica „Murka“. Dolgoletni sen in želja članov po boljših delovnih in tekmovalnih pogojih je bil torej izpolnjen. Mnogo prostovoljnih ur udarniškega dela in znoja pa je bilo kmalu poplačano z dobrimi rezultati, pa tudi vse pogostejšimi zmagami na tekmovanjih.

Leta 1977 je klub s pridobitvijo novega, močnejšega elektroagregata dobil tudi možnost oddajati z večjo močjo. Tako je bil leta 1979 v klubu zgrajen nov UKV ojačevalec moči 1000 W. Tako se je R.K. Domžale uvrstil med prve v državi, ki so začeli vzdrževati zveze z refleksijo (odbojem signala) od Lune (zemlja-mesec-zemlja). Od takrat pa do danes klub osvaja sama najvišja mesta in sodi med najožje favorite na tekmovanjih.

Ker pa je najvišja točka Menine planine (Vivodnik 1508 m) višja od lokacije brunarice, je delo v UKV tekmovanjih, to je na 144 MHz, motil gozd, predvsem najvišje smreke. Tako je klub leta 1982 dobil s pomočjo Elektro Ljubljana-okolica in RTP Podrečje v last zapuščen stolp v Krašnji. Ta je bil s prostovoljnimi akcijami članov demontiran in prepleljan v Domžale, kjer je bil obnovljen in tehnično renoviran za namen antenskega stolpa na Menini planini.

Temelji in postavitve prve faze stolpa z vzporednimi deli so bili končani do konca lanskoletne sezone. Letošnja dolga zima pa je ovirala začetek postavljanja še zadnjih segmentov stolpa in pripadajoče opreme (rotatorjev ter aktivnega antenskega sistema). S skupnimi naporami so bila dela kljub temu končana do predvidenega roka — 4. julija, „Dneva borcev“, ko smo skupaj praznovali 10 letnico brunarice in otvoritev novega antenskega stolpa, višine 35 metrov.

Radioklub Domžale se zahvaljuje vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri izpeljavi in realizaciji del, posebno pa še Zavarovalni skupnosti Triglav Mengeš in DO Helios Domžale.

Letošnje 28. jubilejno državno prvenstvo v amaterski radiogoniometriji pod nazivom „30 let ŠARG-a SRJ 1954-1984“ je bilo v organizaciji Zveze radioamaterjev Slovenije in pod pokroviteljstvom Republiškega sekretariata za notranje zadeve od 22. do 25. avgusta v Postojni.

Srečanja se je udeležilo preko 400 udeležencev in preko 200 tekmovalcev iz Nemčije, Avstrije in Jugoslavije. Dnevi pa niso bili obarvani le tekmovalno, prepletali so se z delovnimi posvetovanji, organizirana pa so bila tudi predavanja na temo „Oprema ARG“ in „ARG včeraj, danes, jutri“. Posvetovanjem pa lahko pripišemo mednarodni pomen, saj so se srečanja poleg navedenih v tekmovalni konkurenci udeležili še predstavniki iz več drugih držav.

REZULTATI DRŽAVNEGA PRVENSTVA Kratki val — 3,5

Kratki val — 3,5 MHz — Ekipno

Pionirji:

1. Slovenija (Sagrakovič Mišo, Pandel Lovro)

2. Črna Gora

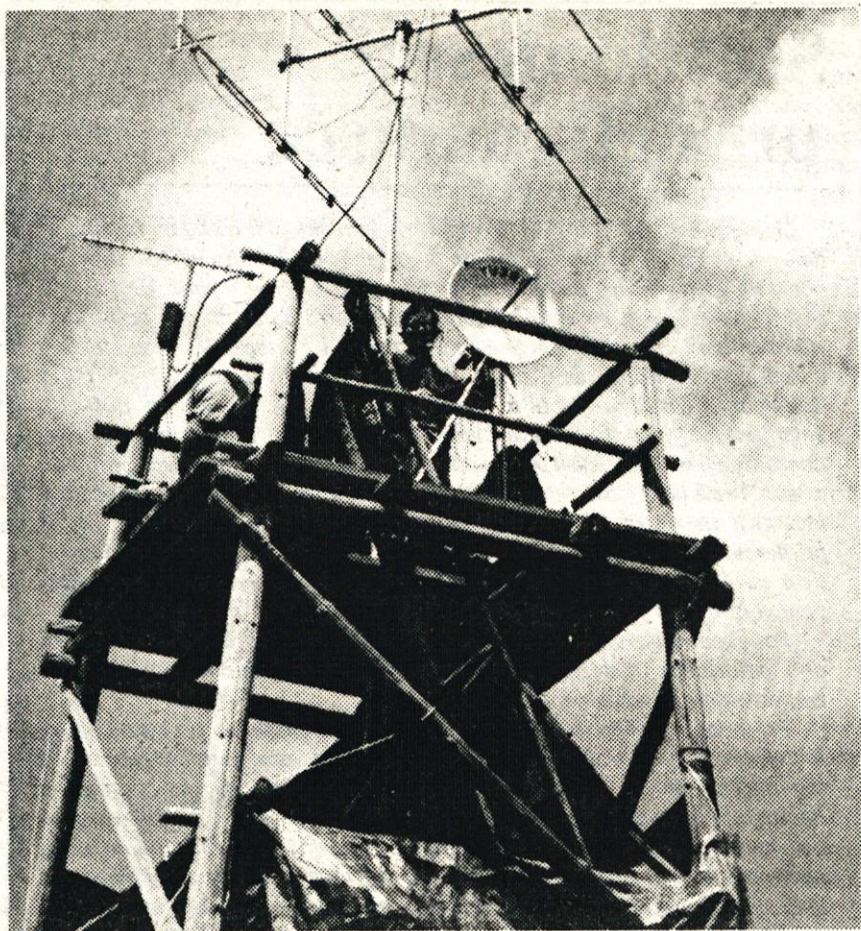
3. Srbija

Juniorji:

1. Črna Gora (Vujotić Zlatko, Ivantić Dejan)

2. Slovenija (Osterman Andrej, Puhan Janez, oba R.K. Domžale)

3. Vojvodina

Ob letošnjem tekmovanju za Teslov memorial na visokih frekvenčnih obsegih 432 MHz, 1296 MHz in 10 GHz — člani Radio kluba Domžale.

Seniorji:

1. Slovenija (Mermal Simon, Cvetič Božo, oba R.K. Domžale)

2. Srbija

3. Črna Gora

Ženske:

1. Črna Gora

2. Vojvodina

3. Hrvatska

Ultra kratki val — 144 MHz — Ekipno

Juniorji:

1. Slovenija (Maruzzi Dušan R.K. Triglav, Osterman Andrej R.K. Domžale)

2. Črna Gora

3. Srbija

Seniorji:

1. Slovenija (Svetič Božo R.K. Domžale, Ilek Janez R.K. Postojna)

2. Vojvodina

3. Kosovo

Ženske:

1. Slovenija (Zajc Tanja R.K. Domžale, Juričič Djulijana R.K. Triglav)

2. Vojvodina

3. Bosna in Hercegovina.

Državna reprezentanca je bila izbrana po rezultatih iz obeh področij, KV in UKV po višini uvrstitev.

SVETOVNO PRVENSTVO, OSLO od 6. do 12. septembra 1984:

Jugoslovanska reprezentanca v sestavi: Tikvički Dragan-Vojvodina in

Andrej Osterman—R.K. Domžale (juniorja), Mermal Simon in Cvetič Božo—oba R.K. Domžale in Zajc Tanja—R.K. Domžale (ženske) je osvojila 5. mesto. Najboljši tekmovalci na svetu pa so radioamaterji iz Sovjetske zveze, Češke in Bolgarije.

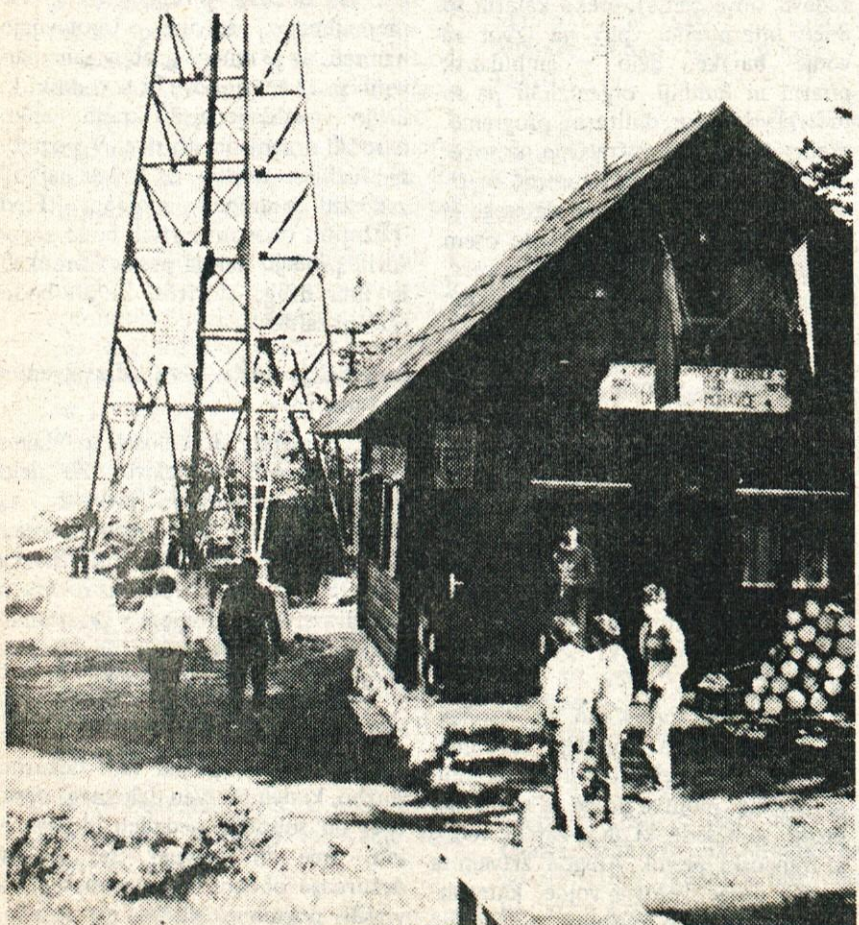
Člani naše reprezentance so ob vrnitvi na Brnik povedali, da so z nastopom zadovoljni, ker je bila tudi konkurenca velika.

KAJ JE TO „LOV NA LISICO“?

Amaterska radiogoniometrija ali popularno imenovana „LOV NA LISICO“ je iskanje skritega oddajnika, s posebej prirejenimi (zelo natančnimi) sprejemniki. V praksi to izgleda takole: na poljubnem terenu, v gozdu, lahko pa tudi v mestu, v strnjem naselju, so skriti oddajniki z antenami, ki pa jih s prostim očesom ni mogoče odkriti ali zaznati. Največkrat je 4–5 oddajnikov, ki v konstantnih časovnih intervalih na določenih frekvencah eden za drugim oddajajo, vsak po eno minuto signal, ki označuje številko oddajnika. Tekmovalci mora s svojim sprejemnikom določiti smer oziroma lokacijo oddajnika. Pri vsakem oddajniku je štampiljka, ki označuje določeno število oddajnika. Ko tekmovalci odkrije enega od teh, si na kontrolni karton odtisne pečat in nadaljuje z določanjem smeri tistega oddajnika, ki ga še ni odkril.

Seveda pa tekmovalcem veliko pomaga poprejšnja analiza terena in približna določitev smeri posameznih oddajnikov. Tako si lahko vnaprej začrtajo, glede na težavnost terena, pot, po kateri bodo tekli. Dovoljena je uporaba topografskih kart in busole.

ALES KREČ

Brunarica »Murka« na Menini planini, v ozadju z novim antenskim stolpom.

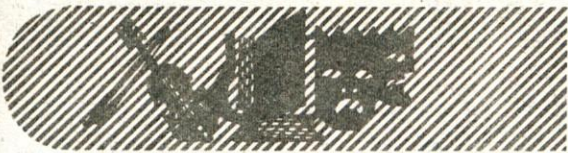

Obiranje ribeza na Dobenu. Foto: Vera Mejač.

Pri Anžinovich na Dobenu

V jeseni, ko nas narava obdari z raznovrstnim sadjem, je prav, da se spomnimo tudi poletja. Naš posnetek je nastal ob obiranju črnega in rdečega ribeza pri Feliksu Anžinu na Dobenu pri Mengšu. Letos je ribez pozebel, zato je bil pridelek le polovičen. Poleg pozebe, ki je velikokrat prisotna pri ribezu, ga moti tudi to, da kljub vabilom v občinskih glasilih Domžal in Kamnika ni odziva, zlasti mladine, za obiranje ribeza, kajti pridelek je treba pravočasno pospraviti. Zaradi pozebe in pomanjkanja obiralcev marsikdo ribez ne more gojiti ali pa že vpeljan nasad opusti. O zdravlilni vrednosti ribeza, zlasti črnega, pa gotovo vemo premalo.

Vera Mejač

Literarni kotiček:

Helena Giacomelli: Nekega dne na gori

Ves čas vožnje je bil nekako utesnjen, potlačen, z rokama na nahrbtniku, rahlo sklonjen naprej, nemirno sledeč ovinkom ceste. Kot da se je s trenutkom, ko sva sedla v avto, v njem nekaj pretrgalo — odmaknil se je od mene, se zagrebel v molk.

Zaloputneš vrata avta, pomislim, in pustiš zunaj reči, ki si jih ne upaš nositi s seboj. Lahko bi bolelo. Tako obleži na stezi najin dan na gori — mogoče ga bo kdo pobral, še predno bo potemnel v večeru. Mogoče ga ne bo videl in bo stopil nanj — saj ne ve, da tam leži moja duša.

„Lep dan je bil,“ rečem in ga pogledam.

„Zadnji letos,“ je odgovoril in še kar naprej strmeli v cesto. Nekje na najini poti sva se zgubila, pomislim. Mogoče res takrat, ko sem vžgala motor — kaj morem zato, če imam avto. Nekaj svojega pač moram imeti, zame je tako vse bolj preprosto. Grem, kamor hočem in kadar si zaželim. Ti imaš dom — ženo in sina, svetlobo v večeru vračanja, jaz imam svoj avto, svojo garsonjero in svobodo. Veliko svobode. Toliko je je, da me včasih utesnjuje ta odprti svet. Ker preprosto ne morem več iz njega, ker se na koncu vsakega dne vračam med svoje zidove. Včasih tulim vanje, vendar se ne premaknejo. So pač le gluhe, otopele stene. Včasih sedim pred brezprašno mizo, s skodelico kave, roke ob sebi in gledam v zrcalno površino. In vidim prve drobne gubice pod očmi, nekaj sivih las in čutim, da stojim sredi neke poti. In nikjer kačipota. Tako prazno je vse, da zabolim. Potem prvo prosto soboto vržem nahrbtnik v avto in grem. V gore, sama. Včasih ne maram take samote, ampak kar hodim. Misli odpadajo z mene, kot bi se luščil obraz za obrazom, dokler se ne zagledam — živeti življenje, si rečem, se ozrem v dolino in še navzgor, na obeljene vrhove in se nič več ne spotikujem na stezi. Ker vidim. Pot pred seboj. Ki je ta dan edino prava.

Z večerom ugaša svetloba v njegovih očeh, pomislim. In se zagledam, kako sem zjutraj sedela za mizo, gojzerji so me težili na nogah in nisem se mogla odločiti za turo. Tlačila me je misel na samoto na obnemeli stezi s suhim, umazano rjavim listjem na tleh, na gole veje, ki bodo tako tanke, zgubane roke segale po meni, na mrakobno sive rebri gore, ki se bodo zapirale pred menoj v turobno meglo. Vse je bilo težko, prazno. Kot strah ujete ptice. Stene sobe so se ožile, pritiskale name — pograbila sem nahrbtnik in šla. Kot bi bežala. Pred mestom, pred stenami svoje sobe, pred seboj. Nekje pod sedlom me je dohitel, (ves čas sem čutila bližino človeka za seboj), me prehitel in rekel, če grem na vrh. Ja, sem rekla, na vrh grem, ampak počasi, on naj gre kar naprej, ne bom ga zadrževala. Ubral je svoj korak v mojega, se nasmejal in rekel, gotovo še nisem hodila po tej poti. Zakaj pa ne, sem rekla, rada imam nove, drugačne steze.

In sva šla. Samota se je razpršila po grebenu — bila je tihota na podeh, blede, prosojna megla v dolini, sonce in sneg na sosednjih vrhovih in gamsi na plazu. In midva, ujeta v svoj dan, v besede, včasih v molk.

Stojiš na vrhu gore, veter mrazi okrog tebe, ob tebi človek, s katerim si prehodil nekopot — lahko bi z njim prehodil vse poti življenja, pa bi se ne našla. Lahko je ta pot dolga samo nekaj ur, pa obstaneš v trenutku srečanja in ne veš, kaj je to. Ta človek ob tebi, še včeraj, danes tujec na stezi, te z molkom vleče k sebi. Iztegnila bi roke, se ga dotaknila; najprej samo s prsti, potem bi počasi, tenko potegnile po njegovem licu, zabredla v lase in se vrnila k dlanem — roke bi se zaprle.

Čutiš, kako blizu prepada stojiš? Lahko bi se ti zavrtelo, te zmamilo vanj — poznaš poti iz njega?

Odmaknem se od roba, izdajalske roke potisnem globoko v žep vetrovke in čakam. Ponudi mi čaj. Vzamem steklenico iz njegove roke, najini prsti se dotaknejo, obstanejo, gledava se, prsti se prepletajo med seboj. Vidim se v njegovih očeh, vidim ga v svojih očeh — poznavam se. Brez besed. Besede lahko ločujejo. Ker včasih lažejo, ko trkajo na vrata.

Sediva in gledava majhen svet pod nama. Urejen svet zaprt v kletko prostora, ograjen v ure, minute — kje lahko zaplavaš v brezčasju? Kako dolgo? Kako visoko v breztežnost lahko poletiš? Sam? Z njim? On s teboj? Brez vračanja? Vedno se vračaš. Samo trenutek si ukradel času, trenutek svobode. Vračava se. V dolino, kjer sva začela vsak svojo pot. On k ženi in sinu, jaz med svoje stene. Hodil je pred menoj, počasi in tesnobno.

Dolina, avto, vrata — še vedno gojzerji na nogah, utrujenost v očeh, raztrgane misli in utesnjenosti prostora. Nekje sva se izgubila na najini poti z gore, pomislim, ne moreva več razpreti kril v prostost, v brezčasje.

Gore se zapirajo v temo, avto tiho drsi po asfaltni cesti skozi dolino, najin dan na gori ostaja za nama. Mogoče ga sploh ni bilo.

Izbrala: Cveta Zalokar-Oražem

Tradicionalno srečanje izseljencev in zdomcev v Kamniški Bistrici

V soboto 21. julija 1984 je bilo v Kamniški Bistrici tradicionalno srečanje izseljencev in zdomcev, ki ga je kot vsa leta doslej pripravila podružnica Izseljenske matice Kamnik-Domžale.

Prireditelji so pripravili lep in pester kulturni program, ki so ga izvajali Oktet bratov Pirnat in recitator Tone Ravnika. Za veselo razpoloženje je posrbel ansambel Kovinarji.

Številnim izseljencem in zdomcem, ki so se v izjemno lepem vremenu udeležili tega srečanja je uvodoma zapel Oktet bratov Pirnat pesem Triglav moj dom. Sledil je pozdravni govor podpredsednika podružnice Srečka Berčiča, ki je najprej vsem zaželel prijetno bivanje v prelepi Kamniški Bistrici ter pozdravil predstavnike družbenopolitičnega življenja in izvajalce.

Rojake sprejemamo z odprtim srcem tako kot so odprte meje naše domovine za vse, ki so naši iskreni prijatelji. Prepričani smo, da se tako organizatorji kot rojaki vesele vsakoletnega srečanja. Rojaki predvsem zato, ker niso pozabili svoje domovine ter domovine dedov in babic, organizatorji pa, da jih zopet pozdravijo v domovini. Seveda so rojaki tesno povezani z dogajanjem v Sloveniji in Jugoslaviji ter se vesele našega napredka in prispevajo k temu, da se resnica in glas o domovini sliši po vsem svetu. Z nami so bili v težkih trenutkih, ki smo jih preživljali v nesrečah in naravnih katastrofah, saj so bili vedno pripravljeni pomagati. V svojem govoru je tudi omenil besede tov. Tita, da morajo biti izseljenci in delavci na začasnem delu v tujini tista vez, ki bo pripomogla k boljšemu medsebojnemu spoznavanju naših narodov in biti zgled lojalnosti in spoštovanja do dežel, v katerih živijo. Spomnil se je tudi 43. letnice ustanovitve prve bojne skupine na kamniško-domžalskem območju, ko se je začela vstaja. Organizator le-te je bil Tomo Brejc, ki je bil tudi ustanovitelj podružnice Slovenske izseljenske matice Kamnik-Domžale. Ob koncu je vsem zaželel prijetno bivanje v domovini.

Nato je delegacija članov podružnice

položila venec k spomeniku NOB v Kamniški Bistrici. Izseljence in zdomce ter številne prijatelje tega prelepega predela Slovenije je pozdravil tudi predsednik Skupščine občine Kamnik in izrazil željo, da bi se z veseljem spominjali tega srečanja. Tone Ravnika je recitiral lepi pesmi Domžalčana Marijana Slevca Krik izseljenca in Smrt zdomca, Oktet bratov Pirnat je zapel še pesmi Domovina mili kraj, Završki fantje in Tja gor bi rad. Rojake je pozdravil tudi tajnik Izseljenske matice Slovenije Marko Pogačnik in jim zaželel prijetno bivanje v stari domovini. Istočasno se je zahvalil tudi organizatorjem tega srečanja podružnici matice Kamnik-Domžale, ki že vrsto let tako uspešno prireja ta srečanja.

Za veselo razpoloženje je nato poskrbel priznani ansambel Kovinarji. Za izredno popestritev programa je pa poskrbel še odlični pevec Alberto Gregorič, naš rojak, ki je dolga leta živel v Argentini in se ga gledalci srečanj na televiziji, ki jih vodi Mito Trefalt prav gotovo še dobro spominjajo. Odlično je zapel nekaj južnoameriških pesmi ob spremljavi tria Kovinarjev.

Vreme je bilo organizatorjem letos izredno naklonjeno, zato smo slišali prijetne zvoke in našo pesem še v večernih urah.

Kulturni koledar

17.10. ob 19. uri	Groblje — muzej Jelovškovih fresk: vokalni koncert. Nastopa Komorni moški zbor Lek, dirigent Janez Močnik.
19.10. ob 20. uri	Kulturni dom v Radomljah: koncert Mešanega pevskega zbora Domžale in Moškega pevskega zbora „Rudolf Božič“ Radomlje.
16.11. ob 19.30 uri	Avla Osnovne šole Šlandrove brigade Domžale: koncert Domžalskega okteta.

Hvala za knjige

Učenci in učitelji Osnovne šole Josip Broz Tito se najlepše zahvaljujemo tov. Branki Miličevi za knjige, ki jih že več let podarja učencem naše šole. Z njimi smo že v dobršni meri obogatili število knjig v naši knjižnici.

Še enkrat iskrena hvala.

Učenci in učitelji Osnovne šole
Josipa Broza Tita Domžale

Otroško igrišče tudi kulturni prostor

V petek, 14. septembra so člani foto—kino kluba Mavrica v sodelovanju s pripravljanim odborom pripravili za krajane Hribarjeve, Cankarjeve, Zajčeve, Murnove in Tomšičeve ulice prireditve: KINO V NAŠI ULICI! Na nedavno odprtem otroškem igrišču v Hribarjevi ulici v Mengšu se je zbralo nad 100 krajanov in preživelo prijeten večer ob gledanju filmov, ki so jih posneli člani Mavrice iz Radomelj.

Prav zanimivo je bilo gledati

krajane, kako so prihajali s stoli na otroško igrišče. Pozorno so sledili predvajanim filmom in avtorje nagradili s spontanimi aplavzom.

Igrišče je tako v kratkem času postalo zbirališče mladih za igro in odraslih za lepo kulturno doživetje.

Zahvaljujemo se članom Mavrice, za res lep in prijeten kulturni večer in upamo, da se kaj kmalu zopet srečamo na podobni prireditvi.

Jože MLAKAR

Skladate- ljeva ocena:

S slavnostnim koncertom 22.9.1984 in otvoritvijo razstave o prehojeni poti, je godba na pihala Domžale svečano proslavila 100-letnico svojega obstoja. Velika hala Komunalnega centra, ki so jo napolnili od blizu in daleč ljubitelji muzike, se je izkazala kot zelo primeren akustični ambient za tovrstne instrumentalne skupine.

Spored slavnostnega koncerta je obsegal v prvem delu Sama Vremšaka Svečano koračnico (napisano prav za jubilej), uverturo Viktorja Parme k ljudski igri Rokovnjači. Vremšakovo Rapsodijo 1941 in Antonina Dvoraka Slovenski ples št. 1 v instrumentaciji kapelnika T. Juvana.

Po podelitvi priznanj in Gallusovih značk zaslužnim članom orkestra ter pozdravih in čestitkah pihalnih godb širom Slovenije, se je pričel drugi del koncerta, ki je bil ubran v lahkotnejšem žanru. Zvrstile so se skladbe Mossa, Kralsa, Huggensa, Dermota in Kudra. V Kralsovi polki za trobento in orkester se je posebej izkazal Miran Juvan, mladi in obetavni trobentač, ki je suvereno odigral virtuosno napisan solistični part.

Dirigent Tone Juvan je s sigurno roko vodil več kot 50-članski ansambel, ki mu predano sledi in zavzeto muzicira. Pihalni orkester razpolaga z dobrimi instrumentalisti in izpopolnjeno zasedbo, ki omogoča pristop k zahtevnejšim partituram. Homogenost ansambla, zavzetost za delo in uspehi, ki so jih dosegli že do zdaj, so porok za delo v 2. stoletju, v katerega so pravkar vstopili. Samo VREMŠAK

Odjavite prejemanje Občinskega poročevalca

Občane, ki so bili donedavnega na služenju vojaškega roka, prosimo, da odjavijo prejemanje Občinskega poročevalca na vojno pošto.

Tako se ne bo dogajalo, da bomo pošiljali naše glasilo v JLA še dolgo za tem, ko so donedavni vojaki že doma in že dolgo civilisti.

Občanov informator

Kako dela lekarna Domžale

Lekarna Domžale, ki deluje v okviru Lekarne Kamnik, je odprta vsak delovnik – tudi ob sobotah od 7,30 do 19,30 ure. Dežurstvo je izmenično z Lekarno Kamnik in se menja vsake 4 mesece. Od 1.9.1984. do 31.12.1984 je Lekarna Domžale dežurna samo ob nedeljah popoldne od 17. do 20. ure. V tem času ima večerno dežurstvo od 19,30 do 21,30 ure Lekarna Kamnik, prav tako je Lekarna Kamnik odprta v nedeljo dopoldne od 9. do 12. ure. V času

dežurne službe se izdajajo zdravila izključno na recept. Za dežurno službo v Lekarni Domžale pozvonite pri stranskih vratih. Obvestilo o odpiralnem času in o dežurstvu najdete ob vhodu v lekarno.

Lekarna je zdravstvena organizacija in ima tudi svoja pravila, od katerih ne gre odstopati. Osnovno pravilo je, da večino zdravil lahko izdajo le po predloženem zdravniškem receptu, zato želijo razumevanje, da ni nepotrebnih težav.

Trudijo se, da imajo na zalogi vsa nujno potrebna zdravila. Ob splošnem pomanjkanju se lahko zgodi, da določenega zdravila ni. Le tega pa zamenjajo z istim zdravilom, ki ga izdeluje druga tovarna, pod drugim zaščitnim imenom.

Ker so zdravila hitro pokvarljiva blago, se zgodi, da je treba na določeno zdravilo počakati največ 2 dneva. Tolikšen je pač čas, da določeno zdravilo pride od dobavitelja.

Na zalogi imajo poleg registriranih zdravil tudi nekaj proizvodov na osebno nego, zlasti za dojenčke in nego obraza. Večino teh naredijo sami v majhnih količinah, da so pripravi čim bolj sveži. Predvsem ne vsebujejo konzervansov in parfumov, ki bi lahko povzročili preobčutljivost.

Na izbiro so tudi proizvodi preizkušenih proizvajalcev naravnih zdravil.

V lekarni lahko nabavite tudi nekaj osnovnih veterinarskih proizvodov, ki jih naročajo po povpraševanju kupcev in po stanju na tržišču.

Apartmaji namesto domžalskih počitniških hišic v Izoli?

Verjetno ste v Delu že opazili dva prispevka, ki sta govorila o usodi Punte v Izoli, to je parka, kjer se nahajajo naši objekti Počitniške skupnosti Domžale, ki deluje pri Občinskem svetu Zveze sindikatov Slovenije – Domžale. Ko so posamezni navdušenci pred 26 leti postavili lesene hišice na goli skali, ko so pozneje z udarniškim delom ozeleneli ta del Izole, ni nihče slutil, da se bo tekom let tu razvil prekrasen park, lahko rečemo najlepši del Izole, vsekakor pa najbolj zelen. In ko naši delavci tam že 26 let letujejo, predvsem taki z najnižjimi osebnimi dohodki, je vsekakor razumljiva naša skrb za usodo Punte, saj smo postali takorekoč domačini. Že nekaj let se govori o tem, da bodo objekte porušili, toda letos so pristojni organi občine Izola prvič izdelali konkretnije predloge. Po zasnovi, ki so jo izdelali in je sedaj v javni razpravi, pa naj bi na mestu, kjer stojijo naše hišice, postavili apartmaje, prav tako pa naj bi odstranili del zidanih hiš v ozadju parka. Nosilec investicije naj bi bila ena izmed turističnih organizacij, ki že delujejo na tem področju. Hkrati pa predvidevajo, da bi ustrezne akte lahko sprejeli do marca 1985, ko bi lahko začeli z etapno izgradnjo Punte. Z namenom, da bi se pogovorili o njihovih načrtih in o naših možnostih, pa je sredi avgusta Izola obiskovala delegacija občine Domžale. Predstavniki Izole so pokazali pripravljenost, da se pogovarjamo in dogovorimo o naši nadaljnji pristojnosti na območju Izole, predvsem s tem, da imamo prednostno pravico, pri odkupu predvidenih objektov pa naj bi si pridobili še dodatne pravice. Predstavniki Občinskega sveta ZSS Izola pa so pokazali tudi interes za izmenjavo delavcev, ki letujejo na ta način, da omogočimo določenemu številu njihovih delavcev zimovanje. V tej smeri so stekli določeni pogovori predvsem s Konškom, kjer obstaja pripravljenost del kapacitet v zimskem času odstopiti tudi delavcem v Izoli.

O naših akcijah za zagotovitev naše nadaljnje prisotnosti, pa bomo vsekakor še poročali:

(Iz „INFORMACIJ“ Občinskega sveta ZSS Domžale)

Sporedi vseh treh kinematografov

KINO DOMŽALE

- ponedeljek, 22. oktober: EMANUELA II – ANTIDEVICA, franc. b. Predstavi ob 18. in 20. uri. Otrokom ogled filma ni dovoljen!
- torek, 23. oktober: EMANUELA II – ANTIDEVICA, franc. b. Predstavi ob 18. in 20. uri. Otrokom ogled filma ni dovoljen!
- sredi, 24. oktober: SLED ZA PREKLETIMI, amer. b. Predstavi ob 18. in 20. uri.
- četrtek, 25. oktober: SLED ZA PREKLETIMI, amer. b. Predstavi ob 18. in 20. uri.
- petek, 26. oktober: NI PREDSTAV
- sobota, 27. oktober: ČASTNIK IN GENTELMAN, amer. b. Predstavi ob 18. in 20. uri.
- nedelja, 28. oktober: ČASTNIK IN GENTELMAN, amer. b. Predstave ob 15., 17. in 19. uri.
- ponedeljek, 29. oktober: JEKLENI MOŽ, hongkonški b. Predstavi ob 18. in 20. uri.
- torek, 30. oktober: JEKLENI MOŽ, hongkonški b. Predstavi ob 18. in 20. uri.
- sredi, 31. oktober: TRDA DEŽELA, amer. b. Predstavi ob 18. in 20. uri.
- petek, 2. november: NI PREDSTAV
- sobota, 3. november: BOMBANDER, ital. b. Predstavi ob 18. in 20. uri.
- nedelja, 4. november: BOMBANDER, ital. b. Predstave ob 15., 17. in 19. uri.
- ponedeljek, 5. november: SUPER FANT, amer. b. Predstavi ob 18. in 20. uri.
- torek, 6. november: SUPER FANT, amer. b. Predstavi ob 18. in 20. uri.
- sredi, 7. november: MORILEC IZ SAMOSTANA SHAOLIN, hongk. b. Predstavi ob 18. in 20. uri.
- četrtek, 8. november: MORILEC IZ SAMOSTANA SHAOLIN, hongk. b. Predstavi ob 18. in 20. uri.
- petek, 9. november: NI PREDSTAV
- sobota, 10. november: PSI VOJNE, amer. b. Predstavi ob 18. in 20. uri.
- nedelja, 11. november: PSI VOJNE, amer. b. Predstave ob 15., 17. in 19. uri.

KINO RADOMLJE

- ponedeljek, 22. oktober: NI PREDSTAV
- torek, 23. oktober: SLED ZA PREKLETIMI, amer. b. Predstava ob 20. uri.
- sredi, 24. oktober: EMANUELA II. – ANTIDEVICA, franc. b. Predstava ob 20. uri. Otrokom ogled filma ni dovoljen!
- četrtek, 25. oktober: EMANUELA II. – ANTIDEVICA, franc. b. Predstava ob 20. uri. Otrokom ogled filma ni dovoljen!
- petek, 26. oktober: NI PREDSTAV
- sobota, 27. oktober: ROCKY II., amer. b. Predstava ob 20. uri.
- nedelja, 28. oktober: ROCKY II., amer. b. Predstave ob 15., 17. in 19. uri.

Program aktivnosti ZTKO Domžale za zadnje tri mesece letošnjega leta

OKTOBER

18. in 19.10.1984 ODBOJKA – DŠI, dvorana KC Domžale

NOVEMBER

1.–25.11.1984

1.–25.11.1984

8.–15.11.1984

15.11.1984

10.11.1984 dalje

ŠAH – Sončev memorial, Restavracija Pošta (Repovž)

KEGLJANJE – posamezno, (Jarše)

NAMIZNI TENIS – posamezno, (Jarše)

NAMIZNI TENIS – ŠSD, OŠ Vencija

Perka in OŠ J.B. Tito

KOŠARKA – ŠSD, liga, telovadnice OŠ

DECEMBER

1.–25.12.1984

14.12.1984

8.12.1984

(sobota)

KOŠARKA – ŠSD – nadaljevanje lige, telovadnice OŠ

KOŠARKA – TRIM liga, dvorana KC Domžale

ODBOJKA – ŠSD, dvorana KC, OŠ Vencija Perka

ZAKLJUČNA PRIREDITEV ZA LETO 1984, dvorana KC

Strokovna služba ZTKO

Občinska raziskovalna skupnost Domžale

Obvešča predlagatelje nagrad in priznanj za inovacije in raziskovalne dosežke, da se rok za oddajo predlogov, ki je bil objavljen v „razpisu“ v 12. številki Občinskega poročevalca podaljša do 30.10.1984.

- ponedeljek, 29. oktober: NI PREDSTAV
- torek, 30. oktober: TRDA DEŽELA, amer. b. Predstava ob 20. uri.
- sredi, 31. oktober: JEKLENI MOŽ, hongk. b. JEKLENI Predstava ob 20. uri.
- četrtek, 1. november: JEKLENI MOŽ, hongkonški b. Predstava ob 20. uri.
- petek, 2. november: NI PREDSTAV
- sobota, 3. november: ČASTNIK IN GENTELMAN, amer. b. Predstava ob 20. uri.
- nedelja, 4. november: ČASTNIK IN GENTELMAN, amer. b. Predstave ob 15., 17. in 19. uri.
- ponedeljek, 5. november: NI PREDSTAV
- torek, 6. november: MORILEC IZ SAMOSTANA SHAOLIN, hongk. b. Predstava ob 20. uri.
- sredi, 7. november: SUPER FANT, amer. b. Predstava ob 20. uri.
- četrtek, 8. november: SUPER FANT, amer. b. Predstava ob 20. uri.
- petek, 9. november: NI PREDSTAV
- sobota, 10. november: BOMBANDER, ital. b. Predstava ob 20. uri.
- nedelja, 11. november: BOMBANDER, ital. b. Predstave ob 15., 17. in 19. uri.

KINO MENGEŠ

- ponedeljek, 22. oktober: NI PREDSTAV
- torek, 23. oktober: NI PREDSTAV
- sredi, 24. oktober: ROCKY II., amer. b. Predstava ob 20. uri.
- četrtek, 25. oktober: ROCKY II., amer. b. Predstava ob 20. uri.
- petek, 26. oktober: NI PREDSTAV
- sobota, 27. oktober: EMANUELA II. – ANTIDEVICA, franc. b. Predstava ob 20. uri. Otrokom ogled filma ni dovoljen!
- nedelja, 28. oktober: SLED ZA PREKLETIMI, amer. b. Predstava ob 15. in 17. uri.
- ponedeljek, 29. oktober: EMANUELA II. – ANTIDEVICA, franc. b. Predstava ob 20. uri. Otrokom ogled filma ni dovoljen!
- torek, 30. oktober: NI PREDSTAV
- sredi, 31. oktober: ČASTNIK IN GENTELMAN, amer. b. Predstava ob 20. uri.
- četrtek, 1. november: ČASTNIK IN GENTELMAN, amer. b. Predstava ob 20. uri.
- petek, 2. november: NI PREDSTAV
- sobota, 3. november: TRDA DEŽELA, amer. b. Predstava ob 20. uri.
- nedelja, 4. november: JEKLENI MOŽ, hongkonški b. Predstavi ob 15. in 17. uri.
- ponedeljek, 5. november: TRDA DEŽELA, amer. b. Predstava ob 20. uri.
- torek, 6. november: NI PREDSTAV
- sredi, 7. november: BOMBANDER, ital. b. Predstava ob 20. uri.
- četrtek, 8. november: BOMBANDER, ital. b. Predstava ob 20. uri.
- petek, 9. november: NI PREDSTAV
- sobota, 10. november: SUPER FANT, amer. b. Predstava ob 20. uri.
- nedelja, 11. november: MORILEC IZ SAMOSTANA SHAOLIN, hongk. b. Predstavi ob 15. in 17. uri.

Mladi tekmovalci Preserij Gregov Gorec je zasedel 1. mesto v svoji kategoriji na spominskem moto tekmovanju za memorial Mije Lisjaka.

SPRETNOSTI MLADIH MOTORISTOV

Komisija, ki je skrbela za izide tekmovanja, je bila sestavljena iz članov AMD Domžale.

Pokale in priznanja je podelil predsednik AMD Domžale Franjo Ravnikar.

Otroci naše občine na morju:

Počitniška kolonija v Vrsarju

Tako kot vsako leto je ZPM za otroke domžalskih OŠ tudi letos organizirala poletno počitniško kolonijo na morju, le da tokrat nismo šli v Koper, kot v preteklih štirih letih, ampak v Vrsar. Zakaj v Vrsar? Zato, ker smo sprejeli ponudbo ZPM Zagorje, da v mesecu avgustu lahko letujemo v njihovem Počitniškem domu v tem mestu. Vrsar je bil finančno in tudi v vseh ostalih pogledih dosti boljša ponudba kot koprski dijaški dom, zato smo šli tja. Vsi vemo, kako je morje na koprskem in izolskem območju že onesnaženo in da je na jugu čistejšje. V Vrsarju smo otroke končno lahko peljali v morje, ki je bilo tako čisto, da smo videli vse kamne na dnu. Poleg tega smo na plažo hodili peš in se nam ni bilo treba voziti z avtobusom, tako kot prejšnja leta. To je nekaj najvažnejših ugodnosti, ki smo jih bili deležni za to, ker smo lahko letovali v Vrsarju.

Zaradi prostorskih omejitev (v Domu so poleg nas letovali tudi avstrijske počitniške kolonije), smo letos zmanjšali število otrok v eni izmeni na 70, tako da nas je bilo skupaj z vzgojitelji le 80. Kdor je kdajkoli hodil na morje s počitniško kolonijo ve, da je manjše število otrok lažje obvladljiva skupina, poleg tega pa omogoča, da se med seboj bolje spoznamo. Tako je v eni junjski in treh avgustovskih izmenah na morju v Vrsarju letovalo okoli 300 domžalskih otrok.

„Na morju je vedno lepo, še lepše pa je, če greš v kolonijo pazit otroke“, bi moral reči vsak zaveden vzgo-

jitelj. Sicer pa tako tudi je; res je, da prideš domov malo manj črn, kot bi, če bi šel sam na morje, a to navsezadnje ni tako pomembno. Kaj vse smo delali? Plavalimo, še prej smo se te večšine naučili, potem smo se igrali, risali, pisali članke za naše glasilo, hodili na neskončno dolge izlete po starem mestu, kjer smo morali obvezno kupiti sladoled, šli smo do pristanišča, kjer so bile zasidrane lepe jahte vredne vse pozornosti, posebno fantovske, igrali smo nogomet, skratka, bilo je tako, kot mora biti na počitnicah — brezskrbno in lepo. Težave in problemi, ki so nastajali, niso bili tako veliki, da bi prerasli vse netežavno in neproblematično, zato je kolonija

Kolesarski klub Hrast Dob

Na pobudo številnih privržencev kolesarstva smo septembra lani ustanovili kolesarski klub, kot sekcijo pod okriljem TVD Partizan Dob in ga poimenovali po simbolu Doba z imenom HRAST.

Klub smo ustanovili z namenom, da bi združili rekreativne ljubitelje kolesarstva in si obenem zadali nalogo, da med svoje vrste pritegnemo čim večjo število kolesarjev. To pa nam je v veliki meri tudi uspelo, saj klub sedaj šteje že preko 80 članov, različnih starosti iz celotnega področja občine.

Takoj ob ustanovitvi smo pričeli organizirati delati. Mlado vodstvo se je resno spoprijelo z delom in težkimi nalogami, ki so se porajale ob ustanovitvi. Z nakupom klubskih dresov in kapi smo pritegnili veliko pozornost javnosti. Takoj smo začeli organizirano rekreativno kolesariti, v zimskem času pa smo nadaljevali z rekreacijo v telovadnici OŠ Dob.

Kasneje se je pojavila želja po organiziranem treningu in vodenju za nekatere navdušence kolesarstva, zato je pet naših članov uspešno opravi strokovne izpite za inštruktorje kolesarstva. S tem smo poskrbeli, da imamo v klubu strokovni kader, ki skrbi za vzgojo mladih kolesarjev in preventivo.

Rezultati velike delavnosti so se pokazali z organiziranjem prve dirke „JURIŠ NA TROJICO“, ki je bila namenjena osnovnošolski mladini celotne občine in posvečena 25. maju — Dnevu mladosti. Na tem tekmovanju se je zbralo preko 100 mladih udeležencev in ker je vzbudilo veliko zanimanje, smo se odločili, da tekmovanje postane tradicionalno.

Sčasoma se je porodila ideja z željo, da bi prekosarili SLOVENSKO TRANSVERZALO v dolžini 1000 km. Z aktivnim delom članov in veliko finančno podporo DO in zasebnikov smo lahko uspešno izvedli to akcijo. Ta podvig je naletel na izreden odmev med krajani, ki so nam to pokazali s prisrčnim sprejemom. S tem se je uresničila želja, da je ime našega kraja zaslovelo širom Slovenije.

Naši člani so se preko vsega leta v velikem številu aktivno udeleževali vseh kolesarskih prireditev in s tem opozarjali na naš novo ustanovljeni klub. Na teh prireditvah, predvsem maratonih, so se pokazali prvi uspehi nekaterih naših članov, ki so že dobili naziv „USPEŠEN MARATONEC“. Poleg kolesarskih prireditev se aktivno udeležujemo tudi raznih prireditev in akcij znotraj same krajevne skupnosti.

Pričeli smo se udeleževati tekmovalnih prireditev in na naše veselje tudi tukaj uspehi niso izostali. Dobri rezultati na največji kolesarski prireditvi na svetu — maraton FRANJA — 3. mesto, 2. mesto na dirki Juriš na Vršič in 1. mesto na Slovenskem sindikalnem prvenstvu, so nam dali navdih za še bolj intenzivnejšo vadbo,

z namenom, da pričnemo gojiti tekmovalno kolesarjenje.

Za prihodnje obdobje nameravamo izpeljati nekaj večjih prireditev, kot npr. Dobski maraton, prekosariti „Karavano prijateljstva“, članice pa nameravajo kreniti po Partizanski transverzali, organizirali pa bomo tudi nekaj manjših trimskih akcij.

Sveda bomo to lahko izpeljali le ob večji finančni podpori. Do sedaj je bil edini vir financiranja članarina ter nabiralna akcija z novoletnimi koledarji. Lahko pa se zahvalimo za izkazano razumevanje in pomoč DO in zasebnikov ob izpeljavi akcije „1000 KM PO SLOVENIJI“ in zato upamo na še nadaljnje sodelovanje.

Ustanovitev kluba HRAST je naletela na velik odmev vseh ljubiteljev kolesarjenja, vzpodbudo in perspektivo za nadaljnjo razvojno delo pa nam z aktivnim udeleževanjem in sodelovanjem dajejo naši mladi kolesarji.

KOLESARSKI KLUB
HRAST DOB

Igra s smrtjo!

Ugotavljamo vedno več primerov nedovoljene vožnje otrok in mladotnikov z motornimi vozili po javnih cestah. Glavni in poglavitni krivci za to so predvsem starši, ki svojim otrokom kupujejo motorna kolesa, kolesa z motorjem, itd. ter jim dovolijo vožnjo z njimi brez opravljenega vozniškega izpita oz. preizkusa znanja. Otroci takšna darila prejema bodisi za marljivo učenje ali delo doma.

Na podeželju je veliko primerov vožnje traktorjev brez ustreznega dovoljenja, saj na kmetijah nemalokrat manjka delovne sile in otroci vse preradi sedajo za volan kmetijskega traktorja ali krmilo drugega kmetijskega stroja, saj se jim zdi vožnja zanimiva. Vsaka taka vožnja pa je igra s smrtjo, ki jo igrajo otroci z dovoljenjem staršev.

Starši bi se morali zavedati kakšnim nevarnostim izpostavljajo svoje otroke, kot tudi ostale udeležence v prometu.

Prosimo vse starše, da opozorilo vzamete na znanje, saj kronika prometnih nesreč s smrtnim izidom vsak dan polni strani našega časopisja.

Jože NOVAK

Mladi kolesarji Kolesarskega kluba Hrast iz Doba.

Občinski jesenski kros 84 je za nami. Tekmovanje je bilo tokrat zaupano TVD Partizan Dob, ki je proge za vse starostne kategorije izpeljal na Krumperku med prostotoma parkurja in okolico gradu. Na dan tekmovanja t.j. v soboto, 29.9.1984 se je v sklopu praznovanja dneva pionirjev organiziral občinski kros, to je vsakoletno tekmovanje, ki se kasneje nadaljuje z jesenskim krosom občinskih reprezentanc za pokale — DELA.

V vseh starostnih kategorijah se je na startu pojavilo preko 920 tekmovalcev in tekmovalk. Večina udeležencev je progo premagala, čeprav je bila proga nekoliko težja kot v preteklih letih. Prvi trije v vseh starostnih kategorijah so prejeli medalje Zveze telesnokulturnih organizacij občine Domžale, ki je bila soorganizator prireditve, ki so jo vzorno izpeljali domači športni delavci TVD Partizan Dob.

Zmagovalci so postali naslednji:
Cicibanke: Malovrh Vesna, Osnovna šola Šlandrove brigade
Pionirke — letnik 76-77: Gabrij Urška, Osnovna šola Šlandrove brigade

Pionirke — letnik 74-75: Bizjak Nataša, Osnovna šola Martin Koželj, Dob

Pionirke — letnik 73: Kos Andreja, Osnovna šola Janko Kersnik, Brdo
Pionirke — letnik 73: Ogorevc Katja, OŠ Radomeljske čete

Pionirke — letnik 71: Burnik Bojana, OŠ Matija Blejca, Mengeš

Pionirke — letnik 70: Stražišar Karmen, OŠ Janko Kersnik Brdo

Cicibani: Pevec Evgen, OŠ Šlandrove brigade

Pionirji — letnik 76-77: Car Sašo, OŠ Matija Blejca, Mengeš

Pionirji — letnik 74-75: Rojč Sebastijan, OŠ Josip Broz Tito

Pionirji — letnik 73: Košak Marjan, OŠ Vencija Perka

Pionirji — letnik 72: Pogačar Janko, OŠ Janko Kersnik, Brdo

Pionirji — letnik 71: Colarič Jure, OŠ Šlandrove brigade

Pionirji — letnik 70: Vode Boris, OŠ Matija Blejca, Mengeš

Pionirji — letnik 69: Žajdela Klemen, Atletski klub Domžale

Pionirke — letnik 69: Cerar Mateja, AK Domžale

ML.mladinke — letnik 68: Lisjak Zvonka, AK Domžale

ML.mladinci — letnik 67-68: Mav Maks, AK Domžale

St.mladinci — letnik 65-66: Povirk Marko, Smučarski klub Domžale

Člani — letnik 64-45: Kavka Martin, Šentpavel

Veterani A — letnik 44-34: Kren Viktor, Športno društvo Radomlje.

Z izborom najboljših tekačev na občinskem krosu se nadaljuje aktivnost s skupnimi treningi v pripravi za občinsko reprezentanco za tekmovanje na 19. krosu občinskih reprezentanc za pokal DELA. Za letošnje tekmovanje v krosu je nekoliko sprememb v starostnih kategorijah, zato bo naloga Atletskega kluba Domžale še težja, saj bo izredno težko sestaviti ekipe v 17 starostnih kategorijah.

Atletski klub Domžale se je odločil, da bo posebno pozornost namenil pionirskim kategorijam, saj lahko samo tako pričakujemo še več ljubiteljev v kraljici športov — atletiki. Tekmovanja v krosu so izredno priljubljena, saj tekmovalke in tekmovalci ne tečejo po atletskih stezah in asfaltu, vsa tekmovanja se dogajajo v naravi — na travnikih in obronkih gozdov.

Kandidati za sestavo reprezentance v pionirskih kategorijah so iz vseh osmih osnovnih šol občine Domžale, največ pa jih je iz Osnovne šole Janko Kersnik Brdo.

19. kros DELA bo 20. oktobra v LITLI v organizaciji Partizana Litja.

M. GORZA

MINUTE S ŠPORTNIKOM

DVANAJST LET Z UTEŽMI

Dvanajst let je dolga doba. Tako dolga, da naš tokratni sogovornik, 27-letni član TAK Domžale, večletni državni reprezentant, prvak, rekorder in udeleženec štirih svetovnih prvenstev, dvigalec uteži **RAJKO DIMC** sploh ne šteje, koliko pokalov in medalj je v tem času osvojil. Seveda pa tudi ni moč ugotoviti koliko tisočev ton bremena je dvignil na treningih in tekmovanjih v teh dvanajstih letih, kajti le trdo, resno in načrtno delo je botrovalo njegovim „dvigalskim“ uspehom v domači in mednarodni športni areni.

Z Rajkom Dimcem smo se sestali kar na petkovem treningu dvigalcev uteži težkoatletskega kluba Domžale v kletnih prostorih hale Komunalnega centra. Tako je med našim pogovorom večkrat „skočil“ k utežem in jih dvignil, pač glede na to, kdaj se je povečalo breme na ročki.

„Priatelj je treniral dviganje uteži v TAK Prevoje in tako me je pred dvanajstim leti enkrat vzel s seboj na trening, da vidim, kako sploh izgleda ta športna panoga. Bilo mi je všeč in tako sem pričel tudi jaz z dviganjem uteži,“ se spominja svojega prvega športnega začetka pri TAK Prevoje, ki se je kasneje preimenoval v TAK Domžale, najboljši domžalski dvigalec uteži vseh časov.

Z napornimi treningi, trdim in načrtnim delom so prišli tudi Rajkovi prvi športni uspehi – najprej v domačih dvoranah, nato pa tudi na mednarodnih tekmovanjih z reprezentanco SFRJ v dviganju uteži, katere član je bil polnih osem let, od leta 1975 do leta 1983. Ko smo ga pobarali, da je njegov največji uspeh nedvomno nastop na članskem svetovnem prvenstvu v dviganju uteži v Ljubljani, se je zamislil, nato pa odgovoril: „Mogoče je moj največji uspeh to, da sem bil kar šestkrat državni prvak. Lep uspeh pa je tudi nastop na treh svetovnih mladinskih prvenstvih, kamor

sem se uvrstil po izpolnjeni normi, medtem ko sem se članskega svetovnega prvenstva v Ljubljani udeležil kot domačin. V spominu mi je ostal tudi nastop na mladinskem svetovnem prvenstvu v GdanSKU leta 1977, ko sem se uvrstil na šesto mesto v Evropi in na 9. mesto na svetu in bil na prvenstvu najboljši jugoslovanski tekmovalac. Najboljši rezultat pa sem postavil pred dvema letoma, ko sem dvignil 100 kilogramov v potegu in 122,5 kg v sunku, kar je tudi republiški članski rekord v kategoriji do 56 kilogramov telesne teže.“

V osmih letih v reprezentančni vrsti SFRJ je Rajko nastopil na številnih tekmovanjih po Evropi in pravi, da je v vsaki državi, na vsakem tekmovanju kaj zanimivega. Tako je v svoji športni karieri nastopal v Italiji, Avstriji, Bolgariji, Madžarski, na Poljskem, v Turčiji in Franciji. Včasih ga je doletela tudi kakšna poškodba: „Vsakdo, ki se zavzeto in na vrhunski ravni ukvarja s športom, kdaj stakne poškodbo. Pri nas, dvigalcih uteži, so najpogostejše poškodbe križa.“

O pogojih za dvigalce uteži v Domžalah je povedal: „Pogoje imamo dobre: imamo zagotovljen prostor, kjer nemoteno treniramo trikrat tedensko, pa tudi dovolj rekvizitov imamo, tako da s te strani ni problemov.“

Pred dnevi je bilo v domžalski hali Komunalnega centra zanimivo tekmovanje v dviganju uteži, kjer sta se za naslov republiškega prvaka pomerila TAK Domžale in Partizan Celje, ki pa si ga je ogledalo le okrog 30 gledalcev. Zato smo Rajka Dimca povprašali o vzrokih tako majhnega obiska: „Mogoče pride tako malo gledalcev na tekmovanja v dviganju uteži tudi zaradi premajhne reklame. Vendar za človeka, ki se ni ukvarjal z dviganjem uteži, ta šport pri nas najbrž ni zanimiv: vidi dva, tri tekmovalce, pa se mu zdi zadosti, češ da vsi enako dvigujejo uteži. Pa tudi nasploh ni v Jugoslaviji velikega zanimanja za tekmovanja v dviganju uteži. Povsem drugače je na primer v Bolgariji ali na Madžarskem, kjer tekmovanja v dviganju uteži spremlja nabito polna dvorana.“

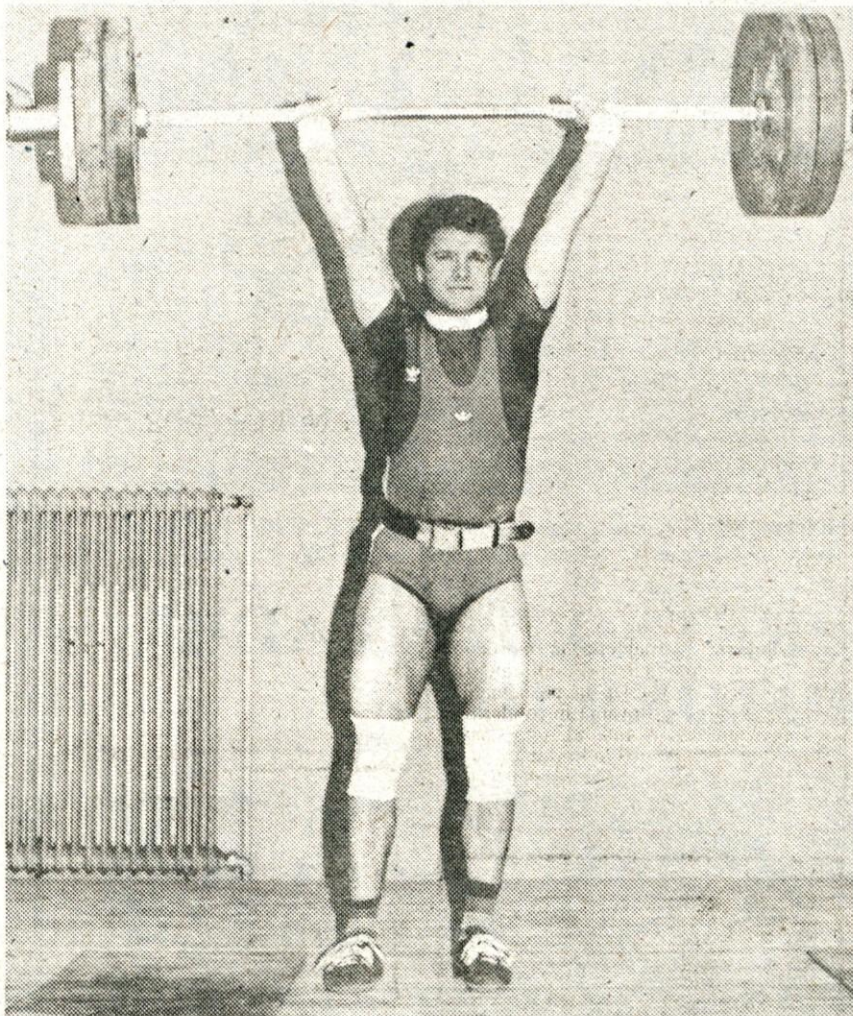
Lani je Rajko Dimc odslužil vojaški rok, sedaj pa je zaposlen v Mlinostroju kot strojni inženir. Nastopanja na mednarodnih tekmovanjih pri svojih 27-letih nima več v mislih, seveda pa misli še dolga leta nastopati za domžalski težkoatletski klub. Sam pravi da bolj „rekreacijsko“, če temu sploh lahko rečemo tako, saj je še vedno najboljši dvigalec v kategoriji do 56 kg telesne teže v republiki in je tudi letos postal republiški prvak. Za konec smo ga povprašali, če ima kakšen domžalski dvigalec možnost, da se po njegovih stopinjah uvrsti na tekmovanja svetovnega obsega: „Za svetovni vrh nima nobeden naš tekmovalac možnosti“, je kratko odvrnil Rajko, trener Marjan Velepec pa ga je dopolnil: „Da bi se kakšen dvigalec danes prebil v svetovni vrh, bi moral dvakrat na dan trenirati, kar pa v Domžalah nimamo namena. Bodo pa naši mladi tekmovalci v

je prejel od organizatorja pokal kot najboljši mladi slovenski dvigalec uteži.

In za konec – se želi kdo pridružiti izvrstnim domžalskim dvigalcem uteži? Vabi te TAK Domžale v svoje vrste ob torkih in četrkih od 18. ure do 19.30 v kletnih prostorih hale Komunalnega centra.

Dosežki naših dvigalcev v tekmovanju s celjskim Partizanom: Rajo Dimc 150,9 (92,5+117,5), Marko Cerar 144,5 (100+125), Silvo Girandon 135,5 (100+125), Franc Pavli 134,9 (100+120), Roman Dimc 131,5 (85+115), Lado Grandovec 128 (90+117,5), Janez Velepec 126,4 (90+112,5), Tone Kovič 110 (85+105), skupno 951,7 dvignjenih kilogramov.

Igor Matičič

Najboljši domžalski dvigalec uteži **RAJKO DIMC**

samem jugoslovanskem vrhu, kar potrjujejo z dobrimi uvrstitvami na tekmovanjih. Vendar bolj kot to, da so dobri dvigalci, je pomembno, da so tudi odlični učenci, študentje in delavci – skratka dobri ljudje, s katerimi nismo imeli še nikoli nobenih težav.“

Povsem se strinjamo s trenerjem Velep-

cem, da je to dosti bolj pomembno, saj je nenazadnje tudi namen športa, da vzgaja za življenje. In prav zato želimo Rajku Dimcu in ostalim domžalskim dvigalcem uteži še veliko uspehov!

Igor Matičič

USPEŠNI NASTOPI NAŠIH DVGALCEV UTEŽI

Domžalski dvigalci republiški prvaki

Pred dnevi je bilo v domžalski hali Komunalnega centra zanimivo tekmovanje v dviganju uteži, kjer sta se za naslov moštvenega republiškega prvaka pomerila Partizan Celje in TAK Domžale. Po dveurnem izenačenem boju so z malenkostno prednostjo zmagali Celjani, medtem ko so se naši dvigalci uteži morali zadovoljiti z drugim mestom.

Kljub vsemu pa je drugo mesto lep uspeh za prvo moštvo TAK Domžale, za katero so nastopili dvigalci Marko Cerar, Franci Pavli, Silvo Girandon, Tone Kovič, Simon Jenc, Janez Velepec, Rajko Dimc, Roman Dimc, Marjan Kočar, Rajko Bevk, Ivko - Peterca, Lado Grandovec, Slavko Grilj, Sašo Kovačič in Jože Klopčič.

Marjan Velepec, vodja šole dviganja uteži, v času bolezni trenerja Janeza Podobnika pa tudi trener prvega moštva TAK Domžale nam je po tekmovanju dejal: „Zadovoljen sem z današnjim nastopom naših dvigalcev, saj so se vsi zelo potrudili, večina pa jih je danes dvignila tudi svoj nov osebni rekord. Moram pa poudariti, da je naše moštvo še zelo mlado in da je prihodnost še pred nami. Že v prihodnjem letu pa se bomo poskušali uvrstiti v prvo državno ligo v dviganju uteži, ki je turnirskega značaja, tako da stroški nastopanja v njej niso bistveno večji kot pa v republiški ligi.“

Predsednik domžalskega težkoatletskega kluba Janez Velepec, ki mimo predsednikovanja tudi nastopa za prvo moštvo, pa je dodal: „Dosegli smo soliden rezultat, z malo sreče pa bi lahko postali tudi republiški prvaki, saj je bila razlika majhna. Lahko rečem, da sta bila Partizan Celje in TAK Domžale v prvenstvu razred zase. Vendar moram povedati, da imajo v Celju le nekaj kakovostnih tekmovalcev, v Domžalah pa posvečamo veliko pozornost mladim tekmovalcem, široki bazi, saj bi se na tem članskem prvenstvu tudi naša mladinska ekipa zagotovo uvrstila na drugo mesto. Vsekakor imajo mladi dvigalci v Domžalah možnost, da gredo po stopinjah Rajka Dimca, še posebej naš mladi tekmovalac, prvak in rekorder med mladinci, Sašo Kovačič.“

Koliko imajo članov in kakšne pogoje za treniranje nam je povedal Marjan Velepec: „V TAK Domžale je 30 aktivnih članov – namreč takih, ki redno obiskujejo treninge in tudi nastopajo na tekmovanjih, medtem ko je občasnih članov seveda

precej več. Imamo člane, ki nastopajo v prvi ekipi, perspektivne mladince, pa tudi začetnike, ki se šele uvajajo v tehniko dviganja uteži. Člani trenirajo trikrat tedensko, mladinci in začetniki pa dvakrat tedensko. Z ozirom na to, kakšne pogoje imajo ostali športi v Domžalah za treniranje, smo z našimi zadovoljni: s pomočjo TKS Domžale smo dobili prostor v kleti hale Komunalnega centra, kjer lahko nemoteno treniramo, imamo pa tudi vse potrebne rekvizite za trening. Da pa lahko nemoteno treniramo morajo biti zagotovljeni vsi pogoji, zaradi tega pa v dvajsetih letih ni bilo nobenih nesreč in poškodb (lani je TAK Domžale, v začetku TAK Prevoje, praznoval 20-letnico svojega obstoja – op. pisca).“

Redno in načrtno delo v domžalskem težkoatletskem klubu pa se kaže tudi v izvrstnih rezultatih: že dolga leta imajo najboljšo mladino v Sloveniji, pa tudi v letošnjem prvenstvu so si mladi domžalski dvigalci uteži že pred zadnjim tekmovanjem, ki bo 28. novembra, zagotovili naslov ekipnega republiškega prvaka. Odlične uvrstitve pa dosegajo tudi med posamezniki, če naštejemo le najpomembnejše letošnje: Rajko Dimc je postal članski prvak SRS, Rajko Bevk, Sašo Kovačič, Marjan Kočar in Ivko Peterca pa republiški podprvaki. Peterca je bil peti tudi na državnem članskem prvenstvu. Mladinska republiška prvaka sta postala Jože Klopčič in Sašo Kovačič, ki je slavil dvakrat – tako med mlajšimi kot med starejšimi mladinci, mimo tega pa je absolutni slovenski rekorder za mlajše mladince v vseh panogah v kategorijah do 52 in do 56 kg telesne teže. Na državnem prvenstvu za starejše mladince je Jože Klopčič osvojil bron, Sašo Kovačič in Franc Pavli sta bila četrta, Slavko Grilj pa šesti. V reprezentanci Slovenije na tekmovanju Alpe-Adria v Vidmu so nastopili tudi trije domžalski dvigalci: med člani Marko Cerar, med mladinci pa Sašo Kovačič in Franc Pavli, ki

ŠPORTNI FELJTON – 3

1000 km po Sloveniji

V. ETAPA, 27.6.1984, KOČEVJE – KOPER 145 km

Zjutraj vstanemo ob 6. uri kot nam je že v navadi, je naš prvi pogled v nebo. Po obrazih se vidi, da je brez oblačka. Ko ob 7. uri odrinemo iz Kočevja, Cveto obstane s prazno gumo. Skozi Ribnico se ogrevamo do Sodražice, potem pa zagrizemo v klanec proti Blokam; kar hitro smo v Cerknici, na Rakeku naredimo samo požirek kave in v Postojno se pripeljemo še kar spočiti. Kljub temu je čas za malico, ki kljub vročini dobro tekne, pa tudi pustiti ne smemo nič, sicer je naša Tinka huda.

Nadaljujemo proti Razdrtem in v senožeškem klanecu stoji kolona avtomobilov, peljemo mimo in pred Ladotom iznenada nežno bitje odpre vrata avtomobila. Ker mu ni uspelo, da bi se zapeljal kar v avto, skrivi krmilo in prednje kolo. Proti Kozini nam tudi miličniki gledajo skozi prste, ker ne vozimo najbolj v skladu s cestno-prometnimi predpisi. Iz Črnege kala proti Kopru smo tako hitri, da nas le boljši avtomobili lahko dohitijo. V Kopru v hotelu Triglav

zigosamo knjižice, potem pa naprej v Žusterno, kjer je naša postaja in prenočišče. Ostane nam malo več popoldneva, tako da si lahko malo operemo perilo, se malo nasolimo in zvečer ogledamo finale evropskega nogometnega prvenstva.

V. etapa je za nami in z njo 685 km vožnje in skupaj 13 počenih gum. Pripravljamo se za naslednjo, ki poteka delno po Italiji, toda vsi vemo, da so tokrat vsi klanci samo navzgor. Pred spanjem pa se še Zvone izkaže kot odličen jatakar in nam na pladnju prinese prigrizek na tereso, namesto iz restavracije, kar iz avtomobila.

VI. ETAPA, 28.6.1984, KOPER – BOVEC 170 km

Zamujanje nam je prešlo že v navado, ker vedno čakamo na zajtrk. Vreme nam je še kar naklonjeno, ko ob 7,15 poženemo pedale proti mejnemu prehodu Škofije. Čarlnik nam da že naprej vedeti, da če mu podarimo našo majico, ne bo komplikacij. Tako je tudi bilo. Na italijanski strani nas je po dogovoru že čakal znanec, zamejski Slovenec Sandro. Za

njim smo se odpeljali v vas Bazovico in položili venec na spomenik žrtvam fašizma. Prisotnih je bilo še nekaj Slovencev in pozneje smo v vaški na Bazovici skupaj pokramljali, malo nazdravili in celo skupaj zapeli nekaj slovenskih pesmi. Doživeli smo izredno tople sprejem vseh domačinov in imeli občutek, da smo v Sloveniji in ne v Italiji. Slikal nas je tudi novinar Primorskega dnevnika in napravil nekaj zapiskov o naši poti. Vse skupaj se je zavleklo do 12. ure in mudilo se nam je, kajti do Bovca nas je čakala še dolga in naporna pot. Do Gorice, kjer nas je večji del pti spremljal še Sandro, smo bili izredno hitro. Pri prestopu meje ni bilo težav, le formalnosti in že smo se peljali proti Tolminu, napravili kratek postanek v Kobaridu, nato pa nas je 10 km pred Bovecem začelo močiti in ko smo prispeli končno na cilj, verjetno najtežje etape, je že lilo kot iz škafe. Defektov danes nismo imeli, za kar krivimo izredno lepe ceste, toda slabše se nam obeta jutri, ko jo mahnemo proti Vršču.

(se nadaljuje)

USPEL KARATE TURNIR

Domžalski karate klub je pripravil karatejski turnir v zvrsti sankukai, na katerem so sodelovali zastopniki in zastopnice 14 slovenskih klubov. Dinamično tekmovanje je zelo dobro uspelo, nastopajoči pa so navdušili z demonstracijo odlične tehnike.

Izidi – višja kategorija: 1. Kraševac (Lj.), 2. Alagić, 3. Stanić (oba Kamnik), srednja kategorija: 1. Rokavec (Domžale), 2. Šimunović (Kočevje), 3. Jolić in Brodar (oba Domžale), ženske: 1. Čoso, 2. Okršljar, 3. Grujić (vse Lj.).

Piše: JOŽE BLEJC

Mali oglasi

Iščem inštruktorja francoščine za srednjo šolo – najraje za sobote dopoldan. Tel. 721-157.

Zaposlimo žensko za čiščenje delavnice, Semolič Božidar, Groblje 2, Domžale.

Iščem honorarno šiviljo. Ponudbe na tel. 721-602 ali na uredništvu Občinskega poročevalca.

Mlada družina najame enosobno stanovanje v Domžalah ali bližnji okolici. Naslov v uredništvu.

„HVALA“ ZA POŠTENOST

Upokojenki Slavku JUHANTOVI iz Domžal, Ljubljanska 99 se pristočno zahvaljujemo za najdeno in izročeno listino z denarjem in dokumenti. Menimo, da gre za lep in posnemanja vreden primer spoštovanja in solidarnosti med ljudmi kot tudi za odraz naše varnostne osveščenosti in kulture.

Družina KRSTIČ
Simona Jenka 9, Domžale

ZAHVALA

Ob boleči izgubi žene, mame in sestre

NEŽKE VERES

roj. Habjan

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Zalujoči: mož Štefan, sin Štefan, hčere Marija, Lidija in Irena ter brat Tone z družinami in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob smrti naše dobre mame, stare mame

ANGELE PODBEVŠEK

iz Podmilja pri Trojanah

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in g. župniku za opravljen obred. Hvala medicinskim sestram in negovalkam Doma upokojnecev Domžale za oskrbo. Vsem še enkrat hvala!

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob nenadni boleči izgubi ljube mame, stare mame in tašče

FRANČISKE ŠUSTERŠIČ

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ji darovali cvetje, jo pospremili na njeni zadnji poti in nam v težkih trenutkih s sočutno besedo lajšali bolečino slovesa. Posebno se zahvaljujemo KS Vir, Jarčevim za nesebično pomoč ter g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsem iskrena hvala!

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči in nenadni smrti moža

RUDOLFA JURKOVIČA

iz Domžal

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom in znancem za darovano cvetje, denarno pomoč, iskreno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebno zahvalo izrekam dr. Pevcu, Pirc Anici in g. župniku za pogrebni obred.

Zalujoča žena Štefka

V SPOMIN

18. septembra je minilo leto žalostnih dni, odkar si za vedno odšel od nas, naš ljubi in nepozabni mož in oče

FRANC CERAR

iz Sp. Tustanja 14 pri Moravčah.

Tvoja nepričakovana smrt je v naših srcih povzročila prehudo bolečino, da bi lahko v naš dom spet prišlo veselje; še vedno ne moremo dojeti, da se ne boš več vrnil. Zelo te pogrešamo.

Naš dom, ki si ga imel tako rad in za katerega si se tako trudil, je ostal danes prazen, odet v tiho žalost in brez ljubezni, naše solze zaman zalivajo tvoj dosti prerani grob. In čeprav se nikoli več ne vrneš k svoji družini, boš v naših srcih živel naprej.

Iskrena hvala vsem, ki nas tolažite in delite neizprosno bolečino z nami. Hvala tudi vsem, ki se pomudite ob njegovem grobu, mu prinašate cvetje in prižigate sveče.

Tvoja žena z otroci

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža in očeta

LEOPOLDA ALEŠA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti, mu z venci in cvetjem prekrili njegov poslednji dom. Posebno se zahvaljujemo dr. Martinu Farkašu za vso izjemno prizadevnost v lajšanju boleznih, mengeški godbi, pevcem za zapete žalostinke, gasilcem, ZB in DPO Mengeš in Domžale, govornikom za lepe poslovilne besede, darovalcem cvetja ter vsem, ki ste nam ustno ali pisno izrazili sožalje.

Se enkrat za vse in vsem iskrena zahvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, starega očeta in brata

JANEZA GRČARJA

se iskreno zahvaljujemo za zdravniško nego dr. Mariji Šiška in patro-naznima sestrama, oktetu bratov Pirnat, vse sosedom in ostalim, ki so v najtežjih trenutkih sočustvovali z nami, darovali vence in ga spremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob izgubi moje sestre

PEPCE VOVK

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so mi kakorkoli pomagali. Zahvaljujem se vsem znancem, prijateljem in sosedom, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje in mi ustno ali pisno izrazili sožalje.

Hvala dr. Hacetu za vso pomoč in župniku za opravljen obred.

Zalujoča sestra Marija z možem

DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE

Komisija za delovna razmerja

razpisuje
prosta dela in naloge

STROKOVNEGA SODELAVCA

za področje splošnega in strokovnega izobraževanja.

Kandidat mora izpolnjevati pogoje:

- da ima najmanj višješolsko izobrazbo družboslovne smeri
- da ima ustrezno verificirano pedagoško andragoško usposobljenost oziroma izobrazbo
- da ima celovite osebnostne kvalitete.

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Kandidati naj vloge s kratkim življenjepisom in potrdili o strokovnosti pošljejo na naslov: Delavska univerza, Kolodvorska 6, Domžale, Komisiji za delovna razmerja do 30.10.1984.

DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE

Kolodvorska 6
61230 DOMŽALE

vabi k sodelovanju

VEČ ZUNANJIH STROKOVNIH SODELAVCEV

za izvajanje:

- jezikovnih tečajev (nemščina, angleščina)
- krojno-šiviljskih tečajev
- strojepisnih tečajev
- tečajev mikroracionalništva
- ter strokovnjake s področja strojništva in elektrotehnike.

Informacije dobite vsak dan razen sobote dopoldan in po telefonu 721-082, 722-278.

SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI JARŠE-RODICA

OBJAVLJA
prosta dela in naloge

TAJNIKA KRAJEVNE SKUPNOSTI

Kandidati morajo poleg splošnih, izpolnjevati še naslednje pogoje: srednješolska izobrazba družboslovne smeri, pasivno znanje strojepisja, poznavanje SLO, družbenopolitična aktivnost in tri leta delovnih izkušenj.

Delo združujemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom in poskusnim delom, ki traja 60 dni.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave s kratkim življenjepisom in opisom dosedanjih delovnih izkušenj ter dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh od dneva objave.

Prijave z oznako „za razpisno komisijo“ sprejema Krajevna skupnost Jarše-Rodica, 61230 Domžale.

OBČINA DOMŽALE

Uprava za inšpekcijske službe

RAZPISUJE

prosta dela oz. naloge (reelekcija)

- 1 "OPRAVLJANJE GRADBENIH INŠPEKCIJSKIH PREGLEDOV"
- 2 "OPRAVLJANJE SANITARNO INŠPEKCIJSKIH PREGLEDOV"

Pogoji:

pod 1: visoka šola gradbene smeri – FAGG
5 let delovnih izkušenj
strokovni izpit

pod 2: višja šola za sanitarne tehnike ali zdravstvene smeri
4 leta delovnih izkušenj
strokovni izpit

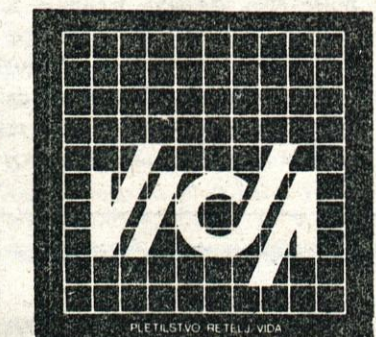
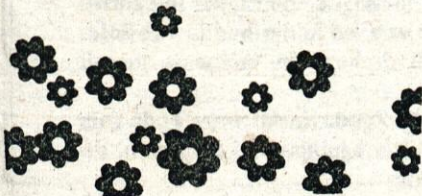
Pisne prijave z življenjepisom ter dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljete v 15 dneh po objavi kadrovske službi upravnih organov in strokovnih služb občine Domžale.

Takoj zaposlim dva kvalificirana ali nekvalificirana fanta za delo v cementarski stroki. Osební dohodek od 30.000,00 din do 40.000,00 din. Aškerčeva 38, Domžale–Študa.

PRALNICA

KOCJANČIČ

61230 DOMŽALE, Ljubljanska 91

Obvestilo občanom:

Nova trgovina pletenin

Cenjene stranke obveščamo, da smo v SPB-1 odprli novo trgovino pletenin vseh vrst.

Cene so konkurenčne, izbira modna in vsakovrstna. Odprto imamo vsak dan:

- dopoldne od 8. – 11. ure
- popoldne od 15. – 19. ure
- ob sobotah od 8. – 11. ure.

ZA OBISK SE PRIPOROČAMO!

Slamice iz slamnika

PREVERILI BOMO

Ko so za Bežigradom ugotovili, da je njihova nova kinodvorana popolnoma nefunkcionalna, neakustična in neustrezna, smo se v Domžalah odločili, da preverimo, če je to res. Zgradili bomo popolnoma enako, da ugotovimo, — če so se bežigrajski lumpeki morda zmotili.

NE PRENAVLJAJ, OBČAN!

Občan v SPB-1 je želel na svoj strošek zamenjati leseno okensko polico z marmorno.

Pa je vprašal pristojnega za taka dela na objektu, če to lahko stori. „Rajši ne, da se ne bo stena podrla,“ je odgovoril poučeni možakar.

JIH BOMO ŽE POISKALI, KO BO TREBA

Novo kinodvorano, nov kulturni hram, ki ga bodo zgradili v SPB-1 (II. faza), so pričeli načrtovati — popolnoma brez vednosti Kulturne skupnosti.

„Kaj se sekirate, tovariši iz Kulturne skupnosti! Kaj boste pestovali zamero! Popolnoma brez potrebe! Vas bodo že pravočasno poiskali — ko bo treba dati denar.“

BREZPLAČNO ŠOLANJE

Za naše šolanje pravimo, da je brezplačno. Donedavna smo trdili, da je besedo „brezplačno“ treba jemati tako, da učenci v šoli ne prejemajo plač, torej so brez plač. Stvari se pa spreminjajo in kmalu bodo tudi učitelji brez plač...

BREZPLAČEN TUDI ČASOPIS

Naš časopis „Občinski poročevalec“ prejema (ali naj bi prejela) vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Glede na neurejen status financiranja časopisa bo treba tisto „brezplačnost“ iz časopisnega kolofona bržčas jemati tako, da bomo zaposleni v uredništvu kmalu ostali — brez plač.

ČIGAV SPOMENIK?

Zvedeli smo, da so v našem spominskem parku NOB in revolucionarnih tradicij, ki smo ga z občinskim odlokom zaščitili, pred nedavnim postavili nov spomenik — v neposredni bližini Oklega raste nov betonski vikend, za katerega ne vemo, kdo je lastnik tega vikenda.

Menda tudi v pristojni inšpekcijski službi tega ne vedo, zato sprašujemo javno, jasno in glasno:

Mar moramo mi občani z macolami, krampi in lopatami nadenj?

KDO BO PREMAKNIL OPEKO?

V Kinodvorano teče. Ob dežju. nalivih, nevihtah; ker je obetana nova kinodvorana v SPB-1 (II. faza, morda narava sama izsiljuje) zgradite novo kinodvorano čimprej! Mi pa le skromno sprašujemo: Kdo bo zamenjal opeko ali dve, koder — kot se po domače reče — lamaka?

NOGOMETNA

Kaj borbenost je in kaj športna je morala, ihanska je kadetska vrsta pomešala: sodnika stiskal je za vrat, da bil je skoro „hin“ in kmalu tam zapel mu zvon bi iz sosednjih lin.

DEZINFEKCIJA — RAZKUŽITEV

Velja za tebe, dragi naš občan, s pripombami in kritiko na plan! Različnih misli smo — prijatelji, naj za besedico te ne skrbi... že črka vsaka dobro se razkuži pred pragom uredništva — v veliki luži.

PEKOM

Naj človek pol občinskega obteče, najboljši kruhek v Radomljah se peče. Dokaz za to so zmerom dolge vrste in dobre peke danes — štejemo na prste.

SKOZI DENARNA OČALA

Če izumitelj in novator si postal, z izumom družbi kos in sebi košček dal, s tem si prišel do davčne olajšave (zadeva ta svetovne je narave). Vendar na občini te gledajo postrani, češ, manjši, tanjši so ji davčni hrami.

Vetrček

POLHUMORESKA: Krivi so stari Slovani

Ko so Stari Slovani pripešali prek Štajerske, se je ena TOZP (temeljna organizacija združenega preseljevanja) ustavila na levem bregu Bistrice. Večina je bila za počitek. Zaklicala je: „Mi smo ZA“ (malico). Druga TOZP je prebredla rečico in se stabilizirala na desnem bregu. Ti so se poimenovali Desnobregarji ali Preserčani. Ostali na tej strani pa so bili Levobregarji ali Radomljani. S svojo lokacijo so bili tako zadovoljni, da so se tu kar za stalno naselili.

Njihov kraj se je večal in širil. Ustvarili so si domove ter se začeli ukvarjati s poljedelstvom in živinorejo. Izkopali so si Mlinščico in na njej zgradili mline in žage. Bili so „brihtni“, gospodarski, napredni in sploh — kerlci.

Zgodovina jih omenja že v 15. stoletju. Da pa z nekdanjo tujo oblastjo niso bili kaj posebej „v zlahti“, povedo tudi zgodbe o upornih rokovanjcih, ki so imeli v Radomljah svoje postojanke.

Toda Levobregarji so hoteli postati tudi učeni. Nekaj bistroumežev je predlagalo ustanovitev redne šole in radomeljske široke ljudske množice so enoglasno zaklicale: „Mi smo ZA!“ in leta 1888 so že prvim Radomljančkom „miške pisma snedle“. Zaradi pomembnosti je kraj leta 1897 dobil redno pošto, saj so Radomljani veliko brali in pisali. Zato je tukaj leta 1898 začelo delovati tudi čitalniško društvo. Proti koncu stoletja sta bili ustanovljeni telovadni društvi Orlov in Sokolov.

Med obema vojnama je v Radomljah ob zglednem in uspešnem osnovnošolskem delovanju cvetela tudi društvena dramska, pevska, plesna in športna kultura. Tudi živahnih žogobrarjev in udarniških gasilcev ni manjkalo. Bili so veseli, radoživi, navdušeni in vedno — ZA. To se je v resni obliki pokazalo, ko se je bilo treba upreti okupatorju.

Po letu 1945 so Radomlje na novo zaživele. Osnovnošolski center se je razširil tudi na okoliške vasi. Treba je bilo sezidati novo šolo. Za to pa je bil potreben samoprisevek — prvi v domžalski občini in verjetno prvi v Sloveniji. Za gradnjo nove šole ni bilo večjih problemov — pravzaprav rodil se je problem. V novo Osnovno šolo Radomlje bodo hodili otroci iz vseh okoliških vasi. Toda modri Levobregarji so sklenili, da bomo šolo zidali na Desnem bregu, v tako imenovanih Novih Radomljah. Desnobregarji so imeli pri tem hudičjevo srečo. Šola je zrasla, z Novimi Radomljami pa ni bilo nič.

Po petnajstih letih uspešnega in daleč naokoli znanega delovanja Osnovne šole Radomlje pa se je Desnobregarjem posvetilo, da šola stoji pravzaprav na desnem bregu. Zato se je „uštimalo“, da se je šola iz Radomelj (gledano človeško, pravno, kulturno in zgodovinsko) preselila v Preserje (gledano zemljiško-posedniško).

Da pa vzdevek Radomelj ne bi čisto izpuhtel, je Osnovna šola Radomlje dobila novo ime: Osnovna šola Radomeljske čete, Preserje.

Toda Levobregarji nameravamo graditi novo šolo, tako je v načrtu. Tu pa se nekaj zatika, in sicer:

1. Ali Levobregarji imamo že stoletno osnovnošolsko tradicijo in ali bomo čez štiri leta slavili 100-letnico Osnovne šole Radomlje?

2. Ali bomo to stoletnico kar po šolsko zradirali in ko bomo sezidali novo šolo, začeli šteti spet z ena?

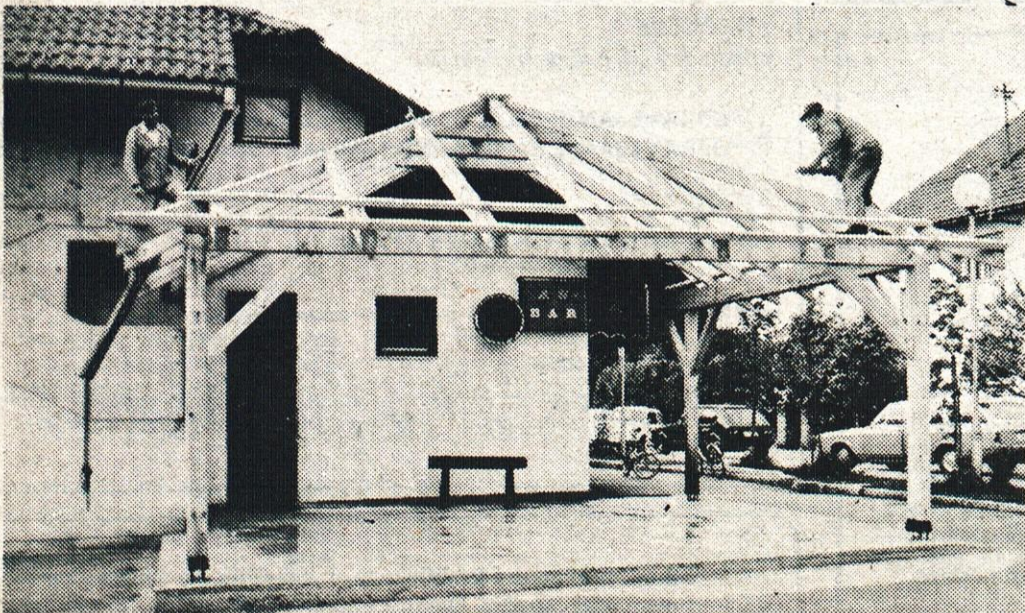
3. V nekdanji Osnovni šoli Radomlje (zdaj OŠ Radomeljske čete, Preserje) je kakšnih 300 diplom in priznanj. Če bomo Levobregarji zidali novo šolo, tega ni mogoče deliti, ker ni deljivo. Prisluzili so si jih učenci iz vseh 15 vasi, od koder hodijo v to šolo. Ali bomo Radomljani potem tudi diplome in priznanja morali začeti šteti z ena?

4. Ime šola „Radomeljske čete“. Zgodovinsko ime. Toda šola Radomeljske čete bi bila lahko tudi v Ljubljani ali Beogradu, do Domžal ali Kamnika sploh ne omenim.

Da so Radomlje res center, ki mu pripada tudi osnovna šola, dokazuje 15 družbenopolitičnih organizacij, društev in klubov, ki poleg šole vzgajajo, trenirajo in vodijo mlad rod. Zato je tudi splošen povzetek vseh levobregarjskih širokih ljudskih množic: RADOMLJE morajo biti v naslovu osnovne šole.

Čudno se mi zdi, da se do danes še nihče ni javno spotaknil ob ta spodrsrlaj in nesmisel. Zato upam, da bo, kdorkoli, ki je o tem odločal (Levo — ali Desnobregar), na te vrstice odgovoril. Vetrček

(naslov hranimo v uredništvu)

Črna gradnja v Dobu pred rušenjem

... je lahko opomin vsem, ki nameravajo graditi brez dovoljenja.